ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας 100
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα
ΕΛΤΑ Hellenic Post

εργατική αλληλεγγύη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
www.sek-ist.gr 11 Απρίλη 2007 Νο 762 τιμή 1,50 ευρώ τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

Οι προσευχές δεν θα σώσουν αυτούς που λεηλατούν τα Ασφαλιστικά Ταμεία, τα Πανεπιστήμια, τις δουλειές και τους μισθούς μας

ΦΕΡΤΕ ΠΙΣΩ ΤΑ ΚΛΕΜΜΕΝΑ ΚΑΙ ΦΥΓΕΤΕ!

ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ: Ωρα για Πανεργατική

γυρίστε στις σελίδες 2, 3

Φοιτητές-Εργατες Μαζί

γυρίστε στις σελίδες 6, 7

Συλλαλητήριο-σεισμός στο Ιράκ, Κάλεσμα Αντίστασης από Κάιρο γυρίστε στις σελίδες 8, 9

Εκλογές στη Γαλλία Συνέντευξη με τον Αλέν Κριβίν γυρίστε στη σελίδα 5

ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Μετά την αποκάλυψη του σκανδάλου στο ΤΕΑΔΥ οι αποκαλύψεις πέφτουν βροχή για τη λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων από τα αρπακτικά του χρηματιστηρίου και τις «γαλάζιες» διασυνδέσεις τους. Μετά το ΤΕΑΔΥ έχουμε την περίπτωση του ΤΣΠΕΑΘ (του ταμείου των δημοσιογράφων και των διοικητικών υπαλλήλων Τύπου) που έχασε τα 33 από τα 133 εκατομμύρια ευρώ που «επένδυσε» στο «μυστικό ομόλογο». Παρόμοια πανωλεθρία έπαθε το Ταμείο Ξενοδοχοϋπαλλήλων. Ακόμα και η κυβέρνηση ομολογεί ότι οι απώλειες των ταμείων από τα παιχνίδια με τα «δομημένα ομόλογα» φτάνουν τα 230 εκατομμύρια ευρώ.

Ο κατάλογος δεν έχει τέλος και η βρώμα που συνδέει τους τζογαδόρους του χρηματιστήριου τα μεγαλοστελέχη της ΝΔ και τα βλαστάρια τους –λέγε με Αγάπιο- με τις διοικήσεις των Ταμείων, αναδύεται όλο και πιο δυνατή. Εχει ανοίξει πλατιά η συζήτηση ποια μπορεί να είναι η απάντηση των συνδικάτων σε αυτή την κατάσταση.

Το σύνθημα «δώστε πίσω τα κλεμένα» είναι το πρώτο που έρχεται στο μυαλό όλων, όπως και ότι οι απατεώνες της κάθε «Ακρόπολις Χρηματιστηριακή» και οι πολιτικοί τους προστάτες να πάνε φυλακή. Ομως, το ζήτημα δεν τελειώνει εδώ. Οχι μόνο γιατί κανείς εργαζόμενος δεν θέλει μετά από όλο αυτό το σκάνδαλο, τα πράγματα να επιστρέψουν στην «ομαλότητα» της «αξιοποίησης» των αποθεματικών με τα κερδοσκοπικά παιχνίδια. Αλλά και γιατί το σύνθημα «δώστε πίσω τα κλεμένα» -που το πρωτοφώναξαν πριν από χρόνια οι συνταξιούχοι στις διαδηλώσεις τους- αφορά συνολικά τη λεηλασία που έχει κάνει το κράτος μαζί με τους εργοδότες σε βάρος του ιδρώτα των εργαζομένων, δηλαδή της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων τους.

Η κυβέρνηση δηλώνει ότι θα εξασφαλίσει τη «χρηστή διαχείριση» της περιουσίας των ταμείων κάνοντας αλλαγές στο νομοθετικό πλαίσιο της λειτουργίας τους, για παράδειγμα με το να διορίζονται οι διοικήσεις τους από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Δηλαδή ο λύκος να φυλάει τα πρόβατα. Αλλες προτάσεις λένε ότι η βουλή πρέπει να εγκρίνει και να ελέγχει τους διορισμούς των ΔΣ των Ταμείων. Ξέρουμε πολύ καλά ότι η βουλή ποτέ δεν στάθηκε εμπόδιο στα σκάνδαλα, το παράδειγμα των «μιζών» για τα εξοπλιστικά προγράμματα είναι πολύ πρόσφατο.

Η λύση που πρέπει να διεκδικήσουν τα συνδικάτα πρέπει να είναι σε εντελώς διαφορετική κατεύθυνση. Οι εργαζόμενοι είναι ο κύριος χρηματοδότης των ταμείων με τις εισφορές τους –η συμβολή του κράτους και των εργοδοτών είναι μικρή ακόμα και όταν πληρώνουν και δεν εισφοροδιαφεύγουν. Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, λοιπόν, πρέπει να διοικούν τα Ταμεία να ορίζουν οι ίδιοι και τα σωματεία τους τις διοικήσεις τους, όχι απλά να στέλνουν μερικούς εκπροσώπους με μοναδικό ρόλο να βάζουν την υπογραφή τους. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να διασφαλιστεί πραγματικά ότι η περιουσία των εργαζόμενων δεν θα καταλήγει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στις φούσκες του χρηματιστήριου και σε κάθε άλλον αετονύχη επενδυτή.

Τα ασφαλιστικά Ταμεία έχουν μια τεράστια κινητή και ακίνητη περιουσία. Η διαχείρισή της δεν πρέπει να είναι υπόθεση ούτε των γιάπηδων των χρηματιστηριακών αλλά ούτε και των μεγάλων τραπεζών που μπορεί να υπόσχονται «ασφαλείς αποδόσεις», δηλαδή του κάθε Αράπογλου ή Λάτση. Θέλουμε τα ταμεία να περάσουν στον έλεγχο των εργαζόμενων σαν το πρώτο βήμα για να περάσει όλο το χρηματοπιστωτικό σύστημα στον δημόσιο έλεγχο των εργαζόμενων και της κοινωνίας. Μ' αυτή την προοπτική να δώσουμε τους αγώνες μας ενάντια στα σκάνδαλα της αγοράς και την κυβέρνηση της ΝΔ.

ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ

Ωρα για Πανεργατική

«Δώστε πίσω τα κλεμμένα» ζήτησαν συνδικαλιστές και εκπρόσωποι εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία που συμμετείχαν σε σύσκεψη που κάλεσε η ΓΣΕΕ με θέμα τη διαχείριση των αποθεματικών των Ασφαλιστικών Ταμείων, την Τρίτη 3 Απρίλη.

«Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα μεγάλο σκάνδαλο», τόνισε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ **Παναγόπουλος**. *«Ζητούμε να δοθούν στη δημοσιότητα όλες οι λίστες με τα ομόλογα που εξέδωσε το ελληνικό δημόσιο και επίσης ποια ταμεία τα αγόρασαν και σε τι τιμές. Πιστεύω ότι θα έπρεπε δια ροπάλου να είχε απαγορευτεί στα ασφαλιστικά ταμεία να τοποθετούν τα αποθεματικά τους σε προϊόντα υψηλού ρίσκου (δομημένα ομόλογα). Αυτά είναι μόνο για παίχτες της αγοράς. Ζητάμε την πλήρη αποκάλυψη του σκανδάλου και την τιμωρία των ενόχων, την κατάθεση όλων των αποδείξεων στο ελληνικό κοινοβούλιο. Καλούμε το ελληνικό δημόσιο σε όλες τους τις εκφάνσεις να αντικαταστήσει όλα τα δομημένα ομόλογα με ομόλογα σταθερής απόδοσης.*

Αν σε εύλογο χρονικό διάστημα δεν μας δώσουν πίσω τα χρήματα που έκλεψαν από τα ασφαλιστικά ταμεία, εντόκως θα κινηθούμε δικαστικά. Και σε επόμενη κινητοποίησή μας μετά το Πάσχα θα διεκδικήσουμε να δοθούν πίσω τα κλεμμένα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Ζητάμε να γυρίσουν πίσω τα λεφτά που εκλάπησαν τον τελευταίο χρόνο. Κανένας διάλογος δεν πρόκειται να γίνει για το ασφαλιστικό αν δεν δοθούν πίσω τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων. Θέλουμε τον έλεγχο να τον έχουν οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα, να διαχειρίζονται τα αποθεματικά με μηδενικό ρίσκο και μεγαλύτερη δυνατή απόδοση».

Οι συνδικαλιστές που πήραν το λόγο, στη συνέχεια μίλησαν με στοιχεία για το μέγεθος της απάτης που παίζεται στις πλάτες των εργαζομένων εδώ και δεκαετίες. *«Από το 1950 και για 25 χρόνια τα αποθεματικά των ταμείων κατατίθονταν στις τράπεζες άτοκα και το ίδιο διάστημα τα χρήματα αυτά δίνονταν ως θαλασσοδάνεια στους βιομήχανους. 25 τρις δρχ λεηλατήθηκαν»*, είπε ο **Γιώργος Μαυρίκος** εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ. *«Στη συνέχεια με τους νόμους της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ δόθηκε η δυνατότητα να επενδύεται το 10% των αποθεματικών, μετά πήγαμε στο 23% και σήμερα δεν υπάρχει φραγμός. Τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων πήγαν στις τσέπες αυτών που έγιναν πλούσιοι από το κόλπο γκρόσο του χρηματιστηρίου. Ζητάμε να καταργηθεί το θεσμικό πλαίσιο που δίνει τη δυνατότητα να τζογάρουν τα αποθεματικά των ταμείων στο χρηματιστήριο. Να επιστραφούν τα χρήματα που χάθηκαν. Να δοθούν οι οφειλές του κράτους και της εργοδοσίας στα ασφαλιστικά ταμεία. Χρειάζεται να κηρυχθεί απεργιακή κινητοποίηση με αυτά τα αιτήματα»*.

Από την απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 28 Μάρτη

«Υπάρχει ένα ερώτημα σε σχέση με το ποια πρέπει να είναι η στάση των συνδικάτων», είπε ο **Αλέκος Καλύβης** αντιπρόεδρος της ΓΣΕΕ. *«Δεν εμπιστευόμαστε ούτε το κράτος ούτε την καπιταλιστική αγορά να διαχειριστούν τα ταμεία. Χρειάζεται να δημιουργήσουμε τους όρους μίας αυτοτελούς διαχείρισης, από τους ίδιους του κοινωνικούς φορείς»*.

«Οι μίζες και τα σκάνδαλα που βγήκαν στη φόρα είναι αστεία μπροστά σε όσα εκλάπησαν από τα ασφαλιστικά ταμεία των τραπεζοϋπαλλήλων. Δις πάνε στις τσέπες κάποιων και όλα αυτά τα βάρη τα φορτώνεται το ΙΚΑ, όπου εντάσσουν όλα αυτά τα ταμεία. Μιλάμε για την κλοπή του αιώνα. Αποφασίσαμε στο Γενικό συμβούλιο της ΟΤΟΕ να προχωρήσουμε σε καμπάνια με σύνθημα "φέρτε πίσω τα κλεμμένα"», είπε ο **Δημήτρης Τσουκαλάς** από την ΟΤΟΕ.

«Ολες οι αποφάσεις για την διαχείριση των αποθεματικών παίρνονται από τα υπουργεία» είπε ο συνδικαλιστής **Βασιλόπουλος** που συμμετέχει ως εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ στη διοίκηση του ΙΚΑ. *«Εμείς απλά εγκρίνουμε προμήθειες για να μπορέσει να λειτουργήσει το ΙΚΑ»*. *«Χρειάζεται να υπάρχει μία γραμμή σε σχέση με το τι στάση κρατάμε σαν εκπρόσωποι των εργαζόμενων στη διοίκηση των ασφαλιστικών ταμείων»*, είπε ο **Γιώργος Γεωργόπουλος**. *«Δεν είναι μόνο τα δομημένα ομόλογα είναι και τα Αμοιβαία Κεφάλαια που μας ζητάνε να επενδύσουμε που και αυτά είναι υψηλού ρίσκου. Τι στάση κρατάμε;»*

«Το ταμείο των Ξενοδοχοϋπαλλήλων έχει επενδύσει πάνω από το 50% των αποθεματικών του», είπε ο **Χρήστος Καρτσιώτης**. *«Χρειάζεται να προχωρήσουμε σε απεργία όπου θα κυριαρχήσει ότι είμαστε ενάντια στην πολιτική λεηλασίας των ταμείων. Αν όλα αυτά που είχαν κλαπεί δίνονταν πίσω τότε θα μπορούσαν όλοι οι ασφαλισμένοι να πάρουν σύνταξη 1050 ευρώ»*.

«Ας μην ενοχοποιούμαστε ότι έχουμε εμείς σαν εκπρόσωποι των εργαζομένων την ευθύνη», είπε συνδικαλιστής από τα ΕΛΤΑ. *«Μας φέρνουν δομημένες εισηγήσεις και μας τις παρουσιάζουν σαν τετελεσμένες. Εμείς οι εργαζόμενοι από τα ΕΛΤΑ, τον ΟΣΕ και τον ΟΤΕ έχουμε ένα ενιαίο ταμείο. Αυτή τη στιγμή ο νέος πρόεδρος είναι ένας άνθρωπος που έχει άμεσες σχέσεις με τις χρηματιστηριακές»*.

Τις βαρύτατες πολιτικές ευθύνες της κυβέρνησης Καραμανλή για το σκάνδαλο με τα ομόλογα ανέδειξε και η ΑΔΕΔΥ σε σύσκεψη που είχε με τις Ομοσπονδίες Εργαζομένων στην Κοινωνική Ασφάλιση την Τετάρτη 4 Απρίλη.

Ο πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, Σπύρος Παπασπύρος, τόνισε ότι οι πολιτικές εμπλοκές στην κλοπή των χρημάτων είναι δεδομένες και άρα και οι πολιτικές ευθύνες. Διατύπωσε νέες προτάσεις για την αξιοποίηση των αποθεματικών των ταμείων όπως η διάλυση όλου του πλέγματος αναξιοκρατίας και κακοδιοίκησης των ταμείων και η προώθηση ενός νέου θεσμικού πλαισίου αυτοτέλειας χωρίς να γίνονται τα ταμεία θυσία στο βωμό διάφορων συμφερόντων.

"Σε καμιά περίπτωση ο ορισμός Διοικητών από την Τράπεζα της Ελλάδος ή την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς δεν αποτελεί λύση, αλλά μεγαλύτερη εμπλοκή στα παιχνίδια του χρηματιστηρίου. Χρειάζεται επανεξέταση του πλαισίου για να δούμε αν θα συνεχίσουμε να έχουμε εκπροσώπηση στα ΔΣ των Ταμείων. Χρειάζεται ενημέρωση των ασφαλισμένων για το τι γίνεται στα ταμεία. Η καλύτερη εγγύηση είναι νέα θεσμικά μέτρα και ενεργοποίηση ελέγχου από τους ίδιους τους ασφαλισμένους".

Ο Γιώργος Κουτρουμάνης είπε ότι "το υπουργείο αποκλείεται να μη γνώριζε για τα δομημένα ομόλογα. Εχουμε καταγραφή περιουσίας το 2005 που μιλά για ένα νέο στοιχείο, για ένα ομόλογο με κυμαινόμενο επιτόκιο". Ο Βασίλης Κόκαλης πρόεδρος της ΠΟΣΕ-ΙΚΑ είπε ότι κανονικά τα ταμεία δε θα έπρεπε να επενδύουν, ενώ ο Δημήτρης Αγκαβανάκης, μέλος της Εκτελεστικής της ΑΔΕΔΥ, απαίτησε να επιστραφούν τα κλεμμένα από το "τζογάρισμα" και πρότεινε "να πάμε σε απεργιακή κινητοποίηση γιατί δε μπορεί κανείς να παίζει με αυτό το θέμα".

Οι εκτιμήσεις αλλά και οι προτάσεις που διατυπώθηκαν στη σύσκεψη θα συζητηθούν στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που θα γίνει στις 20 Απριλίου.

"Όχι στις ΗΠΑ, όχι στην κατοχή, ναι στην ενότητα" φώναξαν ένα εκατομμύριο διαδηλωτές στο Ιράκ. Περισσότερα στη σελίδα 9

Να φύγουν οι κλέφτες, να γυρίσουν τα κλεμμένα

Οι μέρες του Πάσχα τέλειωσαν. Ο Καραμανλής και οι υπουργοί του έκαναν τις προσευχές τους και ελπίζουν ότι η καταιγίδα των σκανδάλων θα μείνει πίσω τους. Ομως η τύχη τους δεν βρίσκεται στα χέρια του Θεού. Βρίσκεται στα δικά μας.

Το σκάνδαλο με τα «δομημένα» ομόλογα έχει τεράστιες διαστάσεις. Δεν πρόκειται «μόνο» για τις τερατώδεις προμήθειες των τραπεζιτών και των χρηματιστών, ούτε «μόνο» για την αβεβαιότητα πόσα χρήματα θα χάσουν τα Ταμεία ανάλογα με την έκβαση του «στοιχήματος» που έστησαν οι κερδοσκόποι. Πρόκειται για την ίδια την πολιτική που δίνει βορά τα πάντα στις «απελευθερωμένες αγορές».

Εκεί βρίσκεται το ορμητήριο που επιτρέπει στις επιχειρήσεις να λεηλατούν κάθε τι που έπρεπε να είναι δημόσιο αγαθό. Σήμερα στο επίκεντρο της προσοχής είναι η λεηλασία των Ασφαλιστικών Ταμείων και ο κόσμος δίκαια απαιτεί να παραιτηθούν ο Τσιτουρίδης και ο Αλογοσκούφης. Χτες ήταν η λεηλασία των δημόσιων Πανεπιστημίων και η υπόληψη για παραίτηση ήταν η Γιαννάκου. Λίγο πιο πριν ήταν τα Λιμάνια και ο Κεφαλογιάννης. Αντίστοιχα, τα Νοσοκομεία και ο Αβραμόπουλος που ξαναήρθε στο προσκήνιο καθώς «δομημένο» ομόλογο μας προέκυψε και στο Νοσοκομείο Κορίνθου.

Είναι φανερό ότι δεν υπάρχει υπουργός που να βρίσκεται έξω από αυτό το ευρύτερο σκάνδαλο και γι' αυτό η απαίτηση για παραίτηση τους αφορά όλους. Είναι ώρα να φύγουν. Και ταυτόχρονα, η απαίτηση «να δώσουν πίσω τα κλεμμένα» τους αφορά όλους.

Πρέπει να γυρίσουν πίσω τα λεφτά των Ασφαλισμένων. Πρέπει να καταργηθεί ο Νόμος-Πλαίσιο της Γιαννάκου που επιβάλει «οικονομικούς διευθυντές» στα Πανεπιστήμια, πριν φτάσουμε σε «δομημένα» ομόλογα στο Μετσόβειο Πολυτεχνείο ή στο Αριστοτέλειο της Θεσσαλονίκης. Πρέπει να καταργηθούν οι νόμοι του Αλογοσκούφη που άπλωσαν χέρι στις συλλογικές συμβάσεις των ΔΕΚΟ, στα επικουρικά Ταμεία των Τραπεζών, στο οκτάωρο κάθε εργαζόμενου. Μας χρωστάνε πάρα πολλά και η οργή μας για τα σκάνδαλα πρέπει να γίνει οργανωμένος αγώνας για να τα πάρουμε πίσω.

Οι φοιτητές άνοιξαν δρόμο προς αυτή την κατεύθυνση με το κίνημα των καταλήψεων. Αλλά η συνέχεια δεν είναι υπόθεση μόνο των φοιτητών. Είναι καιρός να μπουν στη μάχη τα εργατικά συνδικάτα. Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ δεν μπορούν να αναβάλουν άλλο την κήρυξη πανεργατικής απεργίας. Το σύνθημα για να φύγουν οι κλέφτες και να γυρίσουν τα κλεμμένα πρέπει να συνταράξει τους δρόμους όλης της Ελλάδας.

Παράλληλα ξεδιπλώνεται η μάχη ενάντια στην άρνηση του ΠΑΣΟΚ να συμπεριλάβει στο πρόγραμμά του όλα αυτά που διεκδικεί ο κόσμος με τους αγώνες του. Το «νέο» πρόγραμμα του Γ. Παπανδρέου επιμένει στην ίδια πολιτική της «απελευθέρωσης του ανταγωνισμού» σε όλους τους τομείς, που ανοίγει δρόμους για τα κάθε είδους αρπακτικά της αγοράς. Αλλά ούτε αυτό περνάει χωρίς αντιδράσεις. Στο συνέδριο της Νεολαίας, παρά τις μεθοδεύσεις της ηγεσίας, οι σύνεδροι αποδοκίμασαν την πολιτική των «μη-κρατικών» πανεπιστημίων. Η έμπνευση του κινήματος των καταλήψεων βρήκε ανταπόκριση στη βάση.

Ανοίγει η προοπτική ώστε η Αριστερά να δικαιώσει τους αγώνες. Να διώξουμε τον Καραμανλή και να κερδίσουμε τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ ενάντια στις προσπάθειες του Γ. Παπανδρέου να συνεχίσει την ίδια πολιτική. Αρκεί η Αριστερά να διδαχτεί από το καλό παράδειγμα που έδωσαν οι φοιτητές βάζοντας αιχμή την αντικαπιταλιστική αριστερά και συσπειρώνοντας όλους σε ένα αλύγιστο κίνημα.

Οικονομική Εξόρμηση

Στα 20.000 ευρώ έφτασε ο δείκτης της καμπάνιας για την οικονομική ενίσχυση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 7.000 ευρώ που μας στείλατε μέσα στις γιορτές.

Ευχαριστούμε όλες και όλους που έστειλαν τις πρώτες προσωπικές τους ενισχύσεις: Σωτήρης Κ. 1.000 ευρώ, Κώστας Π. 400, από 200 ευρώ οι Αναστασία Μ., Διονύσης Κ. και Χρήστος Κ., από 150 ευρώ οι Κατερίνα Κ. και Μιχάλης Κ., από 100 ευρώ οι Καίτη Μ., Θεοδόσης Λ., Βασίλης Λ., Δημήτρης Λ., Κατερίνα Κ., Ιωάννα Λ., Γιάννης Κ., Άγγελος Ε., Τάκης Γ., Ελίνα Κ., Ανθή Α., Γιάννης Β., Μαρίνος Ψ., Γιάννης Π., Βάσω Α., Γιώργος Τ., Μαριάννα Θ., Παναγιώτης Κ., Πέτρος Π., από 70 ευρώ οι Έφη Σ. και Κώστας Σ., από 50 ευρώ οι Νίκος Χ., Μιχάλης Β., Λίτσα Α., Έμη Α., Γιώργος Λ., Φώτης Σ., Ελένη Σ., Γιώργος Τ., Φωτεινή Τ., Γιάννης Τ., Χρυσάνθη Τ., Βίκυ Κ., Βασίλης Κ., Βασίλης Τ., Δήμητρα Κ., Ηλίας Α.

Ευχαριστούμε επίσης τα σωματεία που γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη: το Εργατικό Κέντρο Αθήνας, την ΟΣΠΑ, τους Συλλόγους Εργαζόμενων στις τράπεζες Εθνικής, Αγροτικής και Αττικής καθώς και την ΟΤΟΕ Β. Ελλάδας, την ΠΕΤ-ΟΤΕ, την ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ, την ΠΟΕΔΧΒ.

Συνεχίστε να στέλνετε τις ενισχύσεις σας και μετά το "δώρο" του Πάσχα, έχουμε πολλές μάχες μπροστά μας και η ενίσχυσή σας είναι πολύτιμη!

Στόχος 100.000 ευρώ

10 | 20 | 30 | 40 | 50 | 60 | 70 | 80 | 90 | 100

στηρίξτε την εργατικη αλληλεγγυη

οικονομική καμπάνια με στόχο 100.000 €

Λογαριασμός Εθνικής Τράπεζας: 162/768 339-16

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2007
18-20 ΜΑΗ ΑΣΟΕΕ

Προχωρούν με γρήγορους ρυθμούς οι προετοιμασίες για το Τριήμερο Μαρξισμός 2007 που οργανώνει το ΣΕΚ, όπως κάθε χρόνο τέτοια εποχή. Φέτος οι εκδηλώσεις έχουν ξεχωριστό χαρακτήρα, όχι μόνο γιατί είναι η εικοστή φορά από τότε που ξεκίνησε αυτή η διοργάνωση αλλά και γιατί το κίνημα των καταλήψεων σε συνδυασμό με τα σκάνδαλα της ΝΔ φτιάχνουν ένα εκρηκτικό κλίμα. Ο,τι καλύτερο για να βρεθούμε και να συζητήσουμε για τις επαναστατικές ιδέες του Μαρξ για ν'αλλάξουμε τον κόσμο.

Ηδη έχει αρχίσει να σχηματίζεται ένας πλούσιος κατάλογος με καλεσμένους ομιλητές που θα συμμετέχουν στις συζητήσεις.

1 Θα είναι μαζί μας ο **Αλί Φαγιάντ** από τη **Βηρυτό** και ένας σύντροφος από το **Κάιρο** για να μας ενημερώσουν για τα κινήματα αντίστασης στη Μέση Ανατολή.

1 Ερχεται από τη **Βενεζουέλα** ο **Στάλιν Πέρεζ** από την ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος στη χώρα που βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα στη Λατινική Αμερική.

1 Από την **Ιταλία**, εκεί όπου μετά την επιτυχία της διαδήλωσης στη Βιτσέντζα η Αριστερά δίνει κρίσιμες μάχες στα μέτωπα του πολέμου και του νεοφιλελευθερισμού απέναντι στην κυβέρνηση Πρόντι, θα είναι κοντά μας ο **Φραντσέσκο Αντονίνι**, δημοσιογράφος της Λιμπερατσιόνε.

1 Από το Πανεπιστημιακό κίνημα, που έδωσε τη μάχη χέρι με χέρι με τις φοιτητικές καταλήψεις, έχουμε πολλά να συζητήσουμε όχι μόνο για τις "μεταρρυθμίσεις" της Γιαννάκου αλλά και για την ιστορία και για τη μαρξιστική θεωρία. Ο **Ευτύχης Μπιτσάκης**, ο **Αλέξανδρος Χρύσης**, η **Αφροδίτη Κουκουτσάκη**, ο **Φάνης Πάκος**, ο **Προκόπης Παπαστράτης** θα είναι εκεί όπως και ο **Δημήτρης Λιβιεράτος** και ο **Μιχάλης Λυμπεράτος**.

Ο **Στέφανος Ληναίος** και η **Μαρία Στύλλου** θα μιλήσουν για τα 40 χρόνια από το Απριλιανό Πραξικόπημα. Ο **Πάνος Γκαργκάνας** για τον Τρότσκι. Οι δημοσιογράφοι **Μωυσής Λίτσης** και **Κώστας Σαρρής** για την χρηματιστηριακή κερδοσκοπία και τα "δομημένα" ομόλογά της. Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** για τις σχέσεις Μαρξ-Μπακούνιν και ο **Γιάννης Σηφακάκης** για το επαναστατικό κόμμα.

Ο κατάλογος δεν τελειώνει εδώ. Προφανώς θα επανέλθουμε με νεώτερα για όλο το Πρόγραμμα του Τριήμερου που προβλέπεται εντυπωσιακό. Ηδη οι δηλώσεις συμμετοχής τρέχουν με πιο γρήγορο ρυθμό από κάθε προηγούμενη χρονιά. Ο Μαρξισμός στα 20 πάει για τη μεγαλύτερη επιτυχία του.

Ελάτε να την απολαύσουμε μαζί.

Να προστατεψουμε το νερό σαν δημόσιο αγαθό

Τον ξηρότερο χειμώνα από το 1880 διένυσε φέτος ολόκληρος ο πλανήτης. Η φετινή μείωση των βροχοπτώσεων και των χιονοπτώσεων επηρεάζει και τη χώρα μας. Πολλές περιοχές τους καλοκαιρινούς μήνες θα βρεθούν αντιμέτωπες με πρόβλημα λειψυδρίας.

Αυτά τα στοιχεία παρουσίασαν το Συνδικάτο Εργαζομένων στο Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ) σε συνεργασία με τον Πανελλήνιο Σύλλογο Γεωλόγων Δημοσίου και το Σύνδεσμο Γεωλόγων Μελετητών σε κοινή συνέντευξη τύπου που έδωσαν την Τετάρτη 28 Μάρτη για τη λειψυδρία και τις επιπτώσεις της. Εκεί κατηγόρησαν την κυβέρνηση και το ΥΠΕΧΩΔΕ για κακή διαχείριση των υδατικών πόρων, για μέτρα αντιμετώπισης της λειψυδρίας "πυροσβεστικού χαρακτήρα" καθώς και αποκλεισμό των γεωλόγων από όλες τις σχετικές μελέτες και τα αρμόδια όργανα. *"Για πρώτη φορά τα τελευταία 15 χρόνια, από την μείωση των βροχοπτώσεων, την έλλειψη χιονοπτώσεων και την αύξηση της θερμοκρασίας, η στάθμη των υπόγειων νερών συνέχισε να μειώνεται ακόμα και το χειμώνα"*, τόνισε ο **Βαγγέλης Αραπογιάννης**, πρόεδρος του Συνδικάτου ΙΓΜΕ, προειδοποιώντας για τον κίνδυνο της λειψυδρίας που σαν κύρια αιτία έχει την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη και συγκαταλέγεται στις καταστροφικότερες συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.

Η λειψυδρία δεν έχει όμως μόνο κλιματολογικές αιτίες, όπως αναφέρθηκε στη συνέντευξη, η εμφάνισή της συνδυάζεται με την κακή πολιτική διαχείρισης των υδατικών πόρων. Τα διαθέσιμα αποθέματα νερού μειώνονται επιπλέον με τη μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα από τα απόβλητα των βιομηχανιών, με την ενίσχυση υδροβόρων καλλιεργειών και την εφαρμογή σπάταλων σε νερό αρδευτικών μεθόδων, με την κατάχρηση χημικών ουσιών και λιπασμάτων που περνούν στο έδαφος και κατά συνέπεια στο νερό, με την ανεξέλεγκτη τέλος ανάπτυξη της τουριστικής βιομηχανίας. Ενα γήπεδο γκολφ 18 οπών καταναλώνει σε ένα χρόνο όσο νερό χρειάζεται μια πόλη 10-20.000 κατοίκων!

Χρειάζεται δηλαδή ένα εξ ολοκλήρου νέο σύστημα εξοικονόμησης, διάσωσης, διαχείρισης και κατανομής του νερού για το οποίο φυσικά η κυβέρνηση της ΝΔ δε λέει λέξη. Αντίθετα αποκλείει και αμφισβητεί τις αρμοδιότητες των γεωλόγων που θεωρούνται οι βασικοί επιστήμονες για τη μελέτη, αξιολόγηση και διαχείριση του υπόγειου υδατικού δυναμικού από το οποίο καλύπτεται το 80% των υδατικών αναγκών μας.

Ο Σιουφλιάς και η κυβέρνησή του που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των βιομηχάνων και των επιχειρηματιών προκαλώντας το πρόβλημα, δεν πρόκειται να προστατεύσουν κανέναν από τη λειψυδρία. Ολοι οι συμμετέχοντες στη συνέντευξη χαρακτήρισαν τα έκτακτα μέτρα που εξήγγειλε το ΥΠΕΧΩΔΕ ως προσπάθεια "μπαλώματος" του προβλήματος. Ως επιστήμονες απορρίπτουν τις έκτακτες γεωτρήσεις σα μέσο λύσης τη στιγμή μάλιστα που δεν έχει προηγηθεί σοβαρή μελετητική προεργασία.

Επιπλέον, ο Σιουφλιάς σχεδιάζει να αυξήσει τις τιμές του νερού δήθεν για να μειωθεί η κατανάλωση. Θέλει δηλαδή να βάλει τους εργαζόμενους να πληρώνουν περισσότερα με τη δικαιολογία ότι έτσι θα μάθουν να μην είναι σπάταλοι. Οπως καταγγέλθηκε στη συνέντευξη πρόκειται για αντιλαϊκό μέτρο που μόνο στόχο έχει "τη στήριξη των μετοχών της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ".

"Η διαχείριση είναι κατά βάση πολιτική και άρα χρειάζεται πολιτική βούληση", τόνισε ο **Χάρης Σμυρνιώτης** υπεύθυνος της Γραμματείας Περιβάλλοντος του ΕΚΑ, *"Η λειψυδρία δε θεραπεύεται με ένα νόμο, έχει σχέση με ολόκληρο το μοντέλο παραγωγής και κατανάλωσης. Οσο οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και η αγορά κυριαρχούν σε θέματα διαχείρισης φυσικών πόρων, οι λύσεις δε δίνονται".*

Οτι ελάχιστα ενδιαφέρει την κυβέρνηση Καραμανλή να λύσει το πρόβλημα της λειψυδρίας επιβεβαιώνεται και από την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι αρμόδιες υπηρεσίες που ξεκινούν από το ΥΠΕΧΩΔΕ και καταλήγουν στις Περιφέρειες. *"Οι νέες Υπηρεσίες που δημιουργήθηκαν και οι οποίες επιφορτίζονται με το σοβαρό πρόβλημα της διαχείρισης των υδάτων στην Ελλάδα, έχουν ανεπαρκή στελέχωση τόσο σε σχετικές με το αντικείμενο ειδικότητες (ο αριθμός των γεωλόγων που είναι οι πιο σχετικοί με το αντικείμενο είναι περιορισμένος), όσο και σε αριθμό υπαλλήλων"* αναφέρει ο Πανελλήνιος Σύλλογος Γεωλόγων Δημοσίου.

Ελλείψεις

Ο ίδιος ο Σουφλιάς, σε συνέντευξή του στις 13 Μάρτη για την αντιμετώπιση πιθανής λειψυδρίας, παραδέχτηκε ωμά ότι δυσκολεύτηκε πολύ να συλλέξει στοιχεία από τις περιφερειακές Διευθύνσεις Υδάτων "Λόγω της σοβαρής έλλειψης προσωπικού σε αυτές. Οι περισσότερες Διευθύνσεις Υδάτων λειτουργούν με 3-5 άτομα, αντί των προβλεπόμενων 23 υπαλλήλων".

Παρόμοια προβλήματα αναφέρει το Συνδικάτο Εργαζομένων ΙΓΜΕ *"Η ραγδαία μείωση του προσωπικού ΙΓΜΕ αφού τα τελευταία 6 χρόνια έχει αποχωρήσει (μετατάξεις, συνταξιοδοτήσεις) περίπου το 40% του προσωπικού. Οι μισθοί υποβιβάζονται από την ακρίβεια και τον πληθωρισμό. Υπονομεύουν τη βιωσιμότητα του ασφαλιστηρίου συμβολαίου με κίνδυνο οι εργαζόμενοι να μην πάρουν εφάπαξ. Τέλος η Διοίκηση έχει βάλει την σφραγίδα της κακοδιοίκησης, της λειτουργικής διάλυσης και της αμφισβήτησης εργασιακών δικαιωμάτων που απορρέουν από συλλογικές συμβάσεις".*

Η λύση στο πρόβλημα της λειψυδρίας, όπως περιγράφτηκε στη συνέντευξη, είναι τόσο η ανακαίνιση των παλαιών αρδευτικών και υδρευτικών δικτύων *"που έχουν απαράδεκτα μεγάλες απώλειες (όσο νερό καταναλώνουμε άλλο τόσο χάνουμε από τις διαρροές)"*, η αλλαγή των συστημάτων άρδευσης με λιγότερα καταναλωτικά, η ταμίευση επιφανειακών νερών σε φράγματα, η κατασκευή νέων μονάδων αφαλάτωσης. Για όλα αυτά όμως δε χρειάζεται μόνο σχεδιασμός αλλά και ανάλογη χρηματοδότηση, κάτι που δεν είναι στις προτεραιότητες της κυβέρνησης. Αντίθετα, στο πρόγραμμα της ΝΔ είναι η πλήρης ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ που δε θα φέρει μόνο αύξηση στα τιμολόγια και χειρότερες υπηρεσίες αλλά και εγκατάλειψη οποιουδήποτε σχεδιασμού "υψηλού κόστους" για τον ιδιώτη.

Γι'αυτό στη μάχη του κινήματος για δημόσια δωρεάν υγεία και παιδεία, χρειάζεται να διεκδικήσουμε ότι και το νερό είναι δημόσιο αγαθό που δεν μπορεί η κυβέρνηση να εκμεταλλεύεται και να στερεί από κανέναν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

Το άλλο σκέλος της επίθεσης στα Δημόσια Πανεπιστήμια και Ερευνητικά Ιδρύματα

Στην απεργιακή συγκέντρωση των εργαζόμενων στο δημόσιο τομέα και των φοιτητικών καταλήψεων της 28 Μάρτη, συμμετείχαν οι υπάλλλοι στη Γενική Γραμματεία Ερευνας και Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ) του υπουργείου Ανάπτυξης, που είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση των ερευνητικών προγραμμάτων στη χώρα μας. Το πανό τους έγραφε "ΟΧΙ στη διάλυση της ΓΓΕΤ, ΝΑΙ στην αναβάθμιση της Ερευνας". Με τη συμμετοχή τους έδειξαν ότι το κίνημα της Παιδείας έχει ένα ακόμα μεγάλο μέτωπο ανοιχτό.

Στις αρχές του 2007 το υπουργείο Ανάπτυξης κυκλοφόρησε σχέδιο νόμου για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία σύμφωνα με το οποίο ο σχεδιασμός, η χάραξη πολιτικής, ο συντονισμός και η διαχείριση της έρευνας και της τεχνολογίας από αρμοδιότητα του Δημοσίου γίνεται αρμοδιότητα νέων ιδιωτικών οργάνων. Πρακτικά το νομοσχέδιο συμπληρώνει την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Ιδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων με την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, νέος Νόμος Πλαίσιο για να μετατραπούν τα Πανεπιστήμια σε επιχειρήσεις, διαχείριση τέλος των ερευνητικών προγραμμάτων από ιδιώτες.

"Τα νέα όργανα προβλέπεται να στελεχωθούν από Ακαδημαϊκούς, ερευνητές, 'έγκριτους εκπροσώπους του επιχειρηματικού κόσμου' και εκπρόσωπο της κυβέρνησης 'αναλόγων' προσόντων" αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΓΓΕΤ. Οσοι αναρωτιούνταν, λοιπόν, ποιοι ακαδημαϊκοί και γιατί ήταν σύμμαχοι της Γιαννάκου στην "μεταρρύθμισή της" στην Παιδεία, τα δισεκατομμύρια ευρώ των ερευνητικών προγραμμάτων, το ποιοι θα τα διαχειρίζονται και το που θα καταλήγουν, το εξηγούν με το καλύτερο τρόπο.

Είναι φανερό ότι ένας από τους βασικούς λόγους που το νομοσχέδιο δεν προχώρησε είναι γιατί η κυβέρνηση φοβήθηκε να ανοίξει ένα ακόμα μέτωπο σύγκρουσης με το κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων και των απεργιών στα Πανεπιστήμια. Αυτό, όμως, δε σημαίνει ότι η επίθεσή της θα σταματήσει. Γι'αυτό και στην προσπάθεια των φοιτητών και των πανεπιστημιακών της ΠΟΣΔΕΠ το επόμενο διάστημα να μπλοκάρουν την εφαρμογή του νόμου πλαίσιο στην πράξη, συγκαταλέγεται και η οργανωμένη και μαζική αντίδραση στο νέο νομοσχέδιο για την έρευνα. Η σύνδεσή τους με αυτά τα κομμάτια εργαζόμενων, όπως οι υπάλληλοι της ΓΓΕΤ, είναι απαραίτητη.

Η **Ευαγγελία Σοφούλη**, γραμματέας του Ενιαίου Συλλόγου Υπαλλήλων Γ.Γ.Ε.Τ. εξήγησε στην Εργατική Αλληλεγγύη "Η ΓΓΕΤ είναι ο υπεύθυνος φορέας για το σχεδιασμό και την υλοποίηση της έρευνας στην Ελλάδα. Χρηματοδοτούμε δηλαδή όλα τα ερευνητικά προγράμματα που γίνονται από Πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα και επιχειρήσεις. Εποπτεύουμε 16 ερευνητικά κέντρα σε όλη την Ελλάδα, όπως το Παστέρ που φτιάχνει εμβόλια ή το Δημόκριτο.

Το υπουργείο Ανάπτυξης τώρα προσπαθεί να περάσει ένα νέο νομοσχέδιο που στην ουσία ιδιωτικοποιεί τον τρόπο διαχείρισης των ερευνητικών προγραμμάτων. Τα παίρνει από τη ΓΓΕΤ και ιδρύει έναν ιδιωτικό φορέα ο οποίος δε ξέρουμε πώς θα διοικείται, πώς θα ελέγχεται, ποιοι θα είναι υπεύθυνοι. Παίρνει από το δημόσιο την έρευνα και την πηγαίνει σε χέρια που τα ίδια θα διαχειρίζονται την έρευνα, τα ίδια θα παίρνουν και τις επιδοτήσεις!

Αξιολόγηση

Είναι μια γενικευμένη μεθόδευση που συνδέει και την Αξιολόγηση των Πανεπιστημίων με τα θέματα της έρευνας. Δηλαδή σε αξιολογώ και πρέπει να είσαι καλός για να σου χορηγήσω μετά ερευνητικά προγράμματα. Αν σε αξιολογήσω με κάποιο τρόπο που δε μου αρέσεις ή αυτά που λες δε μου αρέσουν, τότε δεν έχεις και ερευνητικά προγράμματα. Αν λοιπόν το συνδέσουμε με την προσπάθεια που γίνεται αυτό το διάστημα ελέγχου των Πανεπιστημίων, η έρευνα πάει κι αυτή προς τον έλεγχο των Πανεπιστημίων, των πανεπιστημιακών, της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Επιπλέον δε ξέρουμε και που θα καταλήξουμε σαν εργαζόμενοι. Στη ΓΓΕΤ είμαστε 110 μόνιμοι υπάλληλοι και 70 συμβασιούχοι. Το νομοσχέδιο είχε ανακοινωθεί πριν από δύο μήνες περίπου, έγιναν παρατηρήσεις, το πήραν πίσω και τώρα βρίσκεται σε διαβούλευση και θα παρουσιαστεί η δεύτερη μορφή του. Στην πρώτη ο οργανισμός για τη διαχείριση των ερευνητικών προγραμμάτων ήταν ιδιωτικού δικαίου και απαγόρευε στους μόνιμους υπαλλήλους να πάνε εκεί. Επαιρνε μόνο με συμβάσεις έργου. Δεν υπήρχαν μεταβατικές διατάξεις που να δείχνουν τι γίνονται οι υπάλληλοι της ΓΓΕΤ.

Πριν 10 μέρες διώξανε έξι συναδέλφους ιδιωτικού δικαίου και σε μια ημέρα τους είπαν να τα μαζέψουν και να πάνε στους φορείς τους από όπου προέρχονται γιατί πολλοί είναι αποσπασμένοι από ερευνητικούς φορείς. Αυτό έγινε χωρίς καμιά αιτία, δε ξέρουμε πώς διάλεξαν αυτούς τους ανθρώπους. Οι υπόλοιποι φοβόμαστε ότι σιγά σιγά θα αρχίσουν να μειώνουν το προσωπικό, να διώχνουν όλους τους ιδιωτικού δικαίου και όταν μείνουν πια μόνο οι μόνιμοι, να αρχίσουν να τους διασκορπίζουν από δω και από εκεί και δε ξέρουμε και με ποια κριτήρια, έτσι ώστε να ξαναφτιάξουν ένα νέο φορέα ελεγχόμενο από υπαλλήλους δικούς τους.

Ο σύλλογός μας ήταν πολύ δυναμικός, έκανε κρίσιμες παρατηρήσεις στο νομοσχέδιο με αποτέλεσμα να το πάρουν πίσω, γιατί στη ΓΓΕΤ έχουμε πολύ αξιόλογο προσωπικό. Το 30% των υπαλλήλων έχουμε διδακτορικό δίπλωμα. Τώρα περιμένουμε τις διορθώσεις, που γίνονται μυστικά βέβαια, για να δούμε. Αγωνιούμε όλοι για το μέλλον μας. Σήμερα μαζευτήκαμε αρκετοί υπάλληλοι από τη ΓΓΕΤ, έχουμε μεγάλη συμμετοχή στην απεργία και θα συνεχίσουμε".

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Συνέντευξη με τον Αλεν Κριβίν

Το Σάββατο 31 Μάρτη πραγματοποιήθηκε εκδήλωση της LCR για την υποστήριξη του υποψηφίου της Ολιβιέ Μπεζανσενό στο υποβαθμισμένο προάστιο της Genevilliers έξω από το κέντρο του Παρισιού, που ήταν ένα από τα προάστια που εξεγέρθηκαν το 2005 ενάντια στην εξαθλίωση και τον ρατσισμό. Πάνω από 150 άτομα από την περιοχή, άκουσαν τους ομιλητές, απεργούς από τα εργοστάσια της Σιτροέν και του Aulnay αλλά και τον Αλαίν Κριβίν από την ηγεσία της LCR που μας παραχώρησε έπειτα την παρακάτω συνέντευξη.

Η Νεολαία στις εργατογειτονιές του Παρισιού δεν ξεχνάει τις επιθέσεις του Σαρκοζί

Βρισκόμαστε τρεις βδομάδες πριν από τις προεδρικές εκλογές. Πώς βλέπεις να εκτυλίσσεται αυτή η μάχη;

Είναι πολύ δύσκολο να προβλέψει κανείς το αποτέλεσμα αυτών των εκλογών. Το κλίμα είναι ιδιαίτερα πολιτικοποιημένο, υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον και πολύς κόσμος που έρχεται στις εκδηλώσεις ακόμα και με τετράδια και στυλό για να σημειώνει τις θέσεις των υποψηφίων. Είναι γεγονός ότι ο κόσμος είναι πολύ μπερδεμένος και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι υπάρχει πρόσφατη εμπειρία από τις κυβερνήσεις και της δεξιάς, όπως η σημερινή, και της πληθυντικής αριστεράς πριν πέντε χρόνια, οι οποίες τον πρόδωσαν αλλεπάλληλα σε βαθμό που να μην μπορεί κάποιος εύκολα να διακρίνει τις διαφορές τους.

Η πλειοψηφία της εργατικής τάξης σιχαίνεται τον Σαρκοζί όμως δεν έχει τι να βάλει στη θέση του. Η Σεγκολέν Ρουαγιάλ, υποψήφια του Σοσιαλιστικού Κόμματος, έχει προσχωρήσει στον σοσιαλ-φιλελευθερισμό. Υπάρχει κόσμος στις συγκεντρώσεις της, είναι όμως πολύ σκεπτικός γιατί φοβάται ότι αν εκλεγεί θα κάνει τα χειρότερα. Από όλη αυτή την κατάσταση μέχρι στιγμής επωφελείται ο Φρ. Μπαϊρού, ο οποίος κατάλαβε τη δυσκολία του κόσμου να ξεχωρίσει πλέον τα δυο μεγάλα κόμματα και παρουσιάζεται σαν ο τρίτος κεντρώος υποψήφιος που θα «γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ δεξιάς και αριστεράς» προσπαθώντας να εμφανιστεί αυτός σαν εναλλακτική λύση απέναντι στον Σαρκοζί.

Και η υποψηφιότητα Λεπέν;

Ο Λεπέν εξακολουθεί να παραμένει ένας μεγάλος κίνδυνος από τα άκρα δεξιά όπως φάνηκε και το 2002. Τώρα όμως υπάρχει το ακόμα πιο ανησυχητικό φαινόμενο της «λεπενοποίησης» της επίσημης δεξιάς του Σαρκοζί ο οποίος δεν είναι βέβαια φασίστας, αλλά υιοθετεί το οπλοστάσιο του Λεπέν ενάντια στη μετανάστευση: είπε ότι θέλει να ιδρύσει «υπουργείο Εθνικής Ταυτότητας και Ελέγχου της Μετανάστευσης». Αυτό δείχνει ότι υπάρχει πλέον και τμήμα της άρχουσας τάξης που κλίνει προς τις θέσεις του Λεπέν. Αντίστοιχα αυτή η στροφή του Σαρκοζί έχει επηρεάσει και τη Ρουαγιάλ αν δει κάποιος τις πρόσφατες δηλώσεις της για την σημαία...

Σε τι συνεισφέρει λοιπόν η υποψηφιότητα του Μπεζανσενό σ' αυτές τις εκλογές;

Δυστυχώς είναι γεγονός ότι δεν καταφέραμε να παρουσιαστεί μια κοινή υποψηφιότητα στα αριστερά του Σοσιαλιστικού Κόμματος καθώς το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν δέχτηκε τον όρο που θέσαμε να μην υπάρξει κυβερνητική συνεργασία με το Σοσιαλιστικό Κόμμα μετά τις εκλογές. Η υποψηφιότητα Μπεζανσενό εστιάζει την προσοχή της σε ένα πρόγραμμα «επειγόντων κοινωνικών μέτρων» όπως το ονομάζουμε, που θέτει ζητήματα κοινωνικά-εργατικά, οικολογικά, φεμινιστικά και διεθνή. Για παράδειγμα, κάνουμε καμπάνια για την απαγόρευση των απολύσεων, το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων, το πέρασμα στο δημόσιο και στον εργατικό έλεγχο τουλάχιστον για τις μεγάλύτερες επιχειρήσεις, ζητάμε 1500 ευρώ κατώτατο μισθό για όλους και μείωση των ωρών εργασίας από 35 σε 32.

Στις γαλλικές εκλογές ανοίγει κάθε φορά το ζήτημα της μετανάστευσης. Η εξέγερση του 2005 και το πρόσφατο περιστατικό στο Gare du Nord δείχνουν ότι ο κόσμος βαρέθηκε τους συνεχείς ελέγχους της αστυνομίας. Διεκδικούμε τη νομιμοποίηση των μεταναστών «χωρίς χαρτιά» και το άνοιγμα των συνόρων. Αλλωστε, η καμπάνιά μας δεν είναι αποκλειστικά «γαλλική». Υπάρχει παντού καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση, όπως δείχνουν οι μαζικές απολύσεις στην Airbus και στην Alcatel. Απέναντί της, ο Σαρκοζί προτείνει μόνο τη μεγαλύτερη «ασφάλεια» κυνηγώντας όχι κανέναν Μπιν Λάντεν αλλά τους μετανάστες του Παρισιού σαν τον Μπους που κάνει διαρκή πόλεμο για τα πετρέλαια και τα κέρδη. Θέλουμε, λοιπόν, να υπερασπιστούμε τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και της νεολαίας με αυτό το πρόγραμμα που έρχεται σε σύγκρουση με το καπιταλιστικό σύστημα και τη λογική του.

Μετά τις εκλογές, ποιες πρωτοβουλίες σκοπεύει να πάρει η LCR για την ανασύνθεση της αριστεράς και την ενότητα του κινήματος;

Σκοπεύουμε να προτείνουμε σε όλη την αριστερά και τις αντινεοφιλελεύθερες επιτροπές που δημιουργήθηκαν μετά την πολύ σημαντική πολιτική νίκη του ΟΧΙ στο Ευρωσύνταγμα το 2005 ένα κοινό μέτωπο με δυο κατευθύνσεις: πρώτον για να ανοίξουμε την συζήτηση για την στρατηγική μας και συγκεκριμένα για το ζήτημα της κυβερνητικής συνεργασίας με το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Δεύτερο, για να οργανώσουμε μαζί τις επόμενες κινητοποιήσεις. Θέλουμε, και στην περίπτωση που θα εκλεγεί η Ρουαγιάλ, να αποτελέσει αυτό το μέτωπο την αριστερή απάντηση στην σοσιαλδημοκρατία. Παλεύουμε για να χάσει η δεξιά και διατηρούμε την πολιτική μας ανεξαρτησία από την κυβέρνηση. Αυτό είναι άλλωστε το μήνυμα από την γειτονική Ιταλία με την Κομμουνιστική Επανίδρυση να υποκύπτει στον σοσιαλφιλελευθερισμό του Πρόντι. Δεν περιμέναμε αυτό το γεγονός για να το πούμε, αλλά αποτελεί επιβεβαίωση της άποψής μας προεκλογικά σε σχέση με το Γαλλικό ΚΚ.

Θα ήθελες να στείλεις ένα τελευταίο μήνυμα για το κίνημα στην Ελλάδα;

Δεν είμαι ο πιο αρμόδιος για να μιλήσω για την Ελλάδα, αλλά γνωρίζω ότι η αντικαπιταλιστική αριστερά είναι αρκετά πολυδιασπασμένη και μικρή αριθμητικά. Μια πρωτοβουλία συσπείρωσης ενάντια στις σεχταριστικές πρακτικές του παρελθόντος θα ήταν ένα μεγάλο βήμα μπροστά.

Τη συνέντευξη πήρε ο Μπάμπης Κουρουνδής

Ο Αλέκος Αλαβάνος και τα "μαύρα & κόκκινα ράσα"

Το ολίσθημα του Προέδρου

Η συγκέντρωση στο θέατρο «Παλλάς» ήταν ίσως η πιο σημαντική κομματική εκδήλωση του ΣΥΝ εδώ και πολύ καιρό. Ανοιχτή δημόσια ομιλία του Προέδρου του σε ένα ακροατήριο που η Αυγή αφιέρωσε πολύ χώρο για να περιγράψει τους παρευρισκόμενους. Αυτό το βήμα διάλεξε ο Αλέκος Αλαβάνος για να εξαπολύσει την πιο οξεία επίθεσή του κατά του ΚΚΕ. Μίλησε για «μαύρα και κόκκινα ράσα» από αφορμή το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ Δημοτικού και τους επικριτές του.

Σίγουρα το θέμα του βιβλίου της Ιστορίας έχει ανοίξει πολύ συζήτηση και πολύς κόσμος στην Αριστερά έχει να κάνει κριτική στη στάση που κρατάει το ΚΚΕ. Κι εμείς διαφωνούμε με την απόφαση του να ζητήσει απόσυρση την ώρα που οι φασίστες καίνε το συγκεκριμένο βιβλίο. Από αυτό το σημείο, όμως, μέχρι το να ταυτίζει κανένας την Παπαρήγα με τον Χριστόδουλο υπάρχει μεγάλη απόσταση.

Ο Αλέκος Αλαβάνος ξέρει πολύ καλά ότι η ηγεσία του ΚΚΕ δεν ανήκει στο ίδιο στρατόπεδο με την Εκκλησία και τους φίλους του Καρατζαφέρη. Αλλωστε, ο Πρόεδρος του ΣΥΝ δεν βγήκε να κάνει δηλώσεις για τον Μίκη Θεοδωράκη που επισκέφθηκε τον Χριστόδουλο και είπε πράγματα πολύ πιο προβληματικά απ' ότιδήποτε έχει πει το ΚΚΕ γι' αυτό το θέμα. Προφανώς κανένας δεν σκέφτηκε να ταυτίσει τον Μίκη με τα «μαύρα ράσα». Τότε γιατί το έκανε ο Αλέκος Αλαβάνος για το ΚΚΕ;

Μια πρώτη εξήγηση είναι ότι η ηγεσία του ΣΥΝ έψαχνε εδώ και καιρό να βρει μια αφορμή για να προβάλει τις διαφορές της με το ΚΚΕ. Υπάρχουν δεξιές φωνές μέσα κι έξω από τον Συνασπισμό που ασκούν κριτική ότι με την ηγεσία Αλαβάνου ο ΣΥΝ έχει γίνει πολύ όμοιος με το ΚΚΕ. Ο Πρόεδρος του ΣΥΝ είχε απαντήσει λέγοντας ότι «δεν φύγαμε από τον Περισσό πριν τόσα χρόνια, για να γυρίσουμε τώρα». Αλλά αυτό δεν είχε κάνει τη δεξιά πτέρυγα να σιγήσει. Τώρα, ο Αλέκος Αλαβάνος τους πρόσφερε μια πιο καθησυχαστική απάντηση: προφανώς, παρά τη συνεχή φιλολογία του περί ενότητας της αριστεράς, ο ΣΥΝ δεν έχει σκοπό να προωθήσει την ενότητα με τα «κόκκινα ράσα».

Για όσους το είχαν ξεχάσει, ξεκαθαρίζει έτσι ένα βασικό ζήτημα. Ο ΣΥΝ ήταν και παραμένει ένα πολυσυλλεκτικό κόμμα. Οχι βέβαια ένα μεγάλο πολυσυλλεκτικό κόμμα όπως το ΠΑΣΟΚ, που πάντα φρόντιζε να διευρύνεται αμφίπλευρα (όπως π.χ. το 1981 που στέγασε ταυτόχρονα τον Γ. Μαύρο και τον Μανώλη Γλέζο). Αλλά πάντως, έστω σε μικρογραφία, ένα πολυσυλλεκτικό κόμμα. Πιστό σε ένα μοντέλο οργάνωσης όπου χωράνε και οι Πανεπιστημιακοί που υπογράφουν υπέρ των μεταρρυθμίσεων της Μαριέτας δίπλα στον κόσμο που στηρίζει τις καταλήψεις και τις απεργίες της ΠΟΣΔΕΠ.

Το «ολίσθημα» του Παλλάς για τα μαύρα και κόκκινα ράσα, δεν ήταν λοιπόν κάποιο προσωπικό σφάλμα του Αλέκου Αλαβάνου. Ηταν ο θεσμικός ρόλος του Προέδρου ενός κόμματος που κρατάει ισορροπίες. Που πιέζεται από την αριστερή πολιτικοποίηση των μελών του, αλλά φροντίζει να «ράβει το κοστούμι» (για να θυμηθούμε την έκφραση του Μ. Παπαγιαννάκη) έτσι ώστε να χωράει και τις πιο δεξιές πτέρυγες.

Κρίμα. Γιατί τα πολυσυλλεκτικά κόμματα μπορεί να είναι χρήσιμα για κοινοβουλευτικούς ελιγμούς, αλλά σίγουρα δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν την ενότητα της Αριστεράς. Αυτήν θα χρειαστεί να την χτίσουμε μέσα από άλλες διαδρομές. Οχι με «πολυσυλλεκτικές» ισορροπίες αλλά με Ενιαία Μέτωπα γύρω από τις μάχες που ανοίγει το κίνημα. Και με στυλοβάτη την Επαναστατική Αριστερά, που επειδή είναι ξεκάθαρη στρατηγικά μπορεί να είναι πλατειά ενωτική με όλα τα κομάτια που βάζουν τον εαυτό τους μέσα στις μάχες.

Πάνος Γκαργκάνας

Από το Συλλαλητήριο της 28 Μάρτη

Πώς συνεχίζουμε

Συνέντευξη με τον Παντελή Παναγιωτακόπουλο από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές

Τι έχει καταφέρει μέχρι τώρα το κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων;

Το κίνημά μας, στους 11 μήνες δράσης του, μετράει μια σειρά από μεγάλες πολιτικές νίκες. Καταρχήν μπλόκαρε το νόμο πλαίσιο το καλοκαίρι και διέλυσε τα σχέδια της κυβέρνησης τότε που ήθελε να δείξει ότι το πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων περνάει χωρίς αντιστάσεις. Αμέσως μετά τροφοδότησε την απεργία των δασκάλων αλλά και τις μαθητικές καταλήψεις, μία από τις μεγαλύτερες απεργίες και μάχες των τελευταίων χρόνων.

Συνέχισε το Γενάρη, με το τρίπτυχο "συνελεύσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις", με συνελεύσεις πιο μαζικές από ποτέ, που κατάφεραν και πάλι να πετούν τη ΔΑΠ έξω από τις σχολές. Και μέσα στον πρώτο μήνα καταλήψεων καταφέραμε να σπάσουμε τη συναίνεση των δυο μεγάλων κομμάτων για την αναθεώρηση και να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε απλά ένα κίνημα διαμαρτυρίας αλλά ένα κίνημα νίκης που μπορεί να ανατρέψει πολιτικές.

Νίκη είναι και το ότι όλο αυτό το διάστημα η κυβέρνηση αναγκάστηκε να παγώσει όλες τις επιθέσεις της σε ΟΤΕ, ΔΕΚΟ, λιμάνια, συμβασιούχους. Νίκη ήταν ότι ακόμα και όταν η κυβέρνηση πήρε την προκλητική απόφαση να κατεβάσει το νόμο πλαίσιο, οι καταλήψεις συνέχισαν, δυνάμωσαν ακόμα περισσότερο, φτάσανε ακόμα και στο νούμερο των 350-360 καταλήψεων πανελλαδικά.

Νίκη ήταν και το ότι, παρόλο που ήταν ένα κίνημα που δέχτηκε πολύ μεγάλες πιέσεις, όχι μόνο από την αστυνομία και τους μηχανισμούς καταστολής αλλά και από τα ΜΜΕ και την κυβερνητική προπαγάνδα με "αγανακτισμένους" ΔΑΠίτες να προσπαθούν να στήσουν μπλοκ αντικατάληψης, οι καταλήψεις δεν υπέκυψαν σε καμία πίεση.

Ετσι φτάσαμε μέχρι το Πάσχα με 200 καταλήψεις και αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση είναι απομονωμένη, είναι στη γωνία, είναι κυβέρνηση της ήττας που ψήφισε το νόμο αλλά ξέρει ότι δε μπορεί να τον εφαρμόσει όπως ακριβώς έγινε και με το νόμο για την Αξιολόγηση.

Ποια πιστεύεις ότι πρέπει να είναι η συνέχεια του κινήματος το επόμενο διάστημα;

Σαν Πρωτοβουλία Γένοβα, έχοντας την εικόνα της απομόνωσης και της ήττας της κυβέρνησης σε συνδυασμό με τη κρίση της από το σκανδάλο με τα ομόλογα και την κλοπή των ταμείων, πιστεύουμε ότι οι σχολές πρέπει να ανοίξουν με γενικές συνελεύσεις. Πρέπει οι συνελεύσεις να υποδεχτούν τους φοιτητές και όχι τα μαθήματα και η ΔΑΠ. Να μη μπούμε δηλαδή σε διαδικασία ομαλότητας. Δεν πρέπει να αφήσουμε τη ΔΑΠ να κερδίζει πάλι τους χώρους της αλλά να είναι απομονωμένη όπως την περίοδο των καταλήψεων.

Πρώτος στόχος μας είναι να συνεχίσουμε να είμαστε ο εφιάλτης της κυβέρνησης για να μην τολμήσει να εφαρμόσει το νόμο. Προτείνουμε συλλαλητήρια κάθε βδομάδα και καταλήψεις τις ημέρες των συλλαλητηρίων. Ταυτόχρονα δίνουμε τη μάχη μέσα στις συγκλήτους, τα τμήματα και στις διαδικασίες των σχολών να πάρουν αποφάσεις μη εφαρμογής του νόμου.

Η Πρωτοβουλία Γένοβα είμαστε το κομμάτι που στήριξε και βοήθησε να μη χαθεί η ευκαιρία των καταλήψεων διαρκείας, θεωρούμε ότι οι καταλήψεις διαρκείας είναι το πιο σημαντικό και μεγάλο όπλο που έχει το φοιτητικό κίνημα απέναντι στην κυβέρνηση. Αυτή τη στιγμή, όμως, το να συνεχίζουν κάποιες σχολές-κάστρα στην Αθήνα ή αλλού το μόνο που θα καταφέρουν είναι να απομονωθούν.

Αν η κυβέρνηση τολμήσει να προχωρήσει, από τη μεριά μας προτείνουμε σε όλα τα πλαίσια να υπάρχει ξεκάθαρη πρόταση ότι σε οποιοδήποτε Πανεπιστήμιο πάνε να εφαρμόσουν το νόμο πλαίσιο είτε αυτό είναι να ορίσουν κάπου μάνατζερ είτε να κάνουν μερική κατάργηση ασύλου είτε διαγραφή φοιτητών, το κίνημα δε πρέπει να απαντήσει σε κάθε σχολή ξεχωριστά αλλά να ξαναβγεί οργανωμένα πανελλαδικά με καταλήψεις διαρκείας για να μπλοκάρει το νόμο και να τον ανατρέψει.

Πώς προχωρά η πρόταση της Πρωτοβουλίας Γένοβα για το κατέβασμα του μπλοκ των καταλήψεων στις φοιτητικές εκλογές; Ποιες οι μέχρι τώρα αντιδράσεις;

Η πρότασή μας για τις φοιτητικές εκλογές δεν έχει προκαλέσει απλά μεγάλη αίσθηση αλλά και πολύ θετικές αντιδράσεις. Εξηγούμε σε όλους τους φοιτητές, οργανωμένους και ανένταχτους ότι η φετινή χρονιά και η περίοδος που διανύουμε δεν είναι μια περίοδος όπως όλες οι άλλες, παλέψαμε μαζί, δουλέψαμε μαζί, οργανώσαμε μαζί, είναι η ώρα η ριζοσπαστική Αριστερά να δείξει το πόσο δυνατή είναι σε μια ενωτική βάση. Ολοι θέλουμε οι σχολές να μην είναι πια ίδιες. Το κατέβασμα του μπλοκ των καταλήψεων στις εκλογές ακριβώς αυτό θα ενισχύσει. Δε θα αφήσει τη ΔΑΠ να βγει με πλειοψηφία, κάτι που περιμένει με αγωνία η Μαριέτα για να πει ότι αυτοί που έκαναν καταλήψεις είναι μειοψηφίες.

Γι'αυτό και θεωρούμε ότι οι οργανωμένες δυνάμεις και ιδιαίτερα αυτές που πάλεψαν πραγματικά για τις καταλήψεις, για να τις οργανώσουν, όπως είναι τα ΕΑΑΚ, η Γένοβα αλλά και μια άλλη μια σπουδαία δύναμη που είναι οι ανένταχτοι φοιτητές που μαζικοποίησαν τις συνελεύσεις και τις καταλήψεις, θεωρούμε ότι αυτά τα κομμάτια μπορούν να κατέβουν ενωμένα και να ανοίξουν μια νέα προοπτική μέσα στις σχολές.

Πιστεύουμε ότι έτσι και οι χιλιάδες φοιτητές των καταλήψεων θα συμμετέχουν στη διαδικασία των εκλογών στηρίζοντας το αγωνιστικό πλαίσιο που στήριζαν τόσο καιρό και η κίνηση αυτή θα προκαλέσει τεράστια αίσθηση σε ολόκληρη την κοινωνία και τους εργαζόμενους που κοιτούν και εμπνέονται από το κίνημά μας.

Την πρότασή μας αυτή την ανοίξαμε το προηγούμενο διάστημα μέσα στις καταλήψεις κάνοντας εκδηλώσεις σε όλες τις σχολές, μοιράζοντας μαζικά προκηρύξεις σε διαδηλώσεις και συντονιστικά, κερδίζοντας έτσι το ενδιαφέρον πολύ κόσμου.

Η τελευταία μας οργανωμένη κίνηση ήταν ότι επαναλάβαμε την ίδια πρόταση στο διήμερο των σχημάτων της ΕΑΑΚ με ομιλητές της Πρωτοβουλίας Γένοβα από το βήμα, με μοίρασμα προκήρυξης και συζήτηση άτομο το άτομο ξεχωριστά για να είναι καθαρό σε όλους τι είναι αυτό που προτείνουμε. Ετσι, η παρέμβασή μας βοήθησε να ανοίξει αυτή η συζήτηση σοβαρά και δεκάδες αγωνιστές τη στήριξαν και από το βήμα και από κόσμο που μιλάγαμε τις δύο αυτές μέρες.

Τελικά η ΕΑΑΚ, βλέποντας θετικά την πρόταση, προτείνει μεγάλες κοινές εκδηλώσεις σε όλες τις σχολές την πρώτη βδομάδα μετά το Πάσχα. Θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να πετύχει αυτή η προσπάθεια και πιστεύουμε πραγματικά ότι αν επιτευχθεί, οι σχολές μετά θα είναι ένα διαφορετικό τοπίο, θα παραμείνουν οι σχολές των καταλήψεων, της νίκης, του νέου κινήματος και της νέας Αριστεράς.

Καταλήψεις Χριστούγεννα - Πάσχα

Επίδειξη δύναμης στις 28 Μάρτη

Τη νίκη τους και στο δεύτερο γύρο των καταλήψεων στις σχολές γιόρτασαν οι φοιτητές τη τελευταία βδομάδα πριν τις διακοπές του Πάσχα με τις διαδηλώσεις σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας την Τετάρτη 28 Μάρτη. Την ίδια μέρα απεργούσαν και διαδήλωναν μαζί τους οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα ενάντια στην κυβέρνηση της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων και των σκανδάλων.

Η συγκέντρωση στα Προπύλαια είχε πανηγυρικό χαρακτήρα με χιλιάδες φοιτητές από όλες τις σχολές της Αθήνας να δείχνουν ότι το κίνημά τους συνεχίζει να είναι δυνατό και αποφασισμένο να μην επιτρέψει ποτέ στην κυβέρνηση Καραμανλή να εφαρμόσει τον νέο νόμο πλαίσιο για τα Πανεπιστήμια. Σε όλη τη διάρκεια της διαδήλωσης μέχρι τη Βουλή δε σταμάτησαν να φωνάζουν συνθήματα ενάντια στο νόμο και την ιδιωτικοποίηση της Παιδείας.

Η 24ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ έδωσε την ευκαιρία σε εκατοντάδες εργαζόμενους του δημόσιου τομέα να συμμετέχουν στη διαδήλωση. Πανεπιστημιακοί της ΠΟΣΔΕΠ, καθηγητές, εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και τους δήμους ενώθηκαν με το φοιτητικό κίνημα δείχνοντας ότι ο αγώνας ενάντια στην κυβέρνηση είναι κοινός. Μαζί τους, γιατροί της ΟΕΝΓΕ και της ΕΙΝΑΠ που πραγματοποιούσαν 48ωρη απεργία με κύρια αιτήματα αυξήσεις, προσλήψεις, χρηματοδότηση της δημόσιας υγείας.

Οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί ξεκίνησαν την απεργιακή κινητοποίησή τους από το πρωί με συγκέντρωση διαμαρτυρίας μπροστά στο υπουργείο Παιδείας. Η τροπολογία που κατέθεσε η Γιαννάκου στη Βουλή και η οποία δίνει τη δυνατότητα σε Ιδιωτικούς και Δημοτικούς Παιδικούς Σταθμούς να ιδρύσουν τμήματα Νηπιαγωγείων ξεσηκώνει τη αντίδραση των εκπαιδευτικών που αντί για προσλήψεις, αυξήσεις και καταβολή των δεδουλευμένων στους ωρομίσθιους που για έξι μήνες είναι απλήρωτοι, βλέπουν την κυβέρνηση της ΝΔ να προχωρά στην ιδιωτικοποίηση της προσχολικής αγωγής. Εκατοντάδες δάσκαλοι και νηπιαγωγοί για πάνω από μία ώρα φώναξαν συνθήματα ενάντια στη λιτότητα και τις ιδιωτικοποιήσεις και αμέσως μετά βάδισαν ως τα Προπύλαια για να ενωθούν με τους φοιτητές και όλους τους εργαζόμενους.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν δυναμικά και οι εργαζόμενοι στη Γενική Γραμματεία Ερευνας και Τεχνολογίας (Γ.Γ.Ε.Τ.) του υπουργείου Ανάπτυξης. Οι εργαζόμενοι στη Γ.Γ.Ε.Τ. αντιδρούν στο νέο νομοσχέδιο που σχεδιάζει να καταβάσει η κυβέρνηση Καραμανλή με το οποίο η έρευνα θα περάσει από τα χέρια του δημοσίου σε ιδιώτες.

Αμέσως μετά τη διαδήλωση οι φοιτητές κατευθύνθηκαν στο Πολυτεχνείο όπου πραγματοποίησαν το Παναθηναϊκό Συντονιστικό των Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων για να αποφασίσουν την περαιτέρω δράση τους. Και

στο ΜΑΧ το κλίμα ήταν πανηγυρικό με τους εκπροσώπους των καταλήψεων να χαιρετίζουν το μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα που από τα Χριστούγεννα μέχρι το Πάσχα δε σταμάτησε να κινητοποιείται, ανατρέποντας την αναθεώρηση του συντάγματος και μετατρέποντας το νέο νόμο πλαίσιο για τα Πανεπιστήμια σε ένα νόμο χωρίς καμιά προοπτική εφαρμογής.

Στις τοποθετήσεις υπήρχαν διαφορετικές προσεγγίσεις στο πώς συνεχίζεται ο αγώνας μετά το Πάσχα. Τελικά το συντονιστικό αποφάσισε να καλέσει σε νέο γύρο γενικών συνελεύσεων σε όλες τις σχολές αμέσως μετά τις διακοπές όπου θα συζητηθεί και θα αποφασιστεί η συνέχεια.

"Χιλιάδες φοιτητές διαδήλωσαν στη Θεσσαλονίκη στις 28 Μάρτη", μας είπε ο Στέλιος Γιαννούλης από την Πρωτοβουλία Γένοβα Εικαστικού, "Το πανό του συντονιστικού των καταλήψεων μπήκε στην κορυφή και βαδίσαμε από τα Πανεπιστήμια ως το υπουργείο Μακεδονίας Θράκης. Δυστυχώς δεν καταφέραμε ποτέ να ενωθούμε με τους εργαζόμενους της ΕΔΟΘ που έκανε συγκέντρωση στο Αγαλμα Βενιζέλου γιατί η ηγεσία της δεν είχε οργανώσει τη συμμετοχή στη διαδήλωση, με αποτέλεσμα να μαζευτούν λίγοι εργαζόμενοι. Σαν Πρωτοβουλία Γένοβα πήγαμε στη συγκέντρωση των εργαζόμενων και μετά διαδηλώσαμε με τα φοιτητικά μπλοκ. Τα συνθήματά μας ήταν αντικυβερνητικά όπως 'Οι κυβερνήσεις πέφτουν με ανυπακοή εμπρός για απεργία γενική' και "Τίποτα τίποτα δε μας σταματά, σε τούτη τη κυβέρνηση θα βάλουμε φωτιά'. Το γεγονός ότι οι καταλήψεις κράτησαν από τα Χριστούγεννα μέχρι το Πάσχα και μέχρι την τελευταία βδομάδα κατέβαζαν χιλιάδες στους δρόμους, μας δίνει έμπνευση για τη συνέχεια".

"Η 48ωρη απεργία του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων στις 28-29 Μάρτη έδωσε τον τόνο στην απεργιακή συγκέντρωση και διαδήλωση την πρώτη μέρα", μας είπε ο Χρίστος Αργύρης από την Πρωτοβουλία Γένοβα Ιατρικής, "Το κοινό πανό του ΕΚΙ και του ΔΕΠ μπήκε στην κεφαλή, ενώ ακολουθούσαν το συντονιστικό των φοιτητών και οι σύλλογοι. Μαζί μας διαδήλωσαν και εργαζόμενοι στο δημόσιο, όπως καθηγητές, δάσκαλοι, διοικητικοί των νοσοκομείων και γιατροί με το σύνθημα "Φοιτητές εργατιά μια φωνή και μια γροθιά" να κυριαρχεί. Την επόμενη ημέρα φοιτητές της Πρωτοβουλίας Γένοβα μαζί με ανένταχτο κόσμο κάναμε εξόρμηση στα γραφεία του δήμου όπου το κλίμα ήταν πολύ αγωνιστικό. Οι εργαζόμενοι άνοιγαν αμέσως κουβέντα, δείχνοντας ότι έχουν εμπνευστεί από το κίνημά μας και η συζήτηση έφτανε μέχρι την ανάγκη να ρίξουμε επιτέλους αυτή την κυβέρνηση που ιδιωτικοποιεί τις υπηρεσίες, παγώνει τους μισθούς και κλέβει τα λεφτά των ταμείων".

Λένα Βερδέ

Νηπιαγωγοί στην απεργία της 28 Μάρτη

Η δίκη των 49 φοιτητών

Καταδίκη της καταστολής

Αν υπάρχει κάτι που μου έχει μείνει από τη σύλληψή μου στις 8 Μάρτη μαζί με τα άλλα 48 παιδιά αλλά και από τις μέχρι τώρα ημέρες της δίκης μας είναι η αλληλεγγύη του κόσμου. Είναι οι χιλιάδες συγκεντρωμένοι έξω από τη ΓΑΔΑ την ίδια μέρα, την ελάχιστη ώρα που βρέθηκα στο δωμάτιο του εισαγγελέα και που ναι, είχε παράθυρο σε αντίθεση με το διάδρομο που μας στοίβαξαν. Είναι οι χιλιάδες συγκεντρωμένοι καθημερινά στα δικαστήρια της Ευελπίδων και τα συνθήματά τους να ακούγονται την ώρα της δίκης.

Είναι τα νέα που έρχονταν ότι σε κάθε πόλη, από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη μέχρι τα Γιάννενα και την Κρήτη γίνονταν διαδηλώσεις για τους συλληφθέντες. Είναι τέλος η αγωνία του κόσμου να τρέξει να βρει φωτογραφίες, οικονομική ενίσχυση, υλικό και στοιχεία που να αποδεικνύουν την αθώωσή μας.

Η επίθεση της αστυνομίας στις 8 Μάρτη, την ημέρα που η κυβέρνηση ψήφιζε μόνη της το νόμο πλαίσιο στη Βουλή, είχε αρχίσει από το μεσημέρι. Ημουν στο μπλοκ της Θεσσαλονίκης, ένα από αυτά που αποκόπηκαν στη Βουλή κηνυγημένα από τα ΜΑΤ, βρέθηκαν στα Προπύλαια και ξαναγύρισαν πάλι πίσω για να βρούμε τους συμφοιτητές μας και να συνεχίσουμε τη διαδήλωσή μας στην πλατεία του Αγνωστου Στρατιώτη.

Η σύλληψή μας έγινε το απόγευμα όταν προσπαθήσαμε να φύγουμε από εκεί. Δακρυγόνα έπεσαν κυριολεκτικά πάνω μας, χάσαμε όλοι επαφή με το περιβάλλον, ασφυκτιούσαμε. Ακουσα κάποιους να φωνάζουν "Κάτω αναρχοκομμούνια" και καθώς άνοιξα για δύο δεύτερα τα μάτια μου είδα παντού αστυνομία. Πέσαμε κάτω σε κύκλο, οι πρώτοι έφαγαν πολύ ξύλο, μας ψέκασαν με τις φισούνες. Φωνάζαμε βοήθεια, κάποιες κοπέλες ήταν πολύ χτηπημένες, είδα αίματα παντού. Μετά μας πέρασαν χειροπέδες και μας πήγαν στη ΓΑΔΑ.

Μας έβαλαν σε ένα διάδρομο με την πλάτη στο τοίχο, μας έψαξαν τα πράγματα, μας πήραν ταυτότητες, στοιχεία και τηλέφωνα, δε μας άφηναν να επικοινωνήσουμε με κανέναν. Από τις 7 το απόγευμα μέχρι τα ξημερώματα μας ανεβοκατέβαζαν σε διάφορους ορόφους και όταν ρωτούσαμε για δικηγόρους μας έλεγαν πάντα ότι υπεύθυνος είναι κάποιος ανώτερος. Την επόμενη ημέρα μας έφεραν εκθέσεις σύλληψης που φυσικά δεν υπογράψαμε ενώ προσπάθησαν να μας πάρουν καταθέσεις και δεν δεχτήκαμε. Το βράδυ πια της επόμενης ημέρας μας πήγαν στην Ευελπίδων όπου πήραμε 3ήμερη αναβολή.

Ετσι τη Δευτέρα 12 Μάρτη, ξαναπήγαμε στην Ευελπίδων. Η αίθουσα που μας έβαλαν ήταν πολύ μικρή και είμασταν μέσα οι κατηγορούμενοι, οι δικηγόροι και καμιά 40αριά ασφαλίτες! Δεν υπήρχε χώρος ούτε για τους γονείς μας, πόσο μάλλον για τους μάρτυρες υπεράσπισης, τους καθηγητές μας, τους φίλους και συμφοιτητές μας. Στο αίτημά τους να βγουν οι ασφαλίτες και να μπουν στην αίθουσα για να παρακολουθήσουν τη διαδικασία, η απάντηση ήταν παράταξη των ΜΑΤ μπροστά στο κτίριο, επίθεση με ασπίδες και γκλομπ, ρίψη χημικών. Ενας μάλιστα γονιός μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο. Ενώ το δικαστήριο έλεγε προκλητικά ότι δεν αναγνωρίζει τους ασφαλίτες.

Ακολούθησε 15νθήμερη αναβολή. Οταν ήρθε η ημέρα για να ξεκινήσει η δίκη, είδαμε ότι στις κατηγορίες που μας είχαν απαγγελθεί για "σύσταση και συμμορία" (!) και "διατάραξη κοινής ησυχίας" είχε προστεθεί χωρίς να το ξέρουμε και "η πρόκληση ελαφράς σωματικής βλάβης". Εκείνη τη βδομάδα όμως η δίκη δε ξεκινούσε. Τη μία ημέρα η αίθουσα ήταν πάλι μικρή, την άλλη μας πήγαν στο Εφετείο, εκεί μας είπαν συγγνώμη λάθος δε μπορεί να γίνει εδώ η δίκη, μας ξαναγύρισαν στην Ευελπίδων.

Κατηγορίες

Οταν επιτέλους ξεκίνησε η δίκη, οι δικηγόροι έκαναν ένσταση στην κατηγορία για "σύσταση και συμμορία" γιατί δεν έστεκε με τίποτα, ούτε νομικά και το δικαστήριο την αποδέχτηκε. Ετσι τώρα αντιμετωπίζουμε τα άλλα δύο πλημμελήματα.

Πρώτοι εξετάστηκαν οι μάρτυρες κατηγορίας που ήταν 5 ΜΑΤατζίδες. Οι δύο από αυτούς είχαν στοχοποιήσει ένα παιδί που δεν ήταν φοιτητής αλλά εργαζόμενος και προσπαθούσαν να τα φορτώσουν όλα σε αυτόν. Ελεγαν ότι αυτόν θυμούνται να κάνει φασαρίες, όμως και γι'αυτό το παιδί έπεφταν σε ένα σωρό αντιφάσεις. Για τους υπόλοιπους παραδέχονταν ότι δε ξέρουν τίποτα, ότι δε θυμούνται αν κάναμε κάτι, ότι εκείνη την ώρα δε μπορούσαν να ξεχωρίσουν ποιος πετάει πέτρες και ποιος όχι, ότι τέλος είχαν εντολή να αποκόψουν και να συλλάβουν όποιον βρισκόταν πάνω στο μνημείο του Αγνωστου Στρατιώτη. Κι αυτό γιατί είχαν "πληροφορίες" ότι θέλαμε να μπούμε στη Βουλή και να προκαλέσουμε καταστροφές!

Πρακτικά παραδέχονταν ειλικρινά ότι είχαν εντολή να κάνουν συλλήψεις αδιάκριτα, κάνοντας φανερό πόσο στημένες ήταν οι κατηγορίες. Στο ερώτημα γιατί στην αρχική τους κατάθεση, δήλωναν ότι μας είχαν δει όλους να πετάμε πέτρες και ένα σωρό άλλα ψέματα, φυσικά δεν υπήρχε απάντηση.

Μετά εξετάστηκαν οι μάρτυρες υπεράσπισης. 200 μάρτυρες δηλώθηκαν, από πανεπιστημιακούς και συνδικαλιστές μέχρι συμφοιτητές μας αυτόπτες μάρτυρες. Δε δέχτηκαν να τους εξετάσουν όλους αλλά είπαν ότι καταγράφουν τη μαρτυρία τους υπέρ όλων. Την Τρίτη 3/4, πριν διακοπεί η δίκη για Πάσχα, απολογήθηκαν οι περισσότεροι κατηγορούμενοι. Για λίγη ώρα χωρίς οι δικαστές να κάνουν πολλές ερωτήσεις. Η δίκη θα συνεχιστεί στις 16 Απρίλη.

Στην πραγματικότητα τα δικαστήρια έκαναν τα πάντα για να καθυστερήσουν την έναρξη της δίκης, ώστε το πολιτικό κόστος για την κυβέρνηση να είναι όσο το δυνατόν μικρότερο. Ολόκληρο το φοιτητικό κίνημα είχε τα μάτια του στραμμένα σε αυτή τη δίκη.

Ενώ από την εξέταση του πρώτου αστυνομικού έπρεπε να είχαμε αθωωθεί. Αυτό όμως θα ήταν πλήγμα για την κυβέρνηση που θα έπρεπε να δικαιολογήσει την αναίτια άγρια επίθεσή τους στους φοιτητές, τα εκατοντάδες δακρυγόνα και το ξύλο που έριξε.

Δήμητρα Κωστάκη Κασσάνδρου,
πρωτοετής Νομικής Θεσσαλονίκης

Κάλεσμα Αντίστασης απ' το Κάϊρο

Από την Πέμπτη 28 Μάρτη μέχρι την Κυριακή 1 Απρίλη, ο Γιάννης Σηφακάκης από την Συμμαχία Σταματήστε ον Πόλεμο και ο Πέτρος Κωνσταντίνου από την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ βρέθηκαν στην Αίγυπτο για την Συνδιάσκεψη ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και τον Σιωνισμό. Η ανταπόκριση που ακολουθεί δίνει μια γεύση από τις εργασίες αυτής της συνάντησης

Το 5ο αντιπολεμικό συνέδριο του Καΐρου ήταν μια πολύ σημαντική αποτύπωση της αντίστασης που δυναμώνει στη Μέση Ανατολή, αλλά και των δεσμών της με το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα. Το συνέδριο έδειξε πώς η αντίσταση στον ιμπεριαλισμό μετατρέπεται σε απαίτηση για πολιτική αλλαγή. Πάνω από 1500 άνθρωποι γέμισαν τις αίθουσες του συνεδρίου για να συζητήσουν πώς στηρίζουμε τα κινήματα αντίστασης και πώς χτίζεται η ενότητα ενάντια στα καταπιεστικά καθεστώτα της περιοχής που στηρίζονται από τη Δύση. Οι συζητήσεις ένωσαν μουσουλμάνους ακτιβιστές, άραβες εθνικιστές και σοσιαλιστές και αρκετές εκατοντάδες διεθνείς αντιπολεμικούς και αντικαπιταλιστές ακτιβιστές, ανάμεσά τους μια 80μελής αντιπροσωπεία από την Κορέα.

Το συνέδριο οργανώθηκε σε μια αποφασιστική στιγμή για την αιγυπτιακή και αραβική πολιτική. Η συνεχιζόμενη ιρακινή αντίσταση στην αμερικάνικη κατοχή και η νίκη του κινήματος της Χεζμπολάχ στο Λίβανο ενάντια στο Ισραήλ το καλοκαίρι έχουν ενθαρρύνει τις αντιπολιτευτικές δυνάμεις σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Στην Αίγυπτο, έχει ξεσπάσει αντίσταση ενάντια στη σχεδιαζόμενη συνταγματική αναθεώρηση που θα μονιμοποιήσει τους κατασταλτικούς νόμους έκτακτης ανάγκης. Οι αλλαγές που σχεδιάστηκαν από τον δικτάτορα Χόσνι Μουμπάρακ, θα εμποδίσουν επισης την κύρια δύναμη της αντιπολίτευσης, τους Αδελφούς Μουσουλμάνους να κατεβαίνουν υποψήφιοι στις εκλογές. Μια Κυριακή πριν από το συνέδριο, το δημοκρατικό κίνημα Κιφάγια (Αρκετά) οργάνωσε διαδήλωση ενάντια στην αναθεώρηση. Τα αιγυπτιακά ΜΑΤ διέλυσαν τη διαδήλωση και συνέλαβαν τους διαδηλωτές. Την επόμενη μέρα ένα νόθο δημοψήφισμα επικύρωσε τις συνταγματικές αλλαγές. Ολες οι μεγάλες οργανώσεις της αντιπολίτευσης έκαναν μποϊκοτάζ στο δημοψήφισμα, κάτι που οδήγησε σε συμμετοχή κάτω από 10%. Την ίδια στιγμή, δεκάδες χιλιάδες εργάτες απεργούσαν ενάντια στη μείωση των μισθών, τις ιδιωτικοποιήσεις και την καταστολή του καθεστώτος Μουμπάρακ.

Στην εναρκτήρια συγκέντρωση, ο ένας μετά τον άλλο ομιλητή χαιρέτιζε την αντίσταση και κατάγγελλε τον Μουμπάρακ. Ο γενικός γραμματέας των Αδελφών Μουσουλμάνων, **Μοχάμεντ Μέχντι Ακεφ** συμπύκνωσε το κλίμα λέγοντας *"Η δημοκρατία του Τζορτζ Μπους είναι ψεύτικη δημοκρατία. Πρέπει να βασιστούμε στους εαυτούς μας για να χτίσουμε ένα δικό μας πολιτικό καθεστώς με τα ίδια μας τα χέρια"*.

Αντίστοιχα με τον Ακεφ μίλησε η **Μεϊσουλούν Κέιτζ,** ακτιβίστρια από τη Βενεζουέλα. Είπε στο συνέδριο, καταχειροκροτούμενη: *"Ο κόσμος έφτιαξε έναν ηγέτη, τον Ούγκο Τσάβες, αλλά ταυτόχρονα σκέφτηκε ότι η αλλαγή μέσα στον καπιταλισμό δεν είναι η λύση. Ο κόσμος πρέπει να αλλάξει τα πράγματα μόνος του. Η λύση είναι με τον κόσμο, όχι με τις κυβερνήσεις"*.

Η σύνδεση ανάμεσα στην αντίσταση και τη δημοκρατία έγινε και από τους αντιπροσώπους της Χεζμπολάχ, τους οποίους χαιρέτιζαν όλοι στο συνέδριο για τη νίκη τους ενάντια στο Ισραήλ. Η **Ρίμα Φάκρι** είναι μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου της Χεζμπολάχ. Δήλωσε: *"Η αντίστασή μας και κάθε αντίσταση στη Μέση Ανατολή παλεύει σκληρά ενάντια στον ιμπεριαλισμό και σε όλους τους κατακτητές που προσπαθούν με κάθε τρόπο να αρνηθούν την ελευθερία μας και να μας κρατήσουν υπό τον έλεγχό τους. Γι' αυτό και όποτε νικάμε στην αντίσταση, οι κοινωνίες μας και οι χώρες μας είναι πιο ελεύθερες και πιο ικανές να εφαρμόσουν τη δημοκρατία."*

Η εναρκτήρια συγκέντρωση ήταν πολύ οργισμένη ενάντια στο νέο Σύνταγμα του Μουμπάρακ και υπέρ του αιτήματος για απελευθέρωση των 40 πολιτικών κρατουμένων. Οι κρατούμενοι, στους οποίους περιλαμβάνεται ο αντιπρόεδρος των Αδελφών Μουσουλμάνων, Χαϊράτ ελ-Σάτερ, δικάστηκαν από πολιτικό δικαστήριο, αλλά τώρα αντιμετωπίζουν στρατοδικείο. Ο **Ιμπραχίμ ελ Χουντάιμπι**, μπλόγκερ και ακτιβιστής των Αδελφών Μουσουλμάνων εξήγησε γιατί το Συνέδριο του Καΐρου μπορούσε να βοηθήσει την καμπάνια των κρατουμένων και έκανε έκκληση για διεθνή αλληλεγγύη.

"Ελπίζουμε να περάσει το μήνυμά μας. Ελπίζουμε ότι ο κόσμος θα δει ότι ο αγώνας μας ενάντια στο καθεστώς του Μουμπάρακ δεν είναι διαφορετικός από τον αγώνα ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ, στο Λίβανο ούτε διαφορετικός ενάντια στη σιωνιστική κατοχή στην Παλαιστίνη. Ο Μουμπάρακ βρίσκεται στην εξουσία μόνο επειδή υποστηρίζεται από δυτικά καθεστώτα, γιατί υπηρετεί τα συμφέροντά τους στην περιοχή.

Εχουμε τις διαφορές μας αλλά είμαστε όλοι μαχητές της ελευθερίας και όλοι παλεύουμε αυτή την άδικη επιθετική καπιταλιστική παγκόσμια τάξη πραγμάτων που συμφέρει μόνο μια χούφτα ανθρώπους."

Τα συνέδρια που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια στο Κάιρο έχουν βοηθήσει στην ενοποίηση της αντιπολίτευσης στην Αίγυπτο. Η **Χέμπα Χέλμπι**, εκπαιδευτικός από το Κάιρο λέει ότι: *"Ηταν πολύ σημαντικό, ιδιαίτερα για τους Αδελφούς Μουσουλμάνους, ότι βλέπουν πως υπάρχει αντίσταση στην Αίγυπτο που δεν είναι μόνο μουσουλμανική. Τους βοηθάει να δουν τα κοινά που υπάρχουν ανάμεσα στους ανθρώπους και ενάντια στην κυβέρνηση."*

Από το συγκλονιστικό αντικατοχικό συλλαλητήριο στην Νατζάφ του Ιράκ στις 9 Απρίλη. Η Συνδιάσκεψη στο Κάϊρο συζήτησε το συντονισμό της Αντίστασης στην Μέση Ανατολή με το Παγκόσμιο Αντιπολεμικό Κίνημα

ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΕΣ

Το Συνέδριο του Καΐρου οργανώθηκε μετά από μια σειρά εμπνευστικές μαζικές απεργίες που απλώθηκαν σε όλη την Αίγυπτο. Μέσα στο 2006 έγιναν 220 μεγάλες απεργίες, στις οποίες πήραν μέρος δεκάδες χιλιάδες εργάτες. Στο Συνέδριο του Καΐρου ενώθηκαν απεργοί και αγρότες που παλεύουν ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές του Μουμπάρακ.

Ο **Τζιχάντ** είναι εργάτης στην υφαντουργία Γάζαλ ελ Μαχάλλα. Οπως και οι άλλοι εργάτες εκεί, παίρνει 500 αιγυπτιακές λίρες το μήνα. Εχει έξοδα 1000 λίρες το μήνα επειδή η κυβέρνηση σταμάτησε τον έλεγχο στις τιμές. Το Φλεβάρη, 27.000 εργάτες έκαναν απεργία στο εργοστάσιό του ενάντια στη μείωση των επιδομάτων. Δήλωσε:

"Οι εργάτες του Γάζαλ ελ Μαχάλλα είναι οι εργάτες όλης της Αιγύπτου. Οποτε υποφέρουν, ολόκληρη η Αίγυπτος υποφέρει. Οι μισθοί μας δεν είναι τίποτα από αγοραστική δύναμη. Τώρα τα αφεντικά θέλουν να αλλάξουν τα επιδόματα, να αλλάξουν όλη τη δομή των μισθών μας.

Δεν απεργήσαμε μόνο για τους μισθούς. Θέλω να ζω και να τρώω, να ανασαίνω και να μαθαίνω, σαν ανθρώπινο ον. Και με αυτή τη λογική απεργήσαμε. Δεν αναγνωρίσαμε το επίσημο συνδικάτο γιατί δεν μας αντιπροσωπεύουν. Δεν υπάρχουν συνδικάτα στην Αίγυπτο που να εκπροσωπούν τους εργάτες.

Ομως ο κόσμος συνεργάστηκε μαζί μας με εκπληκτικό τρόπο, ιδιαίτερα οι εργάτριες που στέκονταν πλάι πλάι μαζί μας στα εργοστάσια. Ο κόσμος μας έφερνε νερό, μας έριχναν ψωμί από τις στέγες. Ηταν κάτι ανεπανάληπτο. Οι εργάτες έδειξαν ότι όλες οι συνταγματικές αλλαγές είναι χωρίς νόημα. Εδειξαν ότι έχουν τη δύναμη να αλλάξουν την Αίγυπτο. Δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε, θα μείνουμε εδώ αμετακίνητοι".

Η **Αϊσα αμπτ ελ Αζίζ** είναι εργάτρια στο καπνεργοστάσιο Κάφρι αλ Νταουάρ. Οι εργάτες εκεί απέργησαν το 2003 και το 2006 για μισθούς που δεν πληρώθηκαν και για επιδόματα. Ακόμα περιμένουν τα επιδόματά τους για το 2005 και το 2006. Δήλωσε:

"Οταν απεργήσαμε το 2006 ο κόσμος απλά έκανε μικρές συγκεντρώσεις και αποφάσισε απεργία. Το Φλεβάρη φέτος στείλαμε μια επιστολή στο επίσημο συνδικάτο και ένας αντιπρόσωπός του έκανε μια συμβιβαστική συμφωνία. Μας έδιναν επίδομα 85 λίρες και με τη συμφωνία μειώθηκε στα 65. Ο κόσμος είναι ενάντια στη συμφωνία. Αλλά η απεργία δεν συνεχίζεται τώρα επειδή έχουν εξαπολυθεί τραμπούκοι του κράτους και της εργοδοσίας".

Ο **Μαχμούντ Ναχάν** δουλεύει στο ίδιο εργοστάσιο. Μίλησε για το καθεστώς, τις συνταγματικές αλλαγές και τη διεθνή αλληλεγγύη στο συνέδριο: *"Το εργοστάσιό μας υποτίθεται είναι προβληματική επιχείρηση. Αλλά αυτοί είναι που έκαναν προβληματική και την Αίγυπτο και το εργοστάσιό μας. Ολα συνδέονται, ο Μουμπάρακ, οι απεργίες και το Σύνταγμα.*

Βλέποντας τις διεθνείς αντιπροσωπείες στο συνέδριο με έκανε να νιώσω ότι δεν είμαστε μόνοι, ότι ο κόσμος είναι γεμάτος από εργάτες που παλεύουν."

Οι αγρότες παλεύουν κι αυτοί ενάντια στην επιστροφή των γαιοκτημόνων, στους οποίους επιτράπηκε από την κυβέρνηση να αρπάξουν γη που είχε δοθεί στους αγρότες με τις μεταρρυθμίσεις της δεκαετίας του '50. Ο **Χάμπντι Χαμίντ Αλί** από το Ντεκερνές δήλωσε:

"Οι δυνάμεις ασφαλείας ήρθαν να αρπάξουν τη γη μας αλλά κάναμε καθιστική διαμαρτυρία και μείναμε εκεί. Αντιμετωπίσαμε τους τραμπούκους και τους διώξαμε. Επί Νάσερ πιστεύαμε ότι το κράτος είναι με τη δική μας πλευρά αλλά με αυτόν τον μπάσταρδο τον Μουμπάρακ το κράτος είναι με τους γαιοκτήμονες. Το δημοψήφισμα για το Σύνταγμα δείχνει τη διαφθορά που υπάρχει παντού.

Πήραμε θάρρος από τους ομιλητές από την Κορέα, στη συζήτηση για την αγροτική αντίσταση, και νιώσαμε πως αντιμετωπίζουμε την ίδια κατάσταση".

ΕΝΟΤΗΤΑ

Η ενότητα της αντίστασης στον πόλεμο και την ανισότητα ήταν βασικό ζήτημα του Συνεδρίου του Καΐρου. Οι διεθνείς αντιπρόσωποι συζητούσαν διαρκώς, ιδιαίτερα με νέους, μέλη των Αδελφών Μουσουλμάνων, για το παγκόσμιο κίνημα και για τις δυνατότητες συνεργασίας. Εγιναν συζητήσεις για το πώς μπορούν να αποφευχθούν οι θρησκευτικές διασπάσεις στα ισλαμικά κινήματα αντίστασης, και πώς αυτά τα κινήματα μπορούν να συνεργαστούν με τους αντικαπιταλιστές. Ο δρ. Αλί Φαγιάντ, διεθνής γραμματέας της Χεζμπολάχ ήταν βασικός ομιλητής σε αυτές τις συζητήσεις. Δήλωσε:

"Η αμερικάνικη ηγεμονία και η απόπειρα των ΗΠΑ να κυριαρχήσουν στην περιοχή της Μέσης Ανατολής είναι κομμάτι της προσπάθειάς τους να κυριαρχήσουν στον υπόλοιπο κόσμο. Αυτή η νέα φάση του νεοφιλελευθερισμού είναι η φάση της στρατιωτικής παγκοσμιοποίησης και των μετακινούμενων πολέμων. Θα ήταν λάθος μας να περιοριστούμε σε ένα ισλαμικό μέτωπο για να αντιμετωπίσουμε αυτή την εξωτερική πρόκληση, επειδή αυτή τη στιγμή αν κάνουμε κάτι τέτοιο θα πάρει χαρακτήρα θρησκευτικής σύγκρουσης. Και δεν πρόκειται για κάτι τέτοιο. Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να συνδεθούμε με το αντικαπιταλιστικό κίνημα και να χρησιμοποιήσουμε τη δύναμή μας και την αλληλεγγύη μας για να αντιμετωπίσουμε και να νικήσουμε το αμερικανικό σχέδιο".

Η **Σαρλότ Μιλνγκαβί** είναι αντικαπιταλίστρια από το Τορόντο του Καναδά. Εντυπωσιάστηκε από τους δεσμούς ανάμεσα στην Αντίσταση στη Μέση Ανατολή και το αντικαπιταλιστικό κίνημα:

"Ηταν ενδιαφέρον να δει κανείς τις συνδέσεις στο Συνέδριο. Το περασμένο καλοκαίρι είχαμε διαδηλώσεις στον Καναδά μαζί με οργανώσεις αντίστασης ενάντια στην ισραηλινή επίθεση στο Λίβανο. Μετέφερα αυτές τις εμπειρίες στο συνέδριο και βγήκα πιο δυνατή."

Στο συνέδριο, μέλη αντιστασιακών οργανώσεων ήρθαν κοντά με οικογένειες στρατιωτών. Η **Ρόουζ Τζεντλ** είναι μέλος των Οικογενειών Στρατευμένων ενάντια στον Πόλεμο στη Γλασκόβη της Σκοτίας. Ο γιος της, Γκόρντον, σκοτώθηκε στο Ιράκ. Περιέγραψε την ανταπόκριση που είχε στο Κάιρο:

"Ο κόσμος εδώ ήταν πολύ χαρούμενος που κάποιος είχε έρθει από τις Οικογένειες Στρατευμένων στη Βρετανία. Κάποιες από τις μανάδες εδώ νόμιζαν ότι οι οικογένειες στη Βρετανία μισούν τους Ιρακινούς αλλά τώρα ξέρουν πως υποστηρίζω το γιο μου επειδή τα παιδιά μας στάλθηκαν στον πόλεμο με ψέματα".

Οι πολεμικές απειλές ενάντια στο Ιράν και η προσπάθεια να διχαστεί η ιρακινή αντίσταση με βάση τη διαμάχη Σουνιτών-Σιιτών ήταν μεγάλα θέματα στο Συνέδριο. Κάποιοι ομιλητές χαρακτήρισαν την ιρανική πολιτική στο Ιράκ λανθασμένη και υποστήριξαν πως υπάρχει διαμάχη ανάμεσα στο Ιράν και το αραβικό έθνος. Ομως στο Φόρουμ για τη διάσπαση της αντίστασης, το μεγαλύτερο χειροκρότημα έπεσε όταν ο **Κιμ Κουάνγκ Ιλ** από την Κορέα είπε: *"Δεν έχουμε άλλη επιλογή. Αν είμαστε ενάντια στον ιμπεριαλισμό, είτε σουνίτες, είτε σιίτες, είτε μη-μουσουλμάνοι πρέπει να καταγγείλουμε κάθε επίθεση στο Ιράν"*.

Τζέϊμι Αλισον
από την εφημερίδα Socialist Worker

ΙΡΑΚ

Ενα εκατομμύριο διαδηλωτές ενάντια στην κατοχή

Μια τεράστια αντικατοχική διαδήλωση περισσότερων από ένα εκατομμύριο Ιρακινών στην πόλη Νατζάφ ήταν ο "εορτασμός" των τεσσάρων χρόνων από την πτώση του καθεστώτος του Σαντάμ, την Δευτέρα 9 Απρίλη. Η διαδήλωση έγινε μετά από έκκληση του σιίτη κληρικού Μοκτάντα αλ-Σαντρ. Το γεγονός ήταν τόσο συγκλονιστικό που η ιρακινή τηλεόραση το μετέδιδε απευθείας, παρουσιάζοντάς το σαν επετειακή γιορτή για να θυμηθούν τη "μέρα που έπεσε το άγαλμα του Σαντάμ".

Ομως κανείς δεν μπορούσε να κρύψει ότι το κεντρικό πανό της διαδήλωσης ήταν "Να σταματήσει η κατοχή" και το βασικό σύνθημα "Ναι στο Ιράκ, Οχι στην Αμερική, Οχι στο Ισραήλ". Στη Νατζάφ έφτανε κόσμος από ολόκληρο το Ιράκ ήδη από το Σάββατο. Στήθηκαν μεγάλα καζάνια για φαγητό και πολλοί κοιμήθηκαν στο δρόμο, γεμίζοντας ακόμα και το νεκροταφείο της πόλης.

Η επιτυχία της διαδήλωσης στέλνει πολλαπλά μηνύματα. Πρώτον δείχνει ότι η πλειοψηφία των Ιρακινών και μάλιστα οι Σιίτες, με την ηγεσία των οποίων συνεργάζονται περισσότερο οι Αμερικάνοι, απαιτούν να σταματήσει η κατοχή τώρα, χωρίς χρονοδιάγραμμα. Δεύτερον, πάρα πολλοί Ιρακινοί είναι έτοιμοι να κινητοποιηθούν για να δείξουν ότι το βασικό ζήτημα δεν είναι η βία μεταξύ των διαφορετικών ιρακινών κοινοτήτων, αλλά η κοινή αντίθεση όλων στην αμερικάνικη κατοχή. Γι' αυτό το λόγο η διαδήλωση ήταν γεμάτη ιρακινές σημαίες. Επιλέχθηκε αυτός ο τρόπος για να δείξουν ότι δεν διαδήλωναν ως Σιίτες, αλλά ως Ιρακινοί.

Στη διαδήλωση συμμετείχε αντιπροσωπεία Σουνιτών με επικεφαλής εκπροσώπους του Ιρακινού Ισλαμικού Κόμματος, που έχει σχέσεις με την αιγυπτιακή Μουσουλμανική Αδελφότητα. Συμμετείχαν επίσης Κούρδοι με παραδοσιακές στολές για να τονίσουν την παρουσία όλων των λαών του Ιράκ. Το τρίτο είναι ότι η κλιμάκωση της αμερικάνικης επίθεσης που ξεκίνησε στις 14 Φλεβάρη δεν δείχνει μέχρι τώρα κανένα σημάδι επιτυχίας.

Στις αρχές του χρόνου ο Μπους διάλεξε το δρόμο της αύξησης των στρατευμάτων για να αντιμετωπίσει την κρίση της κατοχής. Στόχος του είναι το επόμενο διάστημα να υπάρχουν 175 χιλιάδες αμερικανοί φαντάροι στο Ιράκ, ένας αριθμός που δεν έφτασαν ποτέ μετά τις μέρες της εισβολής το 2003. Ταυτόχρονα με την γενική αύξηση, υπάρχει μεταφορά στρατευμάτων στη Βαγδάτη από άλλες περιοχές που είτε είναι "ήρεμες", είτε δεν ελέγχονται με τίποτα. Στόχος ήταν να δημιουργηθεί μια "νησίδα ασφάλειας" στην πρωτεύουσα που θα δώσει το μήνυμα της καταστολής της αντίστασης. Ομως στη Βαγδάτη, το μεγαλύτερο ένοπλο σώμα μετά τον αμερικάνικο στρατό είναι ο "στρατός του Μάχντι", που ιδρύθηκε από τον Σαντρ και έχει την έδρα του στο πιο φτωχό κομμάτι της πόλης, το λεγόμενο Σαντρ Σίτι. Οι κατοχικές δυνάμεις άρχισαν να διεισδύουν στην περιοχή προσπαθώντας να καθυποτάξουν τους ένοπλους. Η προηγούμενη φορά που έγινε κάτι τέτοιο, το 2004, ο στρατός του Μάχντι εξεγέρθηκε και έδιωξε τους Αμερικάνους. Τώρα ο Σαντρ κάλεσε σε αυτοσυγκράτηση. Παρόλα αυτά δεν τον υπάκουσαν όλες οι μονάδες του στρατού και υπήρχαν συγκρούσεις με Αμερικάνους και με ιρακινούς στρατιώτες.

Η επίθεση των Αμερικάνων ενάντια στο στρατό του Σαντρ έχει στόχο να τον αποδυναμώσει όχι μόνο στρατιωτικά αλλά και πολιτικά. Η στήριξη του Σαντρ στον πρωθυπουργό αλ-Μαλίκι ήταν ένας από τους βασικούς λόγους που η σημερινή κατοχική κυβέρνηση στέκεται στη θέση της. Μέσα από την πίεση στον Σαντρ οι Αμερικάνοι στοχεύουν να ενισχύσουν τη θέση της παραδοσιακής ηγεσίας των σιιτών κληρικών.

Κάλεσμα

Η διαδήλωση της Κυριακής ήταν μια δυνατή απάντηση ότι το ριζοσπαστικό κάλεσμα του Σαντρ συνεχίζει να συναντά πολύ μεγάλη ανταπόκριση. Η παρουσία διαδηλωτών με στολές του ιρακινού στρατού και της αστυνομίας ήταν ένα δείγμα του πόσο βαθειά επιρροή υπάρχει ακόμα και στα σώματα που έχουν στήσει οι Αμερικάνοι. Πολλοί παρατηρούν ταυτόχρονα ότι αν ο Σαντρ δεν έπαιρνε μια δυναμική πρωτοβουλία θα έχανε την επαφή με τη βάση του.

Το μήνυμα του Σαντρ που διαβάστηκε στην διαδήλωση καλούσε τους ένοπλους Ιρακινούς να στρέψουν την οργή τους ενάντια στους Αμερικάνους: *"Οι δυνάμεις του σκότους υπό την ηγεσία των κατακτητών φυτεύουν διχόνοια ανάμεσα στα παιδιά του ίδιου έθνους. Αδέλφια μου στον στρατό του Μάχντι και στις δυνάμεις ασφαλείας, σταματήστε να σκοτώνεστε, ειδάλλως προωθείτε την ατζέντα του κοινού σας εχθρού"*. Κάλεσε τον ιρακινό στρατό και την αστυνομία να *"μην ακολουθείτε τις εντολές του κατακτητή γιατί είναι ο εχθρός σας"*. Απευθύνθηκε όμως και στον κόσμο της Αμερικής και της Ευρώπης: *"Λέμε στον αμερικάνικο λαό και το λαό της Ευρώπης, ότι θέλουμε ειρήνη, ελευθερία και ανεξαρτησία. Σας καλούμε, στη βάση της στοιχειώδους ανθρωπιάς, να ασκήσετε πίεση στις κυβερνήσεις σας και να μπει τέλος στα βασανιστήρια, να σταματήσει να χύνεται ιρακινό αίμα"*.

Νίκος Λούντος

Πίσω οι φρεγάτες από τον Περσικό

Η κρίση με τους βρετανούς αιχμάλωτους στο Ιράν έληξε, καθώς ο Αχμαντινετζάντ αποφάσισε να τους απελευθερώσει λίγο πριν από το Πάσχα. Μπορεί η συζήτηση σήμερα να έχει μεταφερθεί στις ιστορίες που πουλάνε οι πρώην αιχμάλωτοι στα βρετανικά ΜΜΕ, όμως καλό είναι να μην ξεχνάμε πως υπήρξε πραγματική πιθανότητα ενός νέου πολέμου. Το Ιράν βρίσκεται υπό τη συνεχή απειλή από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους με πρόσχημα το "πυρηνικό του πρόγραμμα".

Αυτή η απειλή δεν είναι μόνο στα λόγια. Η τελευταία κρίση προέκυψε όταν βρετανοί στρατιώτες έκαναν έλεγχο σε φορτίο ενός πλοίου. Λίγη σημασία έχει αν ήταν λίγο μέσα ή λίγο έξω από τα ιρανικά ύδατα. Ενας ολόκληρος στρατιωτικός μηχανισμός βρίσκεται σε διαρκή κινητοποίηση και πιέζει τις θαλάσσιες επικοινωνίες του Ιράν.

Αυτό που δεν γίνεται συχνά γνωστό είναι ότι σε αυτήν την περικύκλωση του Ιράν συμμετέχει και η Ελλάδα. Ο ελληνικός στρατός συμμετέχει με πολεμικά πλοία σε δύο επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ, την Active Endeavour και την Enduring Freedom. Η πρώτη έχει να κάνει με έλεγχο πλοίων στη Μεσόγειο και η δεύτερη στην Ερυθρά θάλασσα, την αραβική θάλασσα, τον Περσικό Κόλπο και τον Ινδικό Ωκεανό. Στην Enduring Freedom η ελληνική κυβέρνηση δίνει μια φρεγάτα, ένα ελικόπτερο και μια ομάδα βατραχανθρώπων της ΟΥΚ. Ελληνική παρουσία υπάρχει και στα κέντρα συντονισμού όλης αυτής της πολεμικής προετοιμασίας, στη Φλόριντα των ΗΠΑ και στο Μπαχρέιν.

Οι απειλές ενάντια στο Ιράν ευτυχώς δεν έχουν γίνει ακόμα πραγματικότητα. Αν γίνουν θα πρόκειται για τεράστια βαρβαρότητα, καθώς ήδη τα "σχέδια επί χάρτου" μιλάνε για βομβαρδισμό Πανεπιστημίων και άλλων μαζικών χώρων της Τεχεράνης. Ο Καραμανλής, ο Μεϊμαράκης και η Ντόρα Μπακογιάννη μας μετατρέπουν ήδη όλους σε συνένοχους αυτού του εγκλήματος. Ο ελληνικός στρατός πρέπει να γυρίσει πίσω τώρα όχι μόνο από το Αφγανιστάν, αλλά και από τον Περσικό Κόλπο.

“Χούλιγκαν”

Η Αστυνομία δεν είναι αντίδοτο στην αλλοτρίωση

Μετά τη δολοφονία του 26χρονου Μ. Φιλιπόπουλου στη λεωφόρο Λαυρίου, οι εφημερίδες και τα κανάλια έχουν γεμίσει με ρεπορτάζ και αναλύσεις για τη βία στο χώρο του αθλητισμού και τους τρόπους αντιμετώπισής της. Οι πάντες μιλάνε για τους «ιδιωτικούς στρατούς» των παραγόντων που είναι μπλεγμένοι στα ναρκωτικά και το έγκλημα και με ιερή αγανάκτηση απαιτούν από το να «κοπεί ο ομφάλιος λώρος» μέχρι παραδειγματικές τιμωρίες.

Ο Ρουσόπουλος ανακοίνωσε ότι όντως από δω και πέρα ο νόμος θα εφαρμόζεται αυστηρά, όσοι συλλαμβάνονται δεν θα μπορούν να βγουν με εγγύηση ενώ στα γήπεδα θα μπουν κάμερες και «ηλεκτρονικά» εισιτήρια. Επίσης, ότι με νομοθετική ρύθμιση, μετά το Πάσχα, θα διαλυθούν 270 περίπου σύνδεσμοι οπαδών.

Μόνο ένα «απλό» ερώτημα δεν τίθεται σε όλη αυτή την συζήτηση. Το γιατί τριακόσια νέα παιδιά –στη συγκεκριμένη περίπτωση- θεωρούν ότι ο τρόπος για να εκτονωθούν και να νιώσουν ότι είναι «κάτι», είναι να πλακωθούν στο άγριο ξύλο. Η απάντηση δεν βρίσκεται ούτε στις μηχανορραφίες ούτε στο «μαύρο χρήμα» των διάφορων παραγόντων του ποδοσφαίρου, όσο υπαρκτά κι αν είναι αυτά τα φαινόμενα. Ο τρόπος που λειτουργεί αυτή η κοινωνία, ο καπιταλισμός, σπρώχνει ένα κομμάτι της νεολαίας στην πιο σκληρή αλλοτρίωση μια κατάσταση όπου η μόνη έκφραση που απομένει είναι η καταστροφή ή η αυτοκαταστροφή.

Γι’ αυτό η απάντηση δεν είναι περισσότερα μέτρα καταστολής, όπως η διάλυση των συνδέσμων. Οχι γιατί δεν πρόκειται να εφαρμοστεί πιστά –όπως λέει η κριτική που ακούγεται σε εφημερίδες και κανάλια. Αλλά γιατί στοχοποιεί συνολικά τη νεολαία που πάει στο γήπεδο και κατ’ επανάληψη έχει δείξει με τη στάση της ότι δεν είναι απλά «πιόνια» και «στρατιωτάκια», έχει πολιτικές απόψεις και κριτήριο.

Αν θέλουμε να χτυπήσουμε το «κακό στη ρίζα του» πρέπει να ξεκινήσουμε από αλλού. Οι ποδοσφαιρικές ομάδες λειτουργούν πια σαν μεγάλες επιχειρήσεις και τα αφεντικά τους επιστρατεύουν όλα τα βρόμικα κόλπα και μεθόδους που χρησιμοποιούν όλα τα αφεντικά για να φουσκώσουν τα κέρδη τους. Αυτοί πρέπει να φύγουν από τη μέση –να πάψουν οι ομάδες να είναι «Ανώνυμες Εταιρείες».

Και όχι μόνο αυτό. Η λύση είναι να παλέψουμε για μια σοσιαλιστική κοινωνία όπου ο αθλητισμός όπως η εργασία κι όλες οι κοινωνικές δραστηριότητες θα είναι ελεύθερη συλλογική προσπάθεια στην οποία το κάθε άτομο θα βρίσκει ικανοποίηση και όχι μια ανταγωνιστική κούρσα που επιβιώνει ο «ισχυρότερος».

Οι «Φενταγίν» και οι άλλοι οργανωμένοι οπαδοί του Ατρόμητου στο Περιστέρι έχουν κρεμάσει ένα πανό με το σύνθημα «Να στρέψουμε την οργή μας ενάντια σε όσους μας βάζουν να σκοτωνόμαστε.» Αυτοί δεν είναι μόνο οι μεγαλομέτοχοι των ΠΑΕ και οι μπράβοι τους. Είναι ολόκληρη η άρχουσα τάξη.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΥΚΑ ΑΞΕΛΟ

Οι “στάχτες” του Γκράμσι

Κλείνουν φέτος 70 χρόνια από τον θάνατο του Γκράμσι στις φασιστικές φυλακές. Τι σηματοδοτεί αυτή η επέτειος σήμερα;

Είναι δύσκολο σε περιόδους τέτοιας καθολικής κρίσης όπου, εν μέρει, ακόμη και στην Ιταλία ο Γκράμσι έχει ξεχαστεί, να μιλήσεις «αντικειμενικά» για την επικαιρότητα του Γκράμσι σήμερα.

Ωστόσο εγώ, υποκειμενικά μιλώντας, πιστεύω ότι Οι Στάχτες του Γκράμσι (για να δανειστώ τον τίτλο της ποιητικής συλλογής του Π.Π.Παζολίνι) κρατάνε μέσα τους και θα κρατάνε πολλά «αναμμένα κάρβουνα».

Αυτό σημαίνει απλά ότι για όσους σε αυτόν τον τόπο εξακολουθούν να επιμένουν αποφασιστικά στην άρνηση διαχωρισμού θεωρίας και πράξης, στην άρνηση διαχωρισμού ηθικής και πολιτικής, ο Γκράμσι θα συνεχίζει να αποτελεί ένα κατεξοχήν παράδειγμα υποδειγματικής εφαρμογής.

Αυτό για εμένα αποτελεί τον σκληρό πυρήνα του γκραμσιανού παραδείγματος. Τα υπόλοιπα που αφορούν στην ιδιαίτερη, στην κατεξοχήν συμβολή του στα ζητήματα της κίνησης των ιδεών, δεν μπορούν να απαντηθούν ουσιαστικά στα πλαίσια μιας σύντομης συνέντευξης.

Με επίγνωση των παραπάνω θα ήθελα να επισημάνω ότι οι απόψεις του (ενδεικτικά), για τον σχηματισμό και τον ρόλο των διανοουμένων, για το ότι η πολυπλοκότητα του σύγχρονου κόσμου επιτάσσει την διαμόρφωση ενός αντίρροπου δέους στην κυρίαρχη κουλτούρα, από ένα μπλοκ υποτελών τάξεων, που να μην είναι όμως υποτελείς και ιδεολογικά (το ζήτημα της ηγεμονίας) για το πόσο σημαντικό είναι να καταλάβεις την ιστορική κίνηση όταν πατάς στο «εθνικό έδαφος», όταν μελετάς και βγάζεις απτά και όχι υπερβατικά συμπεράσματα πάνω στο αφενός και στο αφετέρου κάθε πατριωτικού – εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος (Risorgimento)˙ και τέλος για την αναγκαιότητα να βρει η άμεση δημοκρατία την θέση της στην σημερινή κοινωνία του «ήπιου ολοκληρωτισμού», μέσα από τον έλεγχο των άμεσων παραγωγών πάνω στους όρους της ζωής τους, αποτελούν παρακαταθήκη που κανένα κίνημα απελευθέρωσης και κανένας σκεπτόμενος εργαζόμενος δεν μπορούν να αποφύγουν αν θέλουν πραγματικά και σοβαρά να τα αντιμετωπίσουν.

Ποια ήταν η ιστορία της έκδοσης του έργου του Γκράμσι στα Ελληνικά; Ήταν ταυτόχρονα μια πολιτική συγκυρία της εποχής; Μπορείς να μας πεις κάποια πράγματα για την εποχή αυτή (δεκαετία ’70 και ιδεολογικο-πολιτικές συζητήσεις);

Ο Λουκάς Αξελός στην εκδήλωση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στις 3 Απρίλη

Έχω και άλλες φορές αναφερθεί στην ιστορία της έκδοσης του έργου του Γκράμσι στα χρόνια της δικτατορίας. Είναι δύσκολο να αναφερθώ σε μια συνέντευξη στα γεγονότα και στους ανθρώπους χωρίς να τους αδικήσω.

Αξιωματικά, λοιπόν, σημειώνω πως η δικτατορία στην Ελλάδα του 1967 σηματοδοτούσε μια νέα εποχή για την αριστερά και την κίνηση των ιδεών. Η κατάρρευση της ιστορικής αριστεράς δημιούργησε ένα μεγάλο ερωτηματικό, ένα πελώριο κενό που ζητούσε την κάλυψή του.

Έτσι, μέσα σε συνθήκες δικτατορίας ξεφύτρωσαν νέοι εκδοτικοί οίκοι, συγγραφείς, μεταφραστές, κ.λπ., νέοι άνθρωποι που, μέσα στην σύγχυση και στο χάος, έψαχναν να ανοίξουν νέους δρόμους. Κάποιοι από αυτούς τους ανθρώπους, αν και άγνωστοι οι περισσότεροι μεταξύ τους, άλλοι μέσα και άλλοι έξω από τις φυλακές και τις εξορίες, συναντήθηκαν στον δρόμο προς τον Γκράμσι.

Αρχές του 1970 ο πρώτος μεταφραστής έργων του Γκράμσι ξεκινάει στην εξορία την μετάφραση των Διανοουμένων, που θα κυκλοφορήσουν το 1972 από τον «Στοχαστή». Ο Κώστας Φιλίνης βρίσκεται στις φυλακές, όπου με πρωτοβουλία του μεταφράζει τις Σημειώσεις στον Μακιαβέλι, που θα εκδοθεί από τον «Ηριδανό». Τέλος, ο Θανάσης Αθανασίου βρίσκεται και αυτός φυλακισμένος στον Κορυδαλλό και ξεκινάει την μετάφραση του Παρελθόν και Παρόν που θα εκδοθεί από τον «Στοχαστή».

Την ίδια περίοδο (1971-72) δύο παλαίμαχοι των γραμμάτων μας, η Φούλα Χατζιδάκη και ο Δημήτρης Ραυτόπουλος δίνουν στον «Ηριδανό» τα Γράμματα από την Φυλακή, ενώ λίγο αργότερα ο Τίτος Μυλωνόπουλος μεταφράζει τον Ιστορικό Υλισμό που θα κυκλοφορήσει το 1973 ως πρώτο βιβλίο του «Οδυσσέα».

Έτσι, το έργο του Γκράμσι μεταφράστηκε και κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Ο Γκράμσι για άλλη μια φορά διαπέρασε τους τυφλούς τοίχους του φασισμού και των φυλακών του για να οπλίσει εκείνους που, κυνηγημένοι, βάδιζαν στις σκοτεινές επικράτειες των τότε συνθηκών. Πραγματικά, από μια τραγική ειρωνεία της τύχης η πλειοψηφία των Ελλήνων μεταφραστών μετέφρασε τα Τετράδια της Φυλακής, στις εγχώριες φυλακές και εξορίες.

Είναι, φρονώ, προφανές ότι όσα παραπάνω περιγράφω ελάχιστη σχέση έχουν με το μεταπολιτευτικό φολκλόρ και τους, κατόπιν εορτής, λέκτορες, υφηγητές, καθηγητές και λοιπούς ακαδημαϊκούς φιλολογούντες της πολιτικής ή των Πανεπιστημίων, που ανέλαβαν, στα πλαίσια μιας ακαδημαϊκής καριέρας, να σχολιάσουν «αυστηρά» τα λάθη και τις παραλείψεις των τότε πρωταγωνιστών, ενταγμένων όμως στο γκραμσιανό ήθος δράσης.

Ο «Στοχαστής» κατόρθωσε να κρατήσει την κυκλοφορία του Γκράμσι για 30 χρόνια και να προχωρήσει πρόσφατα στις επανεκδόσεις των έργων του. Πες μας λίγα πράγματα για την απήχηση στο κοινό αυτής της εκδοτικής προσπάθειας.

Από το 1972 που κυκλοφόρησε το πρώτο βιβλίο του Γκράμσι στην Ελλάδα, Οι Διανοούμενοι, έχουν περάσει 35 χρόνια. Σε αυτό το διάστημα Οι Διανοούμενοι είχαν μια κυκλοφορία μερικών δεκάδων χιλιάδων αντιτύπων. Με την διαφορά ότι τα περισσότερα πουλήθηκαν στην δεκαετία του ’70.

Είναι σε όλους μας γνωστή η ένδεια των ιδεολογικοπολιτικών συζητήσεων στην Ελλάδα. Και όμως, με αφορμή τον Γκράμσι, δημιουργήθηκε στην δεκαετία του ’70 ένας δημόσιος διάλογος, που, ανεξάρτητα από τις ανεπάρκειες ή υπερβολές του, αποτελεί μιαν από τις ελάχιστες εξαιρέσεις που διαψεύδουν τον περί ένδειας κανόνα. Τόσο λοιπόν, τα στοιχεία της κυκλοφορίας των έργων του συνολικά, όσο και τα στοιχεία των συζητήσεων που προέκυψαν αποκαλύπτουν ότι οι σπορές των ιδεών του Γκράμσι δεν έδρασαν επί ματαίω.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η επίδραση των ιδεών του Γκράμσι δεν ήταν αντίστοιχη του πραγματικού τους βάρους. Η αναλυτική και κριτική ματιά του Γκράμσι ήταν δύσκολο να γίνει αποδεκτή και να λειτουργήσει ουσιαστικά από το σώμα των ιθαγενών μικροευρωπαίων μεταπρατών, που μετέφεραν σε κενό αέρος τα αλτουσεριανά, λακανικά, κ.λπ. μεταμοντέρνα καθρεφτάκια και κολιέ που οι κονκισταδόρες του σύγχρονου «σικ σοσιαλισμού» τους είχανε εγχειρίσει κατά την ανακάλυψη του «Νέου τους Κόσμου» εις Παρισίους.

Σήμερα, με ένα καινούργιο φοιτητικό κίνημα στην Ελλάδα, όπως το είδαμε στις πρόσφατες κινητοποιήσεις για το άρθρο 16 και με μια καινούργια ριζοσπαστικοποίηση, θα συνιστούσες στον νέο κόσμο να διαβάσει Γκράμσι; Ποια νομίζεις ότι θα ήταν η μεγαλύτερη ωφέλεια από μια τέτοια παρακίνηση;

Αν κάτι, πέραν των άλλων, διαφοροποιεί τον Γκράμσι από πολλούς σύγχρονους ριζοσπάστες πολιτικούς στοχαστές, είναι ότι ολόκληρο το έργο του διαποτίζεται από την αγωνία για τα τεκταινόμενα στην παιδεία, τον Τύπο και τον πολιτισμό. Ο Γκράμσι, ίσως είναι - τολμώ να πω – ο επιφανέστερος μαρξιστής διανοούμενος, που αντιλαμβανόταν σε βάθος την σημασία και την αξία του σοσιαλισμού με όρους πολιτιστικούς.

Το «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» ήταν για αυτόν μια πολιτιστική πρόκληση συν τοις άλλοις ή, για να το δούμε στρατηγικά, πάνω απ’ όλα.

Με αυτήν και μόνο την έννοια αποτελεί σταθερή πηγή έμπνευσης για όλους εκείνους που αντιλαμβάνονται την αναγκαιότητα μιας εθνικολαϊκής κουλτούρας ως αντίρροπο δέος στην κυρίαρχη. Την σημασία ότι ο πόλεμος πρέπει πάνω απ’ όλα να νικηθεί ιδεολογικά.

200 χρόνια από την κατάργησή του

Δουλεμπόριο και καπιταλισμός

Διακόσια χρόνια πριν, τον Μάρτη του 1807, το βρετανικό κοινοβούλιο πέρασε ένα νόμο με τον οποίο απαγόρευσε το δουλεμπόριο. Θα περνούσαν ακόμα περίπου τριάντα χρόνια μέχρι την κατάργηση του βάρβαρου θεσμού της δουλείας στις κτήσεις της βρετανικής αυτοκρατορίας και ακόμα περισσότερα για να λευτερωθούν οι μαύροι σκλάβοι στις ΗΠΑ στην Κούβα ή τη Βραζιλία.

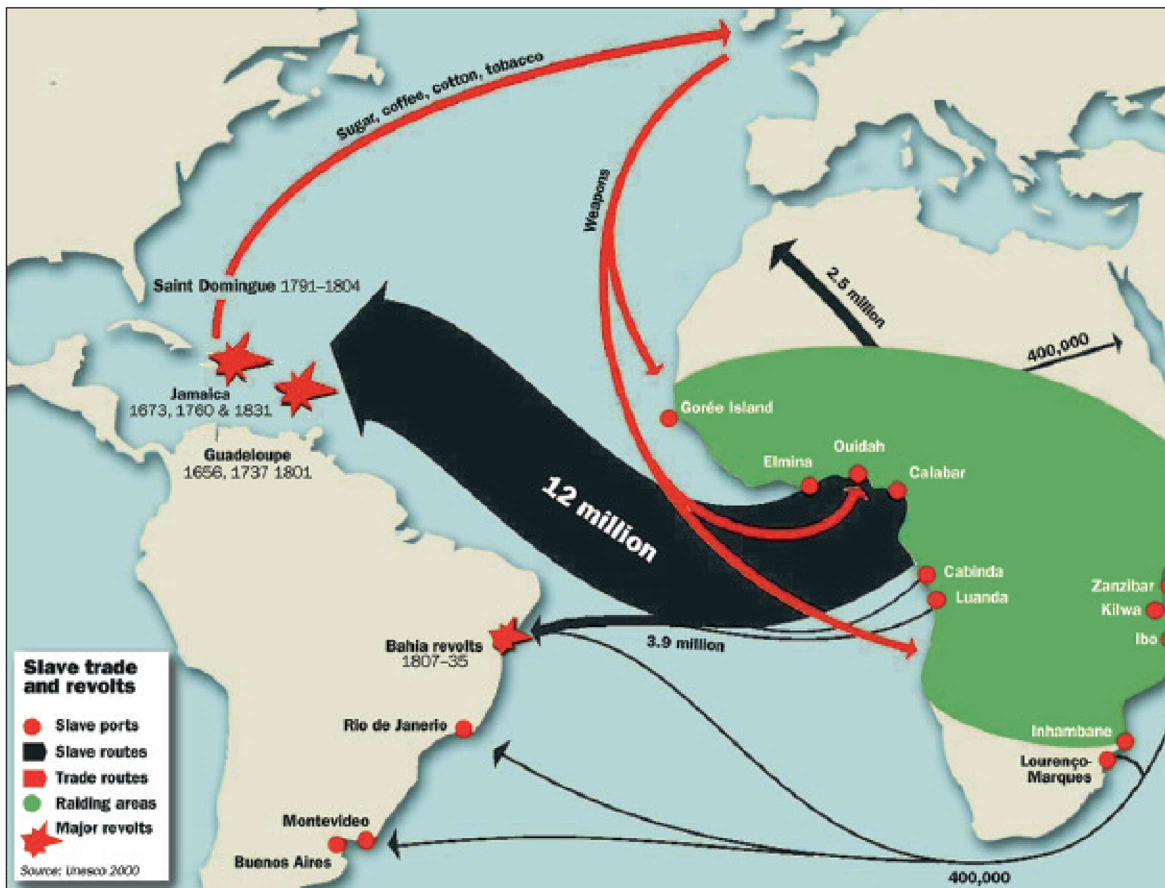
Οι επίσημες εκδηλώσεις που έγιναν στη Βρετανία, οι ομιλίες τύπων σαν τον Μπλερ επαναλαμβάνουν την ίδια ιστορία: το δουλεμπόριο ήταν μια ηθικά καταδικαστέα δραστηριότητα που «κληρονόμησε» ο καπιταλισμός και που την κατάργησαν οι «φωτισμένοι» εκπρόσωποί του. Η αλήθεια είναι ότι το δουλεμπόριο ήταν προϊόν της εμφάνισης του καπιταλισμού και με τη σειρά του έδωσε τεράστια ώθηση στην ανάπτυξη του συστήματος. Η κατάργησή του, όπως και της δουλείας, ήταν αποτέλεσμα των μεγάλων εξεγέρσεων των ίδιων των σκλάβων και μαζικών κινημάτων στις «μητροπόλεις» όπως στη Βρετανία.

Το δουλεμπόριο ερήμωσε κυριολεκτικά την αφρικάνικη ήπειρο. Διάφοροι ιστορικοί υπολογίζουν ότι ανάμεσα στο 1532 και το 1850 τουλάχιστον 20 εκατομμύρια Αφρικανοί μεταφέρθηκαν αλυσοδεμένοι στην αμερικάνικη ήπειρο για να πουληθούν σαν σκλάβοι. Αλλοι μελετητές έχουν υπολογίσει ότι κανονικά στα μέσα του 19ου αιώνα ο πληθυσμός της Αφρικής θα έπρεπε να είχε φτάσει τα 200 εκατομμύρια. Ηταν όμως ο μισός από αυτόν τον αριθμό και η αιτία ήταν η αιμορραγία που προκάλεσε το δουλεμπόριο.

Ολες οι μεγάλες δυνάμεις της εποχής συμμετείχαν σε αυτό το εμπόριο. Ομως, τη μερίδα του λέοντος την είχε η Βρετανία. Οι Αφρικανοί αρπάζονταν στα χωριά τους ύστερα από κανονικές εκστρατείες ανθρωποκυνηγών, φυλακίζονταν σε φρούρια κοντά στις ακτές και από κει φορτώνονταν σε πλοία για να διασχίσουν τον Ατλαντικό. Τα βρετανικά καράβια είχαν τη μερίδα του λέοντος: υπολογίζεται ότι μετέφεραν 80.000 σκλάβους κάθε χρόνο, περισσότερους δηλαδή από όλους μαζί τους ανταγωνιστές τους.

Οι συνθήκες της μεταφοράς ήταν φρικτές. Οι σκλάβοι στιβάζονταν κυριολεκτικά ο ένας πάνω στον άλλο αλυσοδεμένοι για ένα ταξίδι που διαρκούσε εννιά με δέκα μήνες. Ενας στους έξι σκλάβους πέθαινε στη διάρκεια του ταξιδιού, από ασφυξία, ασθένειες, υποσιτισμό ή από τις εφιαλτικές τιμωρίες που επιβάλλονταν σε όποιον αντιστεκόταν. Οποτε το πλοίο συναντούσε μεγάλες φουρτούνες ή όποτε έπρεπε να αναπτύξει ταχύτητα, ο καπετάνιος απλά έδινε τη διαταγή να πεταχτεί στη θάλασσα ένα μέρος του ανθρώπινου φορτίου. Υπήρχαν και περιπτώσεις που εκατοντάδες άνθρωποι ρίχτηκαν στη θάλασσα. Ασφαλιστικές εταιρείες ασφάλιζαν το «εμπόρευμα» και όταν χάνονταν η αποζημίωση δίνονταν κανονικά.

Οι σκλάβοι κατέληγαν στις βρετανικές αποικίες στην Καραϊβική και τη βόρεια Αμερική, στη μεγάλη τους πλειοψηφία. Εκεί πουλιούνταν σε δημοπρασίες και μετά δούλευαν μέχρι θανάτου στις φυτείες. Εκεί επιζούσαν το πολύ για τέσσερα πέντε χρόνια. Οι ιδιοκτήτες δεν νοιάζονταν και πολύ γι' αυτό, τα σκλαβοπάζαρα ήταν πάντοτε γεμάτα.

Το δουλεμπόριο ήταν το «σήμα κατατεθέν» αυτού που θα λέγαμε σήμερα πρώτο κύμα της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης. Οι φυτείες της Αμερικής και της Καραϊβικής ήταν η πηγή πολύτιμων πρώτων υλών για τις αναπτυσσόμενες βιομηχανίες της Ευρώπης και ιδιαίτερα της Βρετανίας. Ηταν επίσης και μια αγορά για τα προϊόντα αυτών των βιομηχανιών. Αρχικά οι ιδιοκτήτες αυτών των φυτειών προσπάθησαν να προσελκύσουν ελεύθερους εργάτες να δουλέψουν εκεί. Ομως, η ανταπόκριση ήταν μικρή. Το επόμενο βήμα ήταν να χρησιμοποιήσουν κατάδικους που προμήθευαν οι μητροπόλεις από τις φυλακές τους. Αλλά και πάλι η «ζήτηση» ήταν πολύ μεγαλύτερη από την «προσφορά». Γι' αυτό στράφηκαν στην αφρικάνικη ήπειρο.

Εφοπλιστές

Μ' αυτόν τον τρόπο ξεκίνησε το «τριγωνικό εμπόριο». Εταιρείες έκαναν μεγάλα κέρδη αρπάζοντας και πουλώντας σκλάβους. Στα λιμάνια της Αμερικής και της Καραϊβικής τα καράβια άδειαζαν από το ανθρώπινο φορτίο και γέμιζαν με τα προϊόντα των φυτειών –καπνά, βαμβάκι, καφέ, ζαχαροκάλαμο κι ότι παραγόνταν από την επεξεργασία του. Από κει έφταναν στα λιμάνια της Βρετανίας στο Λίβερπουλ για παράδειγμα ή της Γαλλίας –οι εφοπλιστές του Μπορντό ήταν υπέρμαχοι της δουλείας γιατί εξασφάλιζαν τεράστια κέρδη.

Οι έμποροι, οι ναυτιλιακές εταιρείες, οι τράπεζες επένδυαν αυτά τα κέρδη στις νέες βιομηχανίες. Δρόμοι, εργοστάσια, κανάλια, λιμάνια, αργότερα σιδηρόδρομοι κατασκευάζονταν με κεφάλαια που είχαν αντληθεί από το δουλεμπόριο. Που και που οι ευσεβείς επιχειρηματίες χρηματοδοτούσαν και την κατασκευή ενός καθεδρικού ναού ή πολυτελών κτιρίων στα κέντρα των πόλεών τους. Εχει υπολογιστεί ότι γύρω στο 1770 περίπου το ένα τέταρτο των επενδύσεων που έκαναν οι αστοί της Βρετανίας είχε σαν πηγή του το δουλεμπόριο. Χωρίς το δουλεμπόριο δεν θα υπήρχε η Βιομηχανική Επανάσταση. Η εταιρεία Βατ –του εφευρέτη της ατμομηχανής- από κει ξεκίνησε. Το ίδιο η τράπεζα Μπάρκλεϋς. Και πολλές άλλες εταιρείες που είναι και σήμερα μεγάλα ονόματα της αγοράς.

Ο Μαρξ είχε επισημάνει ότι «η καλυμένη σκλαβιά των μισθωτών στην Ευρώπη είχε την ανάγκη, την φανερή και χωρίς φτιασιδώματα σκλαβιά στον Νέο Κόσμο ως βάθρο της». Τα κέρδη από τις βαμβακοφυτείες των σκλάβων τροφοδοτούσαν τη δημιουργία των μεγάλων υφαντουργείων στη Βρετανία για παράδειγμα. Οι βιομήχανοι χρησιμοποιούσαν αυτές τις φυτείες σαν το «μοντέλο» τους. Οπως και στις φυτείες στα εργοστάσια της Βιομηχανικής Επανάστασης εκατοντάδες μικρά παιδιά δούλευαν σε ανήλιαγες αίθουσες από το πρωί μέχρι το βράδυ. Αστεγοι και άνεργοι, ανάμεσά τους και μικρά παιδιά, κλείνονταν σε ιδρύματα και μετά με μια διαταγή στέλνονταν στα εργοστάσια.

Για παράδειγμα το 1842 μια επίσημη έκθεση περιέγραφε πως «αυτά τα παιδιά στέλνονται ομαδικά (στα εργοστάσια) και είναι χαμένα για τους γονείς τους όπως σαν να είχαν σταλεί στις Δυτικές Ινδίες.» Οταν ξέσπασαν οι πρώτοι εργατικοί αγώνες και οι εργάτες άρχισαν να οργανώνονται σε συνδικάτα κατάγγελναν τις «συνθήκες σκλαβιάς». Και δεν ήταν σχήμα λόγου. Στα νησιά Μπαρμπάντος οι σκλάβοι των φυτειών ζούσαν το πολύ μέχρι τα 20 χρόνια τους. Στο Μάντσεστερ του 1840 ο μέσος όρος ζωής ενός εργάτη ήταν τα ....17 χρόνια! Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, το εργατικό κίνημα βρέθηκε από την αρχή στην πρώτη γραμμή για την κατάργηση του δουλεμπόριου και της δουλείας.

Ανεξαρτησία

Οι εξεγέρσεις των σκλάβων έπαιξαν έναν ακόμα πιο αποφασιστικό ρόλο. Η πιο σημαντική ξέσπασε το 1791, στον Αγιο Δομίνικο, τη σημερινή Αϊτή. Τότε ήταν γαλλική αποικία και ένα από τα πιο πλούσια μέρη στη γη. Το 1791 οι σκλάβοι ξεσηκώθηκαν, έκαψαν τις επαύλεις των αφεντάδων και για χρόνια απέκρουαν τις εκστρατείες των Γάλλων, των Ισπανών, των Βρετανών που ήθελαν να κρατήσουν το νησί και τα πλούτη του για λογαριασμό τους. Με ηγέτη τους τον Τουσέν Λ' Οβουρτύρ, ταπείνωσαν τις μεγαλύτερες υπερδυνάμεις του κόσμου. Η Αϊτή κέρδισε τελικά την ανεξαρτησία της το 1804.

Λιγότερο από τριάντα χρόνια μετά, το 1831 μια μεγάλη εξέγερση σάρωσε την Τζαμάϊκα. Περισσότεροι από 60.000 σκλάβοι ξεσηκώθηκαν το Δεκέμβρη εκείνης της χρονιάς, έβαλαν φωτιά στις φυτείες και ανέβηκαν στα βουνά, ξεκινώντας έναν ανταρτοπόλεμο που καθήλωσε χιλιάδες βρετανούς στρατιώτες.

Η εξέγερση της Τζαμάϊκα «έπεισε» τη βρετανική αστική τάξη ότι είχε φτάσει η ώρα να καταργηθεί ο θεσμός της δουλείας στις κτήσεις της. Μέχρι τότε και παρά την απαγόρευση του δουλεμπόριου του 1807, η δουλεία ήταν νόμιμη (και το δουλεμπόριο συνεχίζονταν παράνομα) και ακόμα και πολλοί πολέμιοί της θεωρούσαν ως μόνη ρεαλιστική προοπτική την σταδιακή κατάργηση της δουλείας.

Ο Μαρξ είχε γράψει ότι ο καπιταλισμός από τα πρώτα του βήματα είναι βουτηγμένος «από το κεφάλι μέχρι τα νύχια στο αίμα και τη βρομιά...που πίνει νέκταρ από τα κρανία των νεκρών». Διακόσια χρόνια μετά, αυτό το σύστημα στα γηρατιά του συνεχίζει να το κάνει. Η Αφρική για παράδειγμα, μετά τη δουλεία γνώρισε την λεηλασία της αποικιοκρατίας και τώρα τη λεηλασία των χρεών στις μεγάλες τράπεζες και τη λεηλασία των πολυεθνικών. Πρέπει να θυμόμαστε τα εγκλήματά του για να δυναμώσει ακόμα περισσότερο η αποφασιστικότητά μας να τον ανατρέψουμε.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα"
ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα
Διεύθυνση..
Πόλη ....
Τηλέφωνο...
Σωματείο - Σύλλογος..........................
....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΑΝΤΟΝΙΟ ΓΚΡΑΜΣΙ
Η ζωή και οι ιδέες ενός μεγάλου επαναστάτη

Ν.ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 12/4
Παλαιό Δημαρχείο 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΠΕΜΠΤΗ 12/4
Everest 8μμ
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 7μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΠΑΤΡΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4 ΤΕΙ 6μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΧΑΝΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4 καφέ Ψυχαγώγιο 8μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 28/4
Πολιτιστικός Σύλλογος
Ανάληψη 7μμ
Ομιλητής:
Αποστόλης Ξεκουκουλωτάκης

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ
Η ζωή και οι ιδέες
ΑΝΤΟΝΙΟ ΓΚΡΑΜΣΙ
ενός μεγάλου επαναστάτη
ΣΑΒΒΑΤΟ 21 ΑΠΡΙΛΗ
καφέ Ψυχαγώγιο 8μμ
Οργανώνεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
www.sek-ist.gr sek@otenet.gr τηλ. 210 5241001

40 χρόνια απο την στρατιωτική δικτατορία στην Ελλάδα

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4,
Βιοτεχνικό Επιμελητήριο 7.30μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4, Πνευματικό Κέντρο 7μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4,
Πολυψυχαγωγικό Κέντρο 8μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/4, Παλαιό Δημαρχείο 8μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4, Δημαρχείο 7μμ

ΙΛΙΟΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4,
Δημαρχείο 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 21/4
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Ομιλητής: Θράσος Τζιάρας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22/4,
ΕΔΟΘ (Προξ.Κορομηλά 51) 6μμ

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4, ΑΣΟΕΕ 7μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
50 χρόνια απο την Ε.Ε
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Γαρδένια 8μμ
Ποιός φταίει για την βία στα γήπεδα;
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Coffee Time 6.30μμ
Ποιός φταίει για την βία στα γήπεδα;

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Αλσος 7.30μμ
Λατινική Αμερική:
Μια ήπειρος σε εξέγερση
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Μινώταυρος 9μμ
Κόμμα και κίνημα την εποχή
της παγκοσμιοποίησης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Πρεσβεία 7μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΕΜΠΤΗ 12/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η επικαιρότητα του Μαρξισμού
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4
Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 7μμ
Μαρξισμός και Εθνικισμός
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/4 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
Μαρξισμός και Εθνικισμός
Ομιλήτρια: Ευγενία Κουνιάκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4 καφέ Κιβωτός 7μμ
Μαρξισμός και Εθνικισμός
Ομιλητής: Θανάσης Σταυρίδης

ΚΥΨΕΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22/4 καφέ Γρηγόρης 5μμ
Μαρξισμός και Εθνικισμός
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 5/5
Πολιτιστικός Σύλλογος Ανάληψη 7μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
www.stop-the-war.gr

Εκδηλώσεις

Όχι στράτευση στα 18, Οχι στράτευση των γυναικών
Προβολή νέου βίντεο απο το αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις17 Μάρτη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22/4 7.30μμ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 25/4 7μμ

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 29/4
Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36) 6μμ

Πρωτοβουλία για την κοινή εκλογική κάθοδο του μπλοκ των καταλήψεων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 19/4

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
(Βούτες) ΠΕΜΠΤΗ 19/4

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη *(Εξάρχεια)* 69480819082, Καλλιδρομίου *(Εξάρχεια)* 6976707074, Βικτόρια 6932751578, Γκύζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138
ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974760178, Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιούπολη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6974760178, Ν.Σμύρνη 6945559970, Π. Φάληρο 6977096227, Ιλίσια 6937539449, Ζωγράφου 6937539449, Ν. Κόσμος 6932840030, **ΝΟΤΙΑ 6977607861,** Κουκάκι 6977607861, Κάτω Πετράλωνα 6972327931, Ανω Πετράλωνα 6972825701, Καλλιθέα 6992287187 **ΒΟΡΕΙΑ 6932394790,** Μαρούσι 6974902625, Κηφισιά 6945231631, Ν. Ερυθραία- Αγ. Στέφανος 6945412733, Πεύκη 6945231631 **ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6932394790,** Χαλάνδρι 6978650354, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Μελίσια- Βριλήσια 6974190814, Μεσόγεια 6974244214, Αγ. Παρασκευή 6945125154 **ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ 6932394790,** Ν. Ιωνία 6937539449, Ν. Φιλαδέλφεια 6946298643, Ν. Ηράκλειο 6947777158, Μεταμόρφωση-Λυκόβρυση 6948089082 **ΔΥΤΙΚΑ 6972032108,** Αγ. Ανάργυροι-Καματερό-Μενίδι 6972032108, Ιλιον 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6978671192, Αιγάλεω 6946937432 **πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645,** Κερατσίνι 6979023528, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλιμάνι 6934052292, Καλλίπολη 6932241549, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970 **ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179,** ΑΣΟΕΕ 6978183675, ΕΜΠ 6932751578, ΝΟΜΙΚΗ 6932015679, ΦΛΣ 6978559518, Σχολές Θετικών Επιστημών 6947602766, ΙΑΤΡΙΚΗ 6972375386, Πάντειος 6978650354, ΑΣΚΤ 6932594899, ΤΕΙ Αιγάλεω 6934185231, ΤΕΙ Πειραιά 6946008569
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 **ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802,** Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, ΦΛΣ 6978890468, Καλών Τεχνών 6977017070, ΤΕΙ 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, Ιατρική 6945677808, Φιλοσοφική 6946762169, Χημικό 6972311179, Βιολογικών Εφαρμογών 6977080222, Μαθητές 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, ΤΕΙ 6934020219 **ΚΡΗΤΗ 6972715314,** ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, ΧΑΝΙΑ 6972715314, ΡΕΘΥΜΝΟ 6934216811, ΠΟΛΗ 6934216811, ΤΕΙ 6947907826, ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ 6934165340, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ. 6934216811, ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΚΟΜΟΤΗΝΗ 6973243737, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 12/4
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/4
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Σκλαβενίτης 6.30μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λόφος Αξιωματικών 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ μαρκετ ΙΝ 6.30μμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
Δημαρχείο 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 11.30πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 12μες
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαιμαντά 11.30πμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 12μες
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 12μες
ΑΙΓΑΛΕΩ πλ.Εσταυρωμένου 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 12μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 11πμ
ΤΟΥΜΠΑ Αγ.Θεράποντος 11πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 11.30μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

στις σχολές κάθε μέρα...

ΑΘΗΝΑ
ΠΑΝΤΕΙΟΣ Πεζόδρομος 11πμ
ΦΛΣ κεντρική είσοδος 11πμ
ΝΟΠΕ κεντρική είσοδος 11πμ
ΕΜΠ Τοπογράφοι 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΝΟΜΙΚΗ φουαγιέ 11πμ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 11πμ
ΜΜΕ ισόγειο 11πμ
ΜΟΥΣΙΚΟ φουαγιέ 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 9πμ
ΦΛΣ κυλικείο 10πμ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ κεντρική Βιβλιοθήκη 10πμ
ΛΕΣΧΗ 2μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Κοσμητεία 9πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (Βούτες) 11πμ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΣ 11πμ
ΤΕΙ 11πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΤΕΦ 11πμ

ΤΡΙΤΗ 17/4
ΑΣΟΕΕ Κεντρική είσοδος 12μεσ

εργατικη αλληλεγγυη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: ergatiki@otenet.gr
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια
τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

12 ΑΠΡΙΛΗ 1927

Η τραγωδία της Σαγκάης

Το κείμενο αυτό είναι η περιγραφή του πραξικοπήματος του Τσάνγκ Κάϊ Σεκ από το βιβλίο "Η Τραγωδία της Κινέζικης Επανάστασης" γραμμένο από τον δημοσιογράφο Harold Isaacs που ήταν ανταποκριτής στην Κίνα εκείνα τα χρόνια.

Στις 4 το πρωί της 12ης Απρίλη ο ήχος μιας σάλπιγγας ακούστηκε από το αρχηγείο του Τσιανγκ-Κάι-Σεκ στο Γραφείο του Υπουργείου Εξωτερικών στον οδό Γκίσι. Μια κινεζική κανονιοφόρος αγκυροβολημένη έξω από το Νιντάο απάντησε με τη σειρήνα της. «Ταυτόχρονα» αναφέρει η China Press «τα πολυβόλα άρχισαν να βάλουν συνέχεια.» Την καθορισμένη ώρα η επίθεση ξεκίνησε στο Τσαπέϊ, Ναντάο, τη Δυτική Περιφέρεια, στο Βουσάγκ, Πουτνάγκ και Τζέσφηλντ. Δεν αιφνιδίασε κανέναν πέρα από τους εργάτες γιατί όπως αναφέρει η βρετανική εφημερίδα: «κατά τη διάρκεια της νύχτας όλες οι αρμόδιες αρχές, κινεζικές και ξένες, είχαν ειδοποιηθεί εμπιστευτικά για τα γεγονότα που εκτυλίσσονταν το πρωί.»

Τα μέλη των συμμοριών του υποκόσμου της Σαγκάης «εργάζονταν πυρετωδώς όλη τη νύχτα για να οργανώσουν μυστικές ομάδες επίθεσης που θα ξεπρόβαλαν απ' το πουθενά το πρωί». Δεν εμφανίστηκαν από το πουθενά αλλά όταν δόθηκε το σήμα, όπως αναφέρει η Shun Pao, ξεχύθηκαν από τις «παραχωρήσεις» [τις ελεγχόμενες από τους δυτικούς γειτονιές] στις κινέζικες περιοχές και πήραν επαφή με τα στρατεύματα του Πάι-Τσιουγκ-Χσι. Από κοινού ή ξεχωριστά, σύμφωνα με ένα λεπτομερές σχέδιο, επιτέθηκαν στα γραφεία των εργατικών οργανώσεων σε όλη τη πόλη. Στις περισσότερες περιπτώσεις, όπως στη Συντεχνία Φοτσόου του Ναντάο και στο αστυνομικό τμήμα του Πουτνάγκ, οι αναμετρήσεις έληξαν μετά από σκληρές αλλά σύντομες μάχες. Οταν τα γραφεία καταλαμβάνονταν, οι φρουρές τους είχαν βάρβαρη αντιμετώπιση. Αφου τους αφόπλιζαν «τους έπαιρναν ακόμα και τα παπούτσια και τα ρούχα.» Οποιος αντιστεκόταν εκτελούνταν επί τόπου. Οι υπόλοιποι αλυσοδένονταν και οδηγούνταν αλλού για εκτέλεση, είτε στους δρόμους είτε στο Λανγκχάα.

Φρουροί

Σε μερικές περιπτώσεις οι επιτιθέμενοι επιστράτευσαν το δόλο. Μια ομάδα εξήντα περίπου γκάνγκστερ γύρω στις 4. 30 το πρωί άρχισε να πυροβολεί το κτίριο της Συντεχνίας Χαντσόου στο Τσαπέι. Σ' αυτό το κτίριο στεγαζόταν η Γενική Ενωση Εργατών και το υπεράσπιζε η εργατική φρουρά. Οταν οι έκπληκτοι φρουροί ρώτησαν από ποιο σωματείο είναι οι επιτιθέμενοι αυτοί απάντησαν «από το Εκστρατευτικό Σώμα του Στρατού του Βορρά», η επίθεση συνεχίστηκε και οι φρουροί ανταπέδωσαν τα πυρά.

Είκοσι λεπτά αργότερα κατέφτασε ένας λόχος του στρατού με επικεφαλής τον αξιωματικό Χσιν-Τινγκ-Γιου, ο οποίος έδωσε εντολές για κατάπαυση πυρός. «Μη μας πυροβολείτε!» φώναξε στους υπερασπιστές του κτιρίου, «ήρθαμε να σας βοηθήσουμε να αφοπλίσετε αυτούς τους ανθρώπους». Οι πυροβολισμοί σταμάτησαν. Ο αξιωματικός πρότεινε να παραδώσουν τα όπλα και οι δυο πλευρές. Επιδεικτικά αφόπλισε μερικούς γκάνγκστερ και κάτω από τα φιλύποπτα βλέμματα των εργατών, έδεσε μερικούς απ' αυτούς. Τότε άνοιξαν οι πόρτες του κτιρίου και κάλεσαν μέσα τον Χσιν και τους άνδρες του. Ο κομμουνιστής που διηγείται αυτή την ιστορία, λέει ότι τους πρόσφεραν μάλιστα τσιγάρα και τσάι. Ο αξιωματικός είπε στον Κου-Τσεν-Τσανγκ, διοικητή της φρουράς, ότι είναι εξουσιοδοτημένος να πραγματοποιήσει «ένοπλη μεσολάβηση» σύμφωνα με τους κανονισμούς του στρατιωτικού νόμου. Ο διοικητής της εργατικής φρουράς συμφώνησε και μαζί με έξι ακόμα άνδρες του έφυγε με τον Χσιν. Λίγα μέτρα παραπέρα, ο Χσιν του είπε «αφοπλίσαμε εκείνους τώρα πρέπει να αφοπλίσουμε και τις δικές σας ομάδες». Ο Κου κοντοστάθηκε: «Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό» είπε. «Αυτοί οι άνθρωποι είναι γκάνγκστερ. Η φρουρά μας είναι επαναστάτες εργάτες. Γιατί να μας αφοπλίσετε;» Ο Χσιν δεν απάντησε. Ομως οι άνδρες του κύκλωσαν την ομάδα. Ο Κου και οι έξι άνδρες του αφοπλίστηκαν και μεταφέρθηκαν πίσω στο αρχηγείο της ΓΕΕ. Λίγα αργότερα, περίπου 300 γκάνγκστερ που ήταν κρυμένοι παραδίπλα εισέβαλαν στο κτίριο ενώ οι στρατιώτες δεν έκαναν τίποτα και επιτέθηκαν με αγριότητα στους αιφνιδιασμένους φρουρούς. Μέσα στο χαμό, ο Κου και ο υποδιοικητής του, ένας νεαρός ονόματι Τσου-Εν-Λαϊ δραπέτευσαν. Εντωμεταξύ το κτίριο παραδόθηκε. Παρόμοιες μέθοδοι έφεραν παρόμοια αποτελέσματα στα περισσότερα άλλα εργατικά κέντρα της πόλης.

Το μεσημέρι πια, το τελευταίο εργατικό προπύργιο ήταν το μεγάλο κτίριο της Commercial Press, όπου περίπου τετρακόσιοι φρουροί συνέχιζαν να αντιστέκονται σε συντριπτικά υπέρτερες δυνάμεις. Οταν οι γκάνγκστερ επιτέθηκαν και ο στρατός έφτασε με το αίτημα της κατάπαυσης του πυρός, οι υπερασπιστές του κτιρίου απάντησαν με μια ομοβροντία. Ετσι λοιπόν οι στρατιώτες απλά ενώθηκαν με τους γκάνγκστερ στην επίθεση και εγκαταλείφθηκε κάθε σκέψη για παραπλανητικά κόλπα. Το κτίριο πολιορκήθηκε από όλες τις πλευρές. Στην Οδό Παοσάν ο ορυμαγδός των πυροβολισμών κράτησε για ώρες. Οι υπερασπιστές συνέχισαν να πολεμούν μέχρι που οι περισσότεροι σκοτώθηκαν και οι εναπομείναντες έμειναν χωρίς πυρομαχικά. Ηταν σχεδόν μεσημέρι όταν οι επιτιθέμενοι μπήκαν επιφυλακτικά στο διάτρητο από σφαίρες κτίριο...

...Ηταν αυτή την στιγμή, όταν η μάχη είχε χαθεί και η στιγμή για δράση είχε θαφτεί οριστικά στα λάθη του παρελθόντος, που η Γενική Ενωση Εργατών κάλεσε, στις 13 Απρίλη, γενική απεργία διαμαρτυρίας. «Θα πολεμήσουμε μέχρι θανάτου...με την εθνική επανάσταση λάβαρό μας...είναι ένδοξο να πεθάνεις τέτοια μέρα!». Οι εργάτες είχαν ακολουθήσει τους κομμουνιστές πειθαρχημένα στη σφαγή, και τώρα τους ζητούσαν «να είναι έτοιμοι να θυσιάσουν τα πάντα και να εντείνουν το πόλεμο ενάντια στη Δεξιά.» Θα μπορούσαν να ρωτήσουν: ποιός πόλεμος ενάντια στη Δεξιά; Τους είχαν πει ότι όλα θα πάνε καλά, ότι έπρεπε να κάνουν πίσω, να θάψουν τα όπλα τους και να αποφύγουν την «ανοιχτή» πάλη. Τώρα η ανοιχτή πάλη τους επιβλήθηκε από τον αντίπαλο και οι εργάτες βρέθηκαν απελπιστικά απροετοίμαστοι. Παρόλα αυτά η ανταπόκριση στο απεργιακό κάλεσμα της ΓΕΕ ήταν μια εντυπωσιακή απόδειξη της δύναμης και της πειθαρχίας αυτών των εργατών. Περίπου 100.000 παράτησαν τη δουλειά. Το λιμάνι παρέλυσε επίσης. Τα τραμ σταμάτησαν. Η πλειοψηφία των υφαντουργών της Δυτικής Περιφέρειας και οι εργάτες στα εργοστάσια του Γιάντζερρολου ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα.

Το μεσημέρι της 13ης Απρίλη ένα μεγάλο πλήθος εργατών συμμετείχε σε συγκέντρωση στην Οδό Τσινιέν στο Τσαπέι. Εγκρίθηκε μια λίστα αιτημάτων που απαιτούσε την επιστροφή των όπλων, τιμωρία όσων επιτέθηκαν στα σωματεία και προστασία της ΓΕΕ. Σχηματίστηκε μια πορεία για να βαδίσει στο αρχηγείο της Δευτέρας Μεραρχίας και να παρουσιάσει τα αιτήματα στον στρατηγό Τσου-Φενγκ-Τσι. Γυναίκες και παιδιά συμμετείχαν στην πορεία. Κανείς από τους άνδρες δεν ήταν οπλισμένος. Μπήκαν στην οδό Παοσάν υπό καταρρακτώδη βροχή. Καθώς έφταναν στο San Te Terrace, κοντά στο στρατιωτικό αρχηγείο, τα πολυβόλα άνοιξαν πυρ χωρίς προειδοποίηση. Πάνω στο πυκνό πλήθος άρχισε να βρέχει μολύβι και από τις δυο πλευρές του δρόμου. Οι στρατιώτες συνέχισαν να πυροβολούν πισώπλατα τους διαδηλωτές που έτρεχαν να ξεφύγουν. Ανδρες, γυναίκες και παιδιά έπεφταν ουρλιάζοντας στη λάσπη. Οι στρατιώτες επιτέθηκαν και από τα γύρω στενά, με ξιφολόγχες, υποκόπανους, σπαθιά. Κυνήγησαν τους διαδηλωτές μέχρι τις εργατογειτονιές των οδών Γι Πινγκ, Τεράς, Παοτάνγκ και Τιενταγκάν. Εσερναν έξω από τα σπίτια άνδρες και γυναίκες. «Οσοι αντιστέκονταν σκοτώνονταν αμέσως ή έπεφταν τραυματισμένοι...Πολλοί από τους τραυματίες αφέθηκαν να πεθάνουν. Πέρασε μια ώρα πριν αδειάσει ο δρόμος» καταθέτει ένας αυτόπτης μάρτυρας. Λίγο αργότερα είδε φορτηγά να μεταφέρουν πτώματα. Μέτρησε οχτώ τέτοια φορτηγά γεμάτα νεκρούς. Περισσότεροι από τριακόσιοι δολοφονήθηκαν και πολλοί περισσότεροι τραυματίστηκαν. Πολλοί από τους τραυματίες «θάφτηκαν μαζί με τους νεκρούς.»...

...Αρχικά στη Μόσχα επικράτησε σιωπή. Οι πληροφορίες κυκλοφορούσαν στη σοβιετική πρωτεύουσα και στην έδρα της Κομιντέρν μόνο ως φήμες. Τα νέα των γεγονότων της Σαγκάης ήχησαν σαν μια συντριπτική καταστροφή. Ηταν κάτι απίστευτο. Πέρασε μια ολόκληρη μέρα πριν εκδοθεί οποιαδήποτε ανακοίνωση. Υπάρχει πλήρης συσκότιση για το τι συνέβη στο Κρεμλίνο εκείνες τις ώρες. Τελικά εκδόθηκε μια σύντομη ανακοίνωση: «Υστερα από επίμονες αρνήσεις ότι υπάρχουν εντάσεις ανάμεσα στον Τσιανγκ-Καϊ-Σεκ και ακραία στοιχεία του Κουομιντάγκ» μπόρεσαν να τηλεγραφήσουν οι ανταποκριτές «οι σοβιετικές αρχές ανακοίνωσαν ότι δυστυχώς αληθεύει το καταδικαστέο γεγονός ότι ξέσπασαν συγκρούσεις στη Σαγκάη ανάμεσα στον Εθνικιστικό Στρατό και τις «ένοπλες εργατικές αδελφότητες» και ότι ο Εθνικιστικός Στρατός αφοπλίζει εργατικές αδελφότητες στις πόλεις του νότου.» Στη Κομιντέρν ο αιφνιδιασμός υπήρξε ολοκληρωτικός και η σύγχιση απόλυτη. Αρθρα που είχαν γραφτεί από τους «ειδικούς» της Κομιντέρν μέρες πριν εκδηλωθεί το πραξικόπημα και που απέρριπταν κάθε πιθανότητα να συμβεί κάτι τέτοιο, συνέχιζαν να δημοσιεύονται τις μέρες που ακολούθησαν. Η έκδοση της 16 Απρίλη της Correspondence Internationale, για παράδειγμα, πρόβαλε ένα άρθρο του Ερνστ Τέλμαν, του μελλοντικού ηγέτη του Γερμανικού Κομμουνιστικού Κόμματος που έξι χρόνια μετά θα το οδηγούσε στην συνθηκολόγηση μπροστά στον Χίτλερ. Εγραψε: «Η αστική Δεξιά πτέρυγα του Κουομιντάνγκ και η ηγεσία της έχουν ηττηθεί ήδη από το 1926. Ο Τσιανγκ, έλεγε «πρέπει να υποκύψει». Τέλειωνε χλευάζοντας τις προσδοκίες των ιμπεριαλιστών για αλλαγή στον προσανατολισμό του Τσιανγκ. Στις 20 Απρίλη, το ίδιο περιοδικό δημοσίευε άρθρο ενός κάποιου Βίκτορ Στερν από την Πράγα, ο οποίος δήλωνε ότι «οι ελπίδες για μια διάσπαση...και ένα συμβιβασμό ανάμεσα στη Δεξιά και τους στρατιωτικούς...είναι ψεύδη που δεν έχουν περιθώρια επιτυχίας.»Την ίδια μέρα, με την ίδια ημερομηνία μια έκτακτη έκδοση του περιοδικού κυκλοφόρησε με τίτλο «Η προδοσία του Τσιάνγκ Κάι Σεκ!»

Τρότσκι

Το πραξικόπημα του Τσιάνγκ, έτσι κι αλλιώς κακό για τους σκοπούς του Κρεμλίνου, ήταν ακόμα περισσότερο δυσάρεστο γιατί επιβεβαίωνε με συντριπτικό τρόπο τις προβλέψεις του Τρότσκι και της Αντιπολίτευσης στο Ρώσικο Κομμουνιστικό Κόμμα. Από πολλές απόψεις, για τον Στάλιν αυτό ήταν το πιο ασυγχώρητο έγκλημα του Τσιάνγκ. Τα γεγονότα μπορεί να επιβεβαίωναν τον Τρότσκι αλλά η πάλη ενάντια στον τροτσκισμό έπρεπε να συνεχιστεί.

Οι επιπτώσεις της έφταναν μέχρι τη Σαγκάη όπου, σύμφωνα με τα λόγια του Μαλρώ, οι Κινέζοι κομμουνιστές ηγέτες «γνωρίζοντας ότι οι τροτσκιστικές θέσεις επέκριναν τη συμμαχία με το Κουομιτάνγκ φοβόνταν να υιοθετήσουν οποιαδήποτε στάση που, θελημένα ή αθέλητα, μπορούσε να φανεί ότι ακολουθεί τη Ρώσικη Αντιπολίτευση.» Γι' αυτό, στο όνομα της συμμαχίας με το Κουομιτάνγκ οδήγησαν τους εργάτες στη σφαγή. Ακόμα και τώρα ήταν αδύνατο για τη Μόσχα να παραδεχτεί ότι τα γεγονότα διέψευδαν τα χιλιάδες ψέματα και έωλα επιχειρήματα. Ενας εκπρόσωπος της Κομιντέρν δήλωσε αλόγιστα ότι «η προδοσία του Τσιανγκ Κάι Σεκ ήταν αναμενόμενη». Στις 21 Απρίλη ο ίδιος ο Στάλιν δήλωσε ότι τα γεγονότα «απέδειξαν πλήρως και κατηγορηματικά την ορθότητα» της «γραμμής» της Κομιντέρν.

Ομως, οι παπικές ψευδολογίες του αλάθητου δεν μπορούν να σβήσουν τα γεγονότα. Στη Σαγκάη οι εργάτες πέθαναν στο σταυρό της «ενότητας» με το Κουομιτάνγκ. Κάτω από αυτό το σταυρό οι στρατοκράτες και οι τραπεζίτες καυγάδιζαν για τα λάφυρα.

Νεολαία ΠΑΣΟΚ

Ανταρσία με το “καλημέρα”

Η αναθεώρηση του άρθρου 16 και η ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, ήταν το σημείο καμπής πάνω στο οποίο δόθηκε η κόντρα με την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ στο συνέδριο της νεολαίας που έγινε στα τέλη Μάρτη.

Ο Γιώργος Παπανδρέου για άλλη μία φορά δεν μπόρεσε να ελέγξει τη νεολαία, παρόλο που αυτός είναι ο στόχος του τα τελευταία δύο χρόνια, όταν το Σεπτέμβρη του 2005 ανακοίνωνε τη διάλυση της νεολαίας ΠΑΣΟΚ. Ηταν μία απόφαση που στόχο είχε να αυξήσει τον γραφειοκρατικό έλεγχο πάνω στη βάση του ΠΑΣΟΚ και ειδικά στην νεολαία που τα προηγούμενα χρόνια ήταν σε πολλά σημεία αντίθετη με το ΠΑΣΟΚ του Σημίτη.

Αυτή η απόφαση είναι κομμάτι της γενικότερης προσπάθειας να μετατραπεί το ΠΑΣΟΚ, στο όνομα της «συμμετοχικής δημοκρατίας», από κόμμα οργανωμένων μελών σε ένα χαλαρό δίκτυο φίλων και συμπαθούντων, έτσι ώστε τα οργανωμένα κομμάτια της νεολαίας, της ΠΑΣΚΕ, των τοπικών οργανώσεων να χάσουν τον όποιο έλεγχο είχαν πάνω στις αποφάσεις της ηγεσίας. Αυτό μαρτυρούσε ο τρόπος εκλογής του ίδιου του Γιώργου Παπανδρέου στις αρχές του 2004, όπου τον ψήφισαν ένα περίπου εκατομμύριο μέλη και φίλοι του ΠΑΣΟΚ. Κατά τον ίδιο τρόπο η εκλογή των συνέδρων για το 4ο Συνέδριο της νεολαίας από 90 περίπου χιλιάδες εμφανίζονταν σαν μεγάλο βήμα για περισσότερη δημοκρατία.

Το πόσο ψεύτικες ήταν όλες αυτές οι φιλολογίες φάνηκε από όσα έγιναν στο συνέδριο της νεολαίας. Ο Παπανδρέου έκανε στη διάρκεια της ομιλίας του στην ουσία ανοιχτό κάλεσμα στη νεολαία να σταματήσει τις καταλήψεις, ενώ στη διάρκεια της ψηφοφορίας ο Σκανδαλίδης έκανε ό,τι μπορούσε για να μην περάσει ψήφισμα κατά της αναθεώρησης του Αρθρου 16 και κατά της ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων.

Ψήφισμα

«Από την πρώτη ημέρα του συνεδρίου συζητιόταν και προετοιμαζόταν να κατατεθεί ψήφισμα ενάντια στην αναθεώρηση του Αρθρου 16 και κατά της ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων», σχολιάζει ένας σύνεδρος. «Εγινε το νούμερο ένα θέμα πολιτικής συζήτησης σε όλη τη διάρκεια. Είναι χαρακτηριστικό ότι μέσα στην αίθουσα του συνεδρίου, όλα τα πανώ που είχαν φτιαχτεί από το ΠΑΣΟΚ δεν ανέφεραν πουθενά τη λέξη «Παιδεία», ενώ όσα πανώ είχαν φέρει μαζί τους οι σύνεδροι είχαν κεντρικό σύνθημα το δημόσια και δωρεάν παιδεία. Ηταν φανερό ότι από την πλευρά της ηγεσίας δεν ήθελε να ανοίξει αυτή η συζήτηση.

Στη διάρκεια της ψηφοφορίας το Σάββατο το απόγευμα ο Σκανδαλίδης τοποθετήθηκε ναι μεν κατά της αναθεώρησης του Αρθρου 16, αλλά δεν αναφέρθηκε στο ζήτημα κατά της ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων. Εγινε προσπάθεια από την πλευρά του να περάσει αυτούσιο το κείμενό του. Προσπάθησε να χειραγωγήσει το σώμα και όταν είδε ότι δεν πρόκειται να περάσει η γραμμή του άρχισε να το γυρνάει. Τότε έγινε το χάος. Το συνέδριο διακόπηκε για πάνω από μία ώρα. Πήρε 10 άτομα και κλείστηκαν σε ένα χώρο για να συζητήσουν , να αρχίσουν δηλαδή τα παζάρια για να διαμορφωθεί ένα τελικό κείμενο. Τελικά ο Σκανδαλίδης αναγκάστηκε να υποχωρήσει και στο τελικό κείμενο αναφέρει ξεκάθαρα ότι «συνεχίζουμε τον αγώνα για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16, ενάντια σε κάθε μορφή μη κρατικού πανεπιστημίου», το οποίο ψηφίστηκε τελικά ομόφωνα από τους συνέδρους, αργά το Σάββατο το βράδυ. Σε αυτό το συνέδριο δώσαμε μία ολόκληρη μάχη και τελικά την κερδίσαμε».

Παρ' όλα αυτά η προσπάθεια της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ να μετατρέψει τη νεολαία σε ένα χαλαρό δίκτυο φίλων, αποκλείοντας όσο γίνεται περισσότερο τα μέλη που έδωσαν την κόντρα με την πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή μέσα από τη μάχη των καταλήψεων, δεν εγκαταλείφθηκαν. Στο καταστατικό πέρασε σχετικό άρθρο το οποίο αναφέρει ότι η σύνθεση του νέου κεντρικού οργάνου της νεολαίας εκτός από τα 120 μέλη που εξελέγησαν από το συνέδριο θα συμμετέχουν και μέλη που θα έχουν εκλεγεί σε δημοτικά και νομαρχιακά συμβούλια, σε όργανα τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων και μέλη Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων.

Στην πραγματικότητα τα όσα έγιναν στο συνέδριο της νεολαίας απέδειξαν για άλλη μία φορά ότι ο μόνος τρόπος να γίνει πράξη το «Μαριέτα Go Home», όπως έγραφε ένα από τα πανώ που είχαν κρεμάσει σύνεδροι μέσα στην κεντρική αίθουσα του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας, είναι το δυνάμωμα του κινήματος που δίνει αυτές τις κόντρες μέσα και έξω από τις σχολές.

Η Πακιστανική Κοινότητα και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, καταγγέλουν

Δολοφονική επίθεση

Ο Μάλικ Ματζίτ, Πακιστανός μετανάστης στην Ελλάδα, πυροβολήθηκε χθες Τρίτη 3 Απρίλη στο Πακιστάν όπου βρέθηκε για επίσκεψη στις 27 Μάρτη και τώρα χαροπαλεύει.

Στο τεύχος της εφημερίδας της Πακιστανικής Κοινότητας της προηγούμενης βδομάδας υπάρχει συνέντευξη του Μαλίκ Ματζίτ και του Χαλέντ Αμπάς όπου κατήγγειλαν τις απειλές κατά της ζωής τους καθώς και του Τζαβέντ Ασλάμ προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος, από ένα κατάδικο στις φυλακές Τρικάλων, τον Μοχάμαντ Αμίμ.

Ο Μοχάμαντ Αμίμ μαζί με τους Μοχάμαντ Σαρβάρ και Μοχάμαντ Ιρφάν είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα σε 11 χρόνια φυλακή για την αρπαγή και εκβιασμό σε βάρος του Χαλέντ Αμπάς το 2004. Στις 19 Μαρτίου 2007 έγινε εκδίκαση στο εφετείο της υπόθεσης όπου και το δικαστήριο μείωσε τις ποινές τους σε 5 χρόνια. Μάρτυρας υπέρ των καταδικασμένων ήταν ο Ανουάρ Ικμπάλ, αρχιευνοούμενος του Πακιστανού πρέσβη της Αθήνας Ρασίντ Σαλίμ Χάν. Ο Ανουάρ Ικμπάλ εμπλέκεται στην επιχείρηση συγκάλυψης των απαγωγών, των δωροδοκιών και στην αποτυχημένη απόπειρα απέλασης του Τζαβέντ Ασλάμ στο Πακιστάν για λογαριασμό της χούντας του Μουσάραφ.

Ο Μοχάμαντ Αμίμ τηλεφώνησε τον Χαλέντ Αμπάς και απείλησε με εκτέλεση τον Μαλίκ Ματζίτ και τον Τζαβέντ Ασλάμ, όπως ανέφερε ο ίδιος στην συνέντευξη. Αυτές οι απειλές δεν έμειναν στα λόγια από τους ομογάλακτούς του στο Πακιστάν.

Είναι σκάνδαλο η εμπλοκή της Πακιστανικής Πρεσβείας στην υπόθεση αυτή. Αξιοποιούνται τα κυκλώματα της φυλακής για να εξοντωθεί η ηγεσία της Πακιστανικής Κοινότητας. Ο Μοχάμαντ Σαρβάρ ήταν ένας εκ των δύο μαρτύρων κρατουμένων από τις φυλακές Τρικάλων που όρισε η Πακιστανική Πρεσβεία ως «μάρτυρες» στην εκδίκαση της έφεσης στον Αρειό Πάγο στις 9 Μάρτη κατά του Τζαβέντ Ασλάμ. Επρόκειτο για συμβόλαιο αμοιβαίας στήριξης που σύναψε η Πακιστανική πρεσβεία. Η πρεσβεία βγάζει έξω συμμορία δολοφόνων για να εκκαθαρίσουν την ηγεσία και τους υποστηρικτές της Πακιστανικής Κοινότητας.

Η Πακιστανική Πρεσβεία δεν βρίσκει στηρίγματα εκτός φυλακής,(όπως εύστοχα αναρωτήθηκε και ένας εκ των δικαστών εκείνη την ημέρα), που θα επιβεβαιώσουν τις συκοφαντίες και τις σκευωρίες κατά του Τζαβέντ Ασλάμ. Γι' αυτό κατέφυγε στη σύναψη συμβολαίων θανάτου με κυκλώματα δολοφόνων.

Καλούμε σε καταδίκη της δραστηριότητας της Πακιστανικής Πρεσβείας που δεν έχει πάψει λεπτό να απειλεί την νόμιμα και δημοκρατικά εκλεγμένη ηγεσία της Πακιστανικής Κοινότητας. Ήδη έχει συγκροτηθεί μαύρη λίστα υποστηριχτών του Τζαβέντ Ασλάμ αποτελούμενη από εννέα άτομα τα οποία ταξίδευσαν στο Πακιστάν αλλά τους έχει απαγορευτεί η έξοδος. Ανάμεσα τους ο ελληνικής υπηκοότητας αντιπρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Λάλ Χουσεϊν Σάχ, παρά την άδεια εξόδου από την FIA(Ομοσπονδιακή Αστυνομία) του Πακιστάν. Ο Πακιστανός Πρέσβης αξιοποιεί τον αδελφό του που είναι Γραμματέας του Υπουργού Εσωτερικών για να παραβιάζει ακόμα και νόμιμες αποφάσεις.

Είναι ώρα να αρθεί η διπλωματική ασυλία του Πακιστανού πρέσβη και να σταλεί πίσω στο Πακιστάν για να βρεθεί αντιμέτωπος με την οργή του δημοκρατικού κινήματος που αυτές τις μέρες βγήκε στους δρόμους του Πακιστάν. Αφορμή, ήταν η παραίτηση του προέδρου του Ανώτατου Δικαστηρίου του Πακιστάν, στις 9 Μαρτίου, την ίδια μέρα που δικάζονταν από τον Αρειο Πάγο ο Τζαβέντ Ασλάμ...Ο ανώτατος δικαστής κατήγγειλε τον Μουσάραφ για εξαφανίσεις πολιτών, βασανιστήρια και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Γι' αυτό και πάνω από ένα μήνα οι δικηγορικοί σύλλογοι διαδηλώνουν μαχητικά και απαιτούν να πέσει ο δικτάτορας Μουσάραφ.

Επικοινωνήστε με:
Τζαβέντ Ασλάμ, Πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος Η ΕΝΟΤΗΤΑ, 6942017262
Πέτρος Κωνσταντίνου, εκπρόσωπος Τύπου Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, 6932828964

Οι εκλογές στην ΕΝΙΘ

Εγιναν την Τετάρτη 28 Μάρτη οι εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ στην Ενωση Νοσοκομειακών Ιατρών Θεσσαλονίκης (ΕΝΙΘ). Η Πρωτοβουλία Γένοβα – Νυστέρι συμμετείχε στο ψηφοδέλτιο της «Κίνησης για την Ανασυγκρότηση του ΕΣΥ και του Νοσοκομειακού Κινήματος». Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής.

Ψήφισαν 1.289 (1.006 το 2005). Η ΠΑΣΚ πήρε 420 ψήφους και 4 έδρες (241 και 3 το 2005). Η ΙΣΚ –ΝΔ- 411 ψήφους και 3 έδρες (249 και 3), η Κίνηση για την Ανασυγκρότηση του ΕΣΥ 332 ψήφους και 3 έδρες (241 και 3) η ΔΗΠΑΚ –ΚΚΕ- 119 ψήφους και 1 έδρα (150 και 2).

Ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός στο Ιπποκράτειο και υποψήφιος από το «Νυστέρι» πήρε 47 σταυρούς. Οπως είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη *«Το πρώτο θετικό ήταν η αυξημένη συμμετοχή των συναδέλφων στις εκλογές. Η αύξηση των ψήφων της Κίνησης για την Ανασυγκρότηση του ΕΣΥ εκφράζει τη διάθεση των συναδέλφων να παλέψουν ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ στο χώρο της Υγείας. Σαν Πρωτοβουλία Γένοβα συμβάλαμε σε αυτή την επιτυχία με την παρέμβασή μας π.χ. στο Ιπποκράτειο. Η αναβολή που έχει πάρει η εφαρμογή του Διατάγματό του Αβραμόπουλου φτάνει στο τέλος του τον Ιούνιο και πρέπει να βρεθούμε στην πρώτη γραμμή για να συνεχίσουμε τη μάχη που έχει ανοίξει.»*

Οι δάσκαλοι συζητούν

Την Παρασκευή 30 Μαρτίου, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για την απεργία των Δασκάλων, που διοργανώθηκε από την ομάδα Μελέτης Πολιτικού Λόγου και Πολιτικών Ταυτοτήτων.

Στην εκδήλωση σύντομες εισηγήσεις έκαναν 6 εκπαιδευτικοί (Γιώργος Καρούτσος, Χρήστος Βούλης, Χαράλαμπος Μπαλτάς, Τίνα Διαμαντοπούλου, Σπύρος Μαρκόπουλος και Βασίλης Μακρής) που συμμετείχαν στην απεργία που για 6 εβδομάδες έγινε κέντρο για όλη την κοινωνία. Η εκδήλωση ήταν πολύ σημαντική γιατί ήταν η πρώτη δημόσια προσπάθεια για την αποτίμηση της απεργίας.

Από όλους τους ομιλητές, αναδείχτηκε ο ρόλος των απλών εκπαιδευτικών που στήριξαν και μετέτρεψαν μία κλαδική απεργία, σε ανοιχτή κόντρα με την κυβέρνηση και τον νεοφιλελευθερισμό.

Στη διάρκεια της συζήτησης, προβλήθηκε έντονα ότι οι συνάδελφοι ξαναβγήκαν στο δρόμο μετά από πολλά χρόνια, πίστεψαν στη δύναμή της συλλογικότητας και εισέπραξαν την αλληλεγγύη όλης της κοινωνίας. Αυτό όμως που έλειψε ήταν η ουσιαστική συζήτηση για το πώς θα μπορούσε να νικήσει η απεργία. Η κουβέντα είχε σαν κέντρο την έλλειψη κεντρικής απεργιακής επιτροπής και την αδυναμία των Παρεμβάσεων να παίξουν αυτόν τον ρόλο.

Αυτό που δεν αναδείχτηκε ήταν οι πολιτικές μάχες που είχε να δώσει ο κόσμος της απεργίας. Αποδυναμωμένη ή όχι η κυβέρνηση μετά τις Δημοτικές εκλογές; Πώς ξεσηκώνουμε τους άλλους εργατικούς χώρους, πχ ΟΛΜΕ και οργανώνουμε αποτελεσματικά απεργιακά ταμεία; Η απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα και η οργάνωση της δράσης των συναδέλφων, πέρα από τις βδομαδιάτικες μεγαλειώδεις πορείες, ήταν το κλειδί για τη νίκη της απεργίας.

Η συζήτηση είναι ανοιχτή στον κλάδο, η εκδήλωση της Παρασκευής ήταν ένας καλός σταθμός και ελπίζουμε στο τριήμερο του Μαρξισμού να τη συνεχίσουμε σε βάθος.

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ Δασκάλων

ΟΤΕ

Ο Βουρλούμης παριστάνει τη "Συνέλευση"

Σε αναβολή οδήγησαν οι εργαζόμενοι του ΟΤΕ τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρείας που είχε οριστεί για την Τρίτη 3 Απρίλη στο ξενοδοχείο Ιντερκοντινένταλ. Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΟΜΕ-ΟΤΕ είχε κηρύξει πανατική τρίωρη στάση εργασίας από τις 10 το πρωί μέχρι τις 1.00 το μεσημέρι, για να μπορέσουν οι εργαζόμενοι να συμμετέχουν στη συγκέντρωση ατο Ιντερκοντινένταλ.

Από νωρίς οι δεκάδες εργαζόμενοι με τις πικέτες και τα πανό τους κατάγγελναν την προσπάθεια της διοίκησης να περάσει μέσα από την αλλαγή του Καταστατικού του ΟΤΕ την πλήρη ιδιωτικοποίηση, τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και το μοίρασμα παχυλών μπόνους εκατομμυρίων ευρώ στα «στελέχη» της επιχείρησης.

Οπως αναφέρει η ανακοίνωση της Ομοσπονδίας «Η διοίκηση επιχείρησε να ξεκινήσει τις διαδικασίες της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης Μετόχων του ΟΤΕ, όμως οι συγκεντρωμένοι εργαζόμενοι εισήλθαν στην αίθουσα της Συνέλευσης για να εκφράσουν την άποψή τους. Η στάση όμως της Διοίκησης και η συμπεριφορά της απέναντι στους εκπροσώπους των εργαζομένων, οδήγησε τα πράγματα σε αδιέξοδο με αποτέλεσμα να εμποδιστεί η πραγματοποίηση της Συνέλευσης. Ο Πρόεδρος και ο Διευθύνων Σύμβουλος τη διέκοψε και αποχώρησε από την αίθουσα.»

Κι όμως. Φαίνεται ότι ο «πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος» Βουρλούμης έχει μια ακόμα ιδιότητα: είναι μάγος. Γιατί το απόγευμα σε ανακοίνωση του ο ΟΤΕ λέει ότι η Γ.Σ Μετόχων πραγματοποιήθηκε και ενέκρινε κατά πλειοψηφία τις αλλαγές που πρότεινε η διοίκηση.

Είναι μια ακόμα πρόκληση, μετά τη προσφυγή της διοίκησης στα δικαστήρια για να βγει παράνομη η 24ωρη πανατική απεργία της 27 Μάρτη. Το ΔΣ της ΟΜΕ-ΟΤΕ συνεδρίασε στην αίθουσα που θα γινόταν η ΓΣ Μετόχων και εξουσιοδότησε την Ε.Ε της Ομοσπονδίας να συνεχίσει τις απεργιακές κινητοποιήσεις. Χρειάζεται άμεση απεργιακή απάντηση για το οριστικό θάψιμο των σχεδίων για πλήρες ξεπούλημα του ΟΤΕ και ξεθεμελίωμα των εργασιακών σχέσεων.

ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Ανοίγει νέος γύρος

Πανατική στάση εργασίας από τις 12 το μεσημέρι μέχρι τη λήξη του ωραρίου και συγκέντρωση έξω από το κεντρικό κτίριο στην Αιόλου, πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι της Εθνικής Τράπεζας την Τετάρτη 4 Απρίλη. Οι εργαζόμενοι παλεύουν ενάντια στην προσπάθεια του Αράπογλου να εφαρμόσει το νόμο-έκτρωμα για το ασφαλιστικό των τραπεζοϋπαλλήλων.

Οπως αναφέρει η ανακοίνωση του Συλλόγου: «1η ενέργεια της Διοίκησης: Στις 28/4/06 κάνει αίτηση για ένταξη του Επικουρικού μας Ταμείου στο Ν.3371/2005 και σε ένα θνησιγενές μόρφωμα όπως είναι το ΕΤΑΤ. 2η ενέργεια: Ανακοινώνει ότι με την μισθοδοσία του Μαΐου 2007 θα πάρει αναδρομικά από το Επικουρικό μας Ταμείο τις εισφορές για όλους τους νέους συναδέλφους από 1.7.2005 και θα τις αποδώσει στο επικουρικό του ΙΚΑ.

Αυτό σημαίνει ότι: Αυξάνονται τα κέρδη των μετόχων γιατί οι εργοδοτικές εισφορές της Τράπεζας μειώνονται άμεσα από 9% σε 3%. Συρρικνώνονται τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων που προσλήφθηκαν ή θα προσληφθούν από την 1/7/2005 και μετά γιατί το ποσοστό της Επικουρικής τους Σύνταξης μειώνεται από 36% σε 20%. Ο Λογαριασμός Επικουρησης του προσωπικού της ΕΤΕ οδηγείται τάχιστα σε πτώχευση γιατί η απόφαση της Διοίκησης του στερεί νέα μέλη και νέες εισφορές.»

Ο Αράπογλου αρνήθηκε να συναντηθεί με τους εκπροσώπους του Συλλόγου λέγοντας ότι δεν υπάρχει τίποτα να συζητηθεί και θα εφαρμοστεί ο νόμος. Οι τραπεζίτες προσπαθούν να ξεκολήσουν το νόμο του Αλογοσκούφη από το βάλτο που τον έχει ρίξει η αντίσταση των εργαζομένων στις τράπεζες. Αυτοί κι η κυβέρνηση της ΝΔ είναι πιο απομονωμένη από ποτέ σε αυτή την προσπάθεια, τη στιγμή που όλοι οι εργαζόμενοι είναι αγανακτισμένοι με τη κλοπή και το τζογάρισμα των αποθεματικών των ταμείων. Γι' αυτό η συνέχεια από τον Σύλλογο της Εθνικής και την ΟΤΟΕ δεν πρέπει να είναι οι εκκλήσεις στον Αράπογλου να εκπληρώσει τη «συναγματική επιταγή του διαλόγου» αλλά αγωνιστικές κινητοποιήσεις ενάντια στο ξήλωμα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων και τη λεηλασία των ταμείων.

ΙΝΤΡΑΚΟΜ

Δυο έδρες στο νέο Δ.Σ. του Συλλόγου Εργαζομένων στην Ιντρακόμ κέρδισε η Πρωτοβουλία Γένοβα στις εκλογές που έγιναν στις 27 Μάρτη, αυξάνοντας το ποσοστό της από το 6,4% στο 12,4%. Επίσης κέρδισε από 1 έδρα για τα συνέδρια του ΕΚΑ και της ΠΟΕΜ. Συγκεκριμένα τα αποτελέσματα έχουν ως εξής.

Ψήφισαν 1135 εργαζόμενοι. Η ΑΚΕ πήρε 503 ψήφους και 7 έδρες (660 και 6 το 2004) η ΑΕΕ –ΚΚΕ- 257 ψήφους και 4 έδρες (280 και 2 έδρες) Ανανέωση 29 ψήφους (129 και 1) ΔΑΚΕ 26 ψήφους (117 και 1) Πρ. Γένοβα 135 ψήφους και 2 έδρες (86 και 1) «Ζωντανή Εργασία» 43 ψήφους και 1 έδρα (38 ψήφοι) ΑΕΚ 91 ψήφοι 1 έδρα.

Οπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία Γένοβα: «Συνάδελφοι, η δράση σας τα προηγούμενα χρόνια, η δυναμική στάση που υιοθετήσατε στα κρίσιμα μέτωπα που άνοιξαν, άλλαξαν τους συσχετισμούς και αυτή η αλλαγή εκφράστηκε στις εκλογές για το Δ.Σ. του σωματείου μας στις 27 Μάρτη.

Η αριστερή πτέρυγα (Πρωτοβουλία Γένοβα, Α.Ε.Ε, Ζωντανή Εργασία) κερδίζει τις 7 από τις 15 έδρες στο Δ.Σ. του σωματείου (μέχρι τώρα Γένοβα και ΑΕΕ είχαμε τις 3 από τις 11 έδρες) ...Μόνο μεγάλα μέτωπα όπως αυτά που δημιουργήθηκαν για την υπεράσπιση του ωραρίου μπορούν να παγώσουν τις επιθέσεις της διοίκησης στα κεκτημένα μας το επόμενο διάστημα. Μόνο τέτοια μέτωπα μπορούν να διεκδικήσουν αγωνιστικές ουσιαστικές αυξήσεις.

Όλοι μαζί πρέπει να κινηθούμε για να αντιμετωπίσουμε τις οποιεσδήποτε εξελίξεις στην πορεία του ομίλου αλλά και την νεοφιλελεύθερη ατζέντα έξω από την Ιντρακόμ.»

Εργαζόμενοι ΜΜΕ

Σε εκδήλωση το Σάββατο 21 Απρίλη καλούν οι δημοσιογράφοι και εργαζόμενοι στα ΜΜΕ που έχουν υπογράψει τη «Διακήρυξη Ενωτικού Προσανατολισμού των Εργαζόμενων στα ΜΜΕ». Η εκδήλωση θα γίνει στις 12 το μεσημέρι στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ.

Τετράωρη στάση εργασίας πραγματοποίησαν τα σωματεία τεχνικών ιδιωτικής τηλεόρασης την Μ. Τετάρτη 4 Απρίλη, από τις 6 το απόγευμα μέχρι τις 10 το βράδυ. Η στάση αφορά όλους τους ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς εθνικής εμβέλειας. Οι τεχνικοί διεκδικούν την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης για το 2007. Οι Financial Crimes-Πρωτοβουλία Γένοβα Δημοσιογράφων και Εργαζόμενων στα ΜΜΕ κυκλοφόρησαν ανακοίνωση συμπαράστασης: «Είμαστε στο πλευρό των απεργών συναδέλφων της Ε.Τ.Ι.Τ.Α και της Ε.Τ.Ι.Τ.Β.Ε (τεχνικοί τηλεόρασης), που απεργούν διεκδικώντας καλύτερη ΣΣΕ. Καλούμε τα δημοσιογραφικά σωματεία να σταθούν δίπλα στους συναδέλφους μας, βοηθώντας την περιφρούρηση της απεργίας τους. Κανένας δημοσιογράφος μόνος με κάμερα (όπως δυστυχώς είχαν κάνει ορισμένοι στο παρελθόν). Απεργιακή αλληλεγγύη μέχρι τη νίκη. ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΜΑΣ ΕΝΑ ΕΝΙΑΙΟ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΥΠΟΥ»

Επίσης οι Financial Crimes εκφράζουν την συμπαράστασή τους στο δημοσιογράφο Γ. Δελαστίκ: «Εκφράζουμε την συμπαράστασή μας στον συνάδελφο Γιώργο Δελαστίκ και καταδικάζουμε την απαράδεκτη προσπάθεια της εργοδοσίας της εφημερίδας Καθημερινή να τον εξαναγκάσει σε παραίτηση, επειδή δεν της ήταν αρεστές οι ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ απόψεις, που εξέφρασε σε ΑΛΛΗ και μάλιστα μη ανταγωνιστική της Καθημερινής-πολιτική εφημερίδα. Όσο πιο πολύ οι πολιτικές της λιτότητας, της αντεργατικής πολιτικής και της πολεμοκαπηλείας, στριμώχνονται από τα αδιέξοδά τους και από την πίεση κοινωνικών αντιστάσεων, τόσο περισσότερο θα καταφεύγουν σε αποκαλύπτες και χωρίς προσχήματα, κινήσεις πανικού και αποκάλυψης των στόχων τους. Δεν θα μείνουμε απαθείς στις προκλήσεις, αλλά αντίθετα θα απαντήσουμε με την αλληλεγγύη και την δράση μας».

Γράμμα από την Σάμο

Ως πότε θα πνίγονται οι πρόσφυγες;

Οι αφίξεις προσφύγων από χώρες της Αφρικής και της Ασίας στη Σάμο, έχουν σπάσει φέτος κάθε ρεκόρ, καθώς υπολογίζονται περίπου στους 1000, μόνο για το 1ο τρίμηνο του 2007. Ξημερώματα 17/03 βυθίστηκε ανοιχτά της Σάμου πλαστική λέμβος με 22 πρόσφυγες. Μία Σομαλή που κατάφερε να βγει ζωντανή στην ακτή ειδοποίησε τους κατοίκους. Τελικά ανασύρθηκαν επτά πτώματα μεταξύ των οποίων και ενός μικρού κοριτσιού.

Στις 25/03 επιπλέον 45 πρόσφυγες από Αφγανιστάν και Σομαλία (μεταξύ των οποίων 3 γυναίκες και 1 παιδί) συνελήφθησαν από το Λιμενικό, ενώ στις 26/03 την ίδια κατάληξη είχε η προσπάθεια άλλων 22 προσφύγων από Αφγανιστάν και Σομαλία (3 γυναίκες και 1 βρέφος) να περάσουν στη χώρα μας.

Είναι χαρακτηριστικό πως από την αρχή του έτους σε τέσσερα ναυάγια έχουν χάσει συνολικά τη ζωή τους 70 πρόσφυγες, ενώ αυτήν την στιγμή κρατούνται στο κέντρο «υποδοχής» προσφύγων 174 άτομα.

Για την επίσημη πολιτεία, όλα τα παραπάνω είναι απλά νούμερα. Το μόνο που μπόρεσε να υποσχεθεί ο Γεν. Γραμματέας του Υπ. Δημόσιας Τάξης κος Αμάνος που επισκέφτηκε πρόσφατα τη Σάμο, ήταν η πραγματοποίηση ευρείας σύσκεψης στην Αθήνα, όπου θα τεθεί επί τάπητος το «πρόβλημα της ελλιπούς φύλαξης των συνόρων μας» και «η αναγκαιότητα επάνδρωσης και εξοπλισμού του Λιμενικού Σώματος» καθώς όπως διαπιστώθηκε, η στάση της χώρας μας απέναντι στο πρόβλημα είναι «χαλαρή»!!

Αυτό λοιπόν σημαίνει περισσότερα ναρκοπέδια και περισσότερες θαλάσσιες περιπολίες που μαθηματικά οδηγούν σε περισσότερους νεκρούς πρόσφυγες. Η απάντηση λοιπόν της χώρας μας είναι περισσότερη αστυνόμευση, γεγονός που συντηρεί όλο το κύκλωμα της παράνομης διακίνησης προσφύγων από την Τουρκία στη χώρα μας.

Βέβαια, όσοι πρόσφυγες δεν πνιγούν, τους περιμένει μία τρίμηνη κράτηση στο ερειπωμένο «Κέντρο Υποδοχής» της Σάμου σε κάκιστες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να ενημερωθούν για τα δικαιώματά τους. Αίτηση για άσυλο κάνουν ελάχιστοι πρόσφυγες, ενώ τελευταία υπάρχουν πληροφορίες πώς δύο Τούρκοι κρατούμενοι μαζί με κάποιους πρόσφυγες (άγνωστος αριθμός) έχουν καταθέσει αίτηση για άσυλο.

Η κοινωνία της Σάμου έχει αγκαλιάσει αυτούς τους ανθρώπους, τόσο σε ανθρωπιστικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Δεν είναι λίγες οι φορές που άλλοι άνθρωποι περίθαλψαν παγωμένους και ταλαιπωρημένους πρόσφυγες -ναυαγούς, ενώ ότι καλό έχει επιτευχθεί για τους κρατούμενους –πρόσφυγες (ιατρική εξέταση, σίτιση, ένδυση, βοήθεια από κοινωνική λειτουργό, μετεγκατάσταση) είναι από πρωτοβουλίες και επιτροπές κατοίκων.

Τέλος, όσον αφορά το θέμα της μετεγκατάστασης τους, αυτή τοποθετείται περί τα τέλη του Ιουλίου 2007, στο νέο κέντρο υποδοχής. Βέβαια αυτό δεν είναι ερείπιο όπως το νυν κρατητήριο, όμως βρίσκεται στις σύγχρονες προδιαγραφές τύπου...Γκουαντανάμο: Συρματοπλέγματα, αιχμηρά σύρματα, έξω απ' την πόλη, μέσα στον καυτό ήλιο (χωρίς ούτε μία σκιά), σαν στρατόπεδο συγκέντρωσης του Δευτέρου Παγκόσμιου Πολέμου (φωτογραφίες κυκλοφορούν στο διαδίκτυο). Οι τοπικές πρωτοβουλίες των κατοίκων για τους πρόσφυγες έχουν κάνει πράγματι, μεγάλη δουλειά. Ωστόσο, το πρόβλημα είναι γενικότερα πολιτικό και όσο οι πρωτοβουλίες αυτές δεν συνδέονται με τα διάφορα κοινωνικά κινήματα, οι δυνατότητες τους περιορίζονται σε μικρές τοπικές επιτυχίες. Πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι:

*Ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες. Αλληλεγγύη- στέγαση- άσυλο για όλους. Στοπ στην παράνομη κράτησή τους.

*Οχι στον πόλεμο που γεννά την μετανάστευση. Αντιπολεμική δράση-αντιπολεμικές επιτροπές παντού.

*Κονδύλια για υγεία-παιδεία- πρόνοια και όχι για λιμενόμπατσους, ναρκοπέδια, εξοπλισμούς καταστολή, κάμερες.

Η πάλη για τα συμφέροντα των μεταναστών και των προσφύγων ζει και αναπνέει μέσα σε κάθε εργατική διεκδίκηση, σε κάθε φοιτητικό ξεσηκωμό και σε κάθε αντιπολεμική κινητοποίηση.

Σωτήρης Δρούλιας

«Ο Καραμανλής και η Μαριέττα έχουν "γραμμένη" την Παιδεία»

Δεν συμφωνώ να πηγαίνουν τ' αγόρια στρατό στα 18 τους, ούτε βέβαια ν' αρχίσουν να πηγαίνουν οι γυναίκες. Τα παιδιά πρέπει να τελειώνουν τις σπουδές τους πρώτα. Και όσων αφορά τις γυναίκες, πιστεύω ότι πρέπει να τους δώσουν κανονική δουλειά, να φτιάξουν παιδικούς σταθμούς δωρεάν για να μπορούν ν' αφήνουν τα παιδιά τους, και όχι να «τρώνε» τα λεφτά του λαού.

Μην μας λένε για «ισότητα» ο Καραμανλής και η ΝΔ. Το σύστημα είναι ακόμη πολύ πίσω, όσων αφορά τα δικαιώματα των γυναικών. Οι γυναίκες δεν δουλεύουν με τους ίδιους μισθούς με τους άντρες. Ομως η κυβέρνηση δεν θέλει την ισότητα, έχει «μειώσει» πολύ τις γυναίκες. Πιστεύω ότι μας χρωστάει πολλά.

Πρέπει να σταματήσουμε τα σχέδιά τους. Με απεργίες, διαδηλώσεις, να βγούμε έξω, να φωνάξουμε για να κερδίσουμε. Η διαδήλωση στις 17 Μάρτη ήταν πολύ σημαντική και μου άρεσε πολύ! Ηταν ένα τεράστιο ειρηνικό συλλαλητήριο που έκανε να ακουστούν αυτά που οι μεγάλοι και ισχυροί έχουν ξεχάσει.

Η κυβέρνηση προτιμάει αντί να δίνει τα λεφτά για την παιδεία, να τα δίνει στον πόλεμο. Ετσι βγάζει κέρδη ο Καραμανλής και οι φίλοι του. Δεν έχουν καμία δουλειά στο Αφγανιστάν και το Ιράκ Ελληνες στρατιώτες που θα πηγαίνουν εκεί για να σκοτώσουν για τα λεφτά του Καραμανλή και του Μπους.

Στο σχολείο μου η κατάσταση που επικρατεί είναι ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ. Είναι σχολείο για παιδιά με ειδικές ανάγκες, που οι οικογένειες τους τα στέλνουν εκεί για να κατορθώσουν να μάθουν μία τέχνη, να μπορούν να δουλέψουν ώστε να μην καταλήξουν σε ιδρύματα. Αλλα παιδιά έχουν μεγάλα προβλήματα , άλλα μικρότερα και άλλα φοιτούν σε αυτό γιατί δεν τους δέχεται κανένα άλλο.

Θέλουμε να φύγουμε από αυτό το κτίριο, είναι ερείπιο, μ' ένα σεισμό θα γκρεμιστεί και θα μας πλακώσει όλους. Είναι μες τη βρώμα, δεν δίνουν λεφτά ούτε για καθαρίστριες, οι καθηγητές δεν είναι ειδικευμένοι να διδάσκουν σε παιδιά με ειδικές ανάγκες. Μάλιστα πρόσφατα υπήρξε ένα περιστατικό ξυλοδαρμού. Χρειαζόμαστε εξειδικευμένο εκπαιδευτικό προσωπικό. Δεν έχουμε καν αυλή για να κάνουμε διάλειμμα. Είναι πολύ σημαντικό να έχουμε και αυλή για παιδιά με νοητική στέρηση, που θέλουν να τρέξουν, να χαρούν. Γυμναστική κάνουμε πάνω στην ταράτσα! Τα κάγκελα γύρω γύρω είναι σκουριασμένα. Τα παιδιά παθαίνουν κρίσεις κάθε μέρα, χτυπιούνται ουρλιάζουν μερικές φορές ξεγυμνώνονται, γιατρός όμως στο σχολείο δεν υπάρχει.

Ο Καραμανλής και η Μαριέτα έχουν γραμμένη την παιδεία, προτιμούν τον πόλεμο. Γι' αυτό πολλά παιδιά στο σχολείο συμφωνούν μαζί μας, κολλάνε αυτοκόλλητα και αφίσες της Συμμαχίας και του ΣΕΚ, γιατί θέλουν να παλέψουμε όλοι μαζί. Στις 14 Απρίλη οι μαθητές της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο ετοιμάζουμε ένα μονοήμερο για να συζητήσουμε πώς μπορούμε να τους χαλάσουμε τα σχέδια.

Βασιλική Κώνστα,
Ειδικό Εκπαιδευτήριο Επαγγελματικής Κατάρτισης,Καλλιθέας

Μαθητές ενάντια στην στράτευση στα 18

Ολο και περισσότερες πληροφορίες που μαρτυρούν ότι τα σχέδια της κυβέρνησης για υποχρεωτική στράτευση των μαθητών και εθελοντικά των μαθητριών μετά το λύκειο έχουν αρχίσει να δρομολογούνται, βγαίνουν στην επιφάνεια.

Ενα από τα σχετικά δημοσιεύματα που αναφέρει ότι το υπουργείο Εθνικής Αμυνας έχει ήδη στα χέρια του ανάλογες εισηγήσεις, παρουσίασε το Βήμα της Κυριακής (1/4) με τίτλο «από το λυκειάρχη στο συνταγματάρχη». Οπως επιβεβαιώνει το άρθρο, το υπουργείο Αμυνας συζητά για υποχρεωτική στράτευση όλων των αγοριών και εθελοντικά των κοριτσιών, σχεδόν έξι μήνες μετά την ολοκλήρωση της Γ' λυκείου. *«Στρατιώτες ετών 19, με παράλληλη κατάργηση των αναβολών λόγω σπουδών, προβλέπει η εισήγηση των επιτελών του υπουργείου Εθνικής Αμυνας για την αναβάθμιση - όπως σημειώνεται - της στρατιωτικής θητείας, τον περιορισμό των κάθε λογής φυγόστρατων και ανυπότακτων, την αντιμετώπιση του δημογραφικού, την αυξημένη πληρότητα στις μονάδες εκστρατείας και βεβαίως τη μείωση της θητείας κατά δύο μήνες, από δώδεκα δηλαδή στους δέκα μήνες»*, αναφέρει το άρθρο

«Η παράγραφος 1 της εισήγησης για τη στράτευση στα 19 καθορίζει ότι «όλοι οι Ελληνες από την 1η Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο διανύουν το δέκατο ένατο έτος μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το τεσσαρακοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους έχουν υποχρέωση στράτευσης». Και στην παράγραφο 1α αναφέρεται ότι μπορούν να καταταγούν και νωρίτερα «ως πρότακτοι (εθελοντές), εφόσον έχουν ενηλικιωθεί». Η παράγραφος 2 της εισήγησης αναφέρεται στην εθελοντική στράτευση των Ελληνίδων από 19 ετών. Με απόφαση του υπουργού Αμυνας μπορούν να καταταγούν και γυναίκες στις Ενοπλες Δυνάμεις για θητεία ίση με αυτή των ανδρών. Με μία διαφορά όμως. Στις γυναίκες εθελόντριες χορηγούνται ειδικά κίνητρα, από μοριοδότηση στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ για μετέπειτα πρόσληψη στο Δημόσιο ως και προνομιακές προσλήψεις στα Σώματα Ασφαλείας και στα νοσηλευτικά ιδρύματα».

Επίσης μέσα στα σχέδια είναι και η υποτιθέμενη παροχή κινήτρων, ώστε να αποφευχθούν όσο γίνεται οι αντιδράσεις. Ενα από τα κίνητρα που επικαλούνται τα στελέχη του Υπουργείου Αμυνας είναι η «*δημιουργία... φροντιστηρίων ξένων γλωσσών μέσα στις στρατιωτικές μονάδες προκειμένου οι 19χρονοι να έχουν τη δυνατότητα, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, να παρακολουθούν μαθήματα αγγλικής, γαλλικής, γερμανικής ή και ιταλικής γλώσσας*». Ενώ όσων αφορά της γυναίκες συζητούν για «*παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στις οικογένειές τους κατά τον χρόνο που υπηρετούν στις Ενοπλες Δυνάμεις, πριμοδότησή τους στους διαγωνισμούς του Δημοσίου, αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας στις Ενοπλες Δυνάμεις ως χρόνου προϋπηρεσίας και σύνταξης για όσες εργαστούν στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, όπως ισχύει και για τους άνδρες*». Και βέβαια από τις εισηγήσεις των στρατιωτικών μαθαίνουμε ότι η στράτευση των γυναικών γίνεται για «φεμινιστικούς» λόγους: «*Η εισήγηση επικαλείται το Σύνταγμα της Ελλάδας που προβλέπει την ισότητα των φύλων και την υποχρέωση των Ελλήνων να συνεισφέρουν στην άμυνα της χώρας*».

Πριν εφαρμόσει αυτές τις επιθέσεις απέναντι στη νεολαία το υπουργείο Αμυνας δηλώνει ότι θα ξεκινήσει διάλογο με τα κόμματα και την κοινωνία. Στην πραγματικότητα ψάχνει για ένα συναινετικό άλλοθι προκειμένου να βρει έναν ακόμα τρόπο να επιτεθεί στη νεολαία. Το ίδιο προσπάθησε να κάνει και όταν έστησε τον «Εθνικό Διάλογο για την Παιδεία», προκειμένου να βρει τη στήριξη των συνδικάτων και των κομμάτων για να περάσει τις επιθέσεις στα πανεπιστήμια.

Στην πραγματικότητα η κοινωνία έχει ήδη απαντήσει σε αυτά τα σχέδια. Είναι οι δεκάδες χιλιάδες φοιτητές που πλημμύρισαν τα αμφιθέατρα ψηφίζοντας μαζικά υπέρ των καταλήψεων και τους δρόμους διαδηλώνοντας ενάντια στις επιθέσεις του Καραμανλή στη Δημόσια Παιδεία. Οι μαθητές και οι φοιτητές, που πάλεψαν ενάντια στον πόλεμο στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ και την στήριξη που δίνει η ελληνική κυβέρνηση στα πολεμικά σχέδια των ιμπεριαλιστών.

Το σύνθημα που ενώνει αυτές τις μάχες το «παιδεία όχι βόμβες» είναι η καλύτερη απάντηση στην κυβέρνηση της ΝΔ. Οσο πιο πολύ δυναμώσουμε αυτούς τους αγώνες, θα αναγκάσουμε τους επιτελείς του Μεϊμαράκη να πετάξουν τις εισηγήσεις και τα σχέδιά τους στα σκουπίδια. Και αντί να κλείσουν τη νεολαία μέσα στα στρατόπεδα, για να γλιτώσουν από το νέο κίνημα, όπως σχεδιάζουν, να τους αναγκάσουμε να τα μαζεύουν και να φύγουν, πριν καλά καλά προλάβουν να ολοκληρώσουν τα εγκληματικά τους σχέδια.

Κατερίνα Θωΐδου

«Στην Αμερική για να σπουδάσεις πρέπει πρώτα να σκοτώσεις», για όσους δεν το ξέρουν αυτό ήταν μία φράση του Τζίμι Μάσει, του Βετεράνου του Ιράκ, που η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο έφερε στην Ελλάδα για μία σειρά από ομιλίες.

Είμαι στο λιμάνι των Χανίων σε ένα παγκάκι και αγναντεύω τη θάλασσα. Στην πραγματικότητα ζούμε για αυτές τις ομορφιές και όχι για τη φρίκη του πολέμου. Αν εμείς θέλουμε καλύτερες συνθήκες ζωής (τέχνες, πολιτισμό, ανθρωπισμό, ελευθερία, συνύπαρξη και αλληλεγγύη) πρέπει να ονειρευτούμε, να στοχεύσουμε και να χτίσουμε μία παιδεία που όλοι θα μαθαίνουμε δημόσια και δωρεάν.

Η κυβέρνηση Καραμανλή όμως όπως φαίνεται δεν θέλει κάτι τέτοιο. Αντιθέτως θέλει στρατιώτες στα 18 άντρες και γυναίκες. Ποια είναι η γνώμη της νεολαίας; Η απάντηση είναι : Δεν υπάρχει περίπτωση να το αφήσουμε να περάσει... Θέλουμε Παιδεία και όχι μιλιταριστικές προοπτικές....

Ονειρευόμαστε έναν κόσμο χωρίς κρατική καταστολή, χωρίς σύνορα, χωρίς μιλιταρισμό, γεμάτο αλληλεγγύη και αγάπη για τον συνάνθρωπο μας. Γιατί μόνο έτσι θα ανθίσουν οι τέχνες, οι πολιτισμοί και η παιδεία. Λεφτά για σχολεία όχι για όπλα, για εξοπλισμούς. Στα σχέδια της κυβέρνησης λοιπόν απαντάμε όπως απαντήσαμε στην αναθεώρηση του Αρθρου 16...Συνεχίζουμε τον αγώνα μαζικά, απαντάμε κάθετα όχι στη στράτευση αντρών και γυναικών στα 18 και δεν το διαπραγματευόμαστε.

Γιάννης Αθανασόπουλος, *1ο Λύκειο Αγ. Παρασκευής*

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

12:00-1:30:
Οχι στράτευση στα 18- Οχι στράτευση γυναικών. Πώς απαντούν οι μαθητές.

1:30-2.30:
Διάλειμμα. Προβολή βίντεο απ' τη διαδήλωση στις 17 Μάρτη.

2:30-4:00:
Η μάχη ενάντια στη βάση του 10 στις Πανελλαδικές είναι μάχη για την Δημόσια Παιδεία. Ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

4:00-4:30: Διάλειμμα

4:30-6:00:
Ρατσισμός-Εθνικισμός-Ομοφυλοφοβία-Φασίστες. Πώς να τα σταματήσουμε.
(ακολουθεί μουσική και κινηματογραφική προβολή).